

IVA ADAMCOVÁ

**Pardubice
2013**

Přepis přednášky konané 15. června

Iva Adamcová – Pardubice 15. června 2013

UVÍTÁNÍ POŘADATELE:

Dobré ráno, všechny vás tady vítám a za vás za všechny tady s radostí vítám paní Ivanku Adamcovou. Chtěla bych říct, že jste krásná a voňavá jako všechny květiny, které jsou symbolicky od nás ode všech, a moc vám děkuji, že jste dneska přijela a že nám pomůžete čistit si ty naše pomyslné brejle, bez kterých se díváme na svět. Dnešní přednáška se začne hudbou, paní Naďa nám na kytaru zahraje „Kdyby tady byla taková panenka“ a všichni se můžete přidat.

IVA ADAMCOVÁ:

Moc vám děkuju i té mladé ženě, co zpívala, bylo to překrásné. Já bych poprosila ještě, kdybyste mi mohli dát do vodičky ty květiny, taaak děkuju.

.....

Moc jsem se na vás těšila, jako každý víkend, protože vždycky je to krásné. Minulý týden byla Rusava, po ní Šumperk. Tam byly nezapomenutelné věci, ten Šumperk zvlášť, protože tam se to odehrávalo v kostele a bylo to příznačné. Ale den před tím, než byla přednáška v Šumperku, to bylo druhého, tak prvního já jsem přijela v pátek do Šumperku a šli jsme to tam připravovat, dali jsme tam tuhle mou tabuli a najednou mi volal můj muž z Ameriky, který nikdy nevolá, když ví, že takhle cestuju a řekl mi: „Musíš jim to říci Ivanko, tenhle týden papež vystoupil ve Vatikánu na mši a poprvé veřejně řekl, z čehož byli všichni preláti úplně pryč, že všichni budou spaseni. I ti, kteří jsou ateisti, i ti kteří jsou příslušníky jiných církví.“ Ano, zevnitř vychází konec těchto organizací a ono je to připravováno, je to záměrné, protože vývoj se nedá nikdy zastavit a je správný. A já vám k tomu dneska řeknu velmi mnoho poznatků.

Před asi měsícem, po nocích, vždycky když se ráno vzbudím, otec v noci přichází, a když se blíží bod obratu, tak na mě tak trošičku tlačí a já někdy vzdoruju. Někdy nevím, abych třeba nepoužila vlastní vůli Ivy, abych něco neurychlila, a vy mě znáte, to já nikdy nechci udělat v tom smyslu, abych nezašla příliš daleko, aby vy jste byli schopni zase načerpat spousty dalších informací. Tlačil mě k tomu, abych vám prozradila a odhalila tajemství Svatého grálu. Protože Svatý grál po tisíce let hledalo spoustu lidí a hledali ho proto, aby byli nesmrtelní, aby všechno měli, ovládali všechny. Ano, tito lidé, kteří ho chtěli ze záměrů těchto, oni ho nikdy nenajdou. Najdou ho jednou, až odloží nad sebou hladinu egoismu a dneska o tom asi poprvé budu mluvit, i když jsem to odkládala až na Brno, ale když vás tady dneska vidím, tak to skutečně musím odhalit dnes. Ono to totiž přicházelo po nocích a po tom měsíci najednou to přišlo dokonce minulý týden u kafe přes Dana Hrabala, který to vyloženě pojmenoval a tak jsem věděla, že už je hranice, kdy i ten člověk z vnějšího světa začíná otevírat cestu. Takže ano, dnes budeme mluvit o Svatém grálu. Ale než o něm budeme mluvit, po té první přestávce, tak si vás připravím, aby to pochopení pro vás bylo dokonalé.

Už je to dávno, co vyšly základní přednášky na povrch, kde popisují cestu mechanického přechodu. Je to tak zvaná brána 4D, která se otevře jedině tehdy, kdy se naučíte žít, že vše je dobré. To znamená, že přestanete vytvářet negativní emoce. A teď jsme u toho. Říkám „přestaňte vytvářet negativní emoce“, což je iluzí. Tahle hladina, která je nad námi, vidíte – Bůh je tady nahoře a celá naše bytost každého z vás, když si představíte, že je touhle malou postavičkou, je tohle. Když človíček odloží ovládání téhle hladiny, která za vás mluví – ano, veškeré negativní pocity a negativní emoce jsou vysílány od této bytosti, od této hladiny zákona hmoty, kterou my nazýváme několika názvy. Buď je to „zákon hmoty“ nebo „egoismus“ nebo „Satan“ a nebo „oddělenost“. Bůh, který je tady nahoře, tento celek, se ponoří pod hladinu "zákonu hmoty" a tady si na sebe vezme tělo, a to už víte jakým způsobem, to už jsem vám podrobně vysvětlila.

Ten Bůh si vybere celý svůj osud, který je zakódován v těle člověka, který se narodí, a ten osud je spřádán v tom těle z DNA rodičů toho človíčka. Tento osud je daný. Jsou tam všichni lidé, které potkáte, i s jejich činy. Máte to objednané, skutečně, jako když přijдете do obchodu a chcete si vybrat sebou domů třeba dorty. Přesně tak v té krabici celého toho osudu jsou všichni lidé, jsou tam všechny situace, které máte projít.

Tohle by nemohl slyšet člověk, který by měl ještě egoismus velmi silný, bylo by mu velmi špatně, protože ta hladina by ho nepustila, ještě by neměl všechny prožitky prožité, které by potřeboval prožít, aby toto přijmul.

Většina lidí si myslí, že pevně má svůj osud v rukách, a když se rozhodne „ano“, myslí si, že to jsou oni, a když se rozhodne „ne“, myslí si, že to jsou taky oni. Ale ono to tak není. „Nadjá“ ví, jestli už jste schopni přijímat, anebo jestli jste schopni ještě nepřijímat a přehodí otěže svému spolupracovníkovi neboli egoismu – vidíte, Bůh má svého spolupracovníka, je to náš egoismus, protože my se k němu (k Bohu) musíme vrátit dobrovolně, nestranně a spravedlivě. Až teprve potom ten človíček zjistí, že je všechno, na co se podívá, co existuje. Protože tady nahoře to božství – vidíte, jak je nalité do těch jednotlivých postaviček? Dívejte se, jestliže já nemám tady nad sebou ovládání, věřte mi, byla jsem prozkoušena velmi, a těch lidí je dnes připraveno velmi, velmi mnoho. Dostanete se k tomu svému božství teprve tehdy, kdy nestranně budete každého člověka považovat za sebe. Ano, jeho nitro je stejné jako vaše. A proto ti, kteří vás nejvíce přicházejí jakoby vyučovat jakoby jsou nepřátelé, jsou vašimi největšími anděli. Protože tito lidé vám přicházejí vybíjet minulostní karmu, kterou jste si kdysi dávno k někomu vytvořili. Takže nejsou jejich činy špatné, je to jen iluze. Váš minulostní čin si nosíte s sebou. Je to karma, kterou si přinášíte, ten člověk pouze útočí energeticky na to, k čemu je přitahován. Máte to objednané. Skutečně je to naprogramováno, abyste byli vyzkoušeni a v okamžiku, kdy ten člověk zaútočí nebo cokoliv vám udělá, pozor i situace, tehdy máte čistou karmu. Ale zapíšete si ji v následujícím okamžiku, v době, kdy znovu vytvoříte odporující emoci. Nechcete to jako vaše tělo a jméno, ale vy máte být pokorní. Vzpomeňte si, co se píše ve všech svatých textech. Ano, jenom pokorou skutečně dojdete k tomu. No tak dobře, ten člověk mi to udělal. A teď pozor, stačí jenom jedna jediná věc, které se musíte držet. Nemusíte toho člověka – víte, vy se učíte ho milovat, ale vy nemusíte do těch lidí bušit láskou, vysílat láskyplné pocity, láskou se při sjednocení myslí pouze soucit. Jestliže víte a znáte hlavní božský zákon, který zní:

„Cokoliv děláš druhému člověku, sklídíš“. Hladina hmoty je tady, vidíte to? Jsou to prvky našich těl, tady jsou prvky matky Země a tohle je jen skutečně iluze hry. Skutečná realita je nitro toho člověka, ono je božské. Jestliže jeho hmota, já ho vidím tady těma očima, dívám se na něj jako na druhého člověka, a on na mě zaútočí, pak mám jen obrovský soucit s tímto člověkem, protože v tu chvíli vím, co sám sobě zapisuje. Ano, on vytvořil a on sklídí. To stačí. Soucítím s ním, protože vím, že bude jednou trpět stejně s tím, co teď udělal mně. To stačí. Jestliže s někým cítíte soucit, už ho nemusíte považovat za špatného. On ani špatný není, jeho ovládá totiž tahleta hladina, a on neumí si říct. Ale v této chvíli ten člověk, teď dobře poslouchajte, je mrtvý. Všechny egoismy, které jsou skutečně tvořené lidmi, jsou tvořeny v hluboké nevědomosti těchto skutečností a tito lidé jsou mrtví. Jsou to loutky, které se pohybují jako marionety a musí činit druhým lidem to, co jim egoismus neboli Satan přikazuje. V tomhle bylo velmi pokroucené učení od všech církví, plus minus – říká se autobus (smích). Ano, protože církve vlastně převzaly vedení nad lidmi záměrně, zas to byl egoismus lidí v různých společenstvích, které je k tomu vedly, ale bylo to nutné. Ano, já vás učím, že všechno bylo dobré. Ve světě 3D, pokud ještě byla planeta ve 3D, bylo to nutné. Lidé se učili boji za svoji pravdu, za svého Boha a nerespektovali to, že Bůh je pouze jedna jediná bytost a jste to vy všichni. A proto, před dvěma tisíci lety přišel sem na svět ukázat první prvky a záblesky náš „přinašeč“ Ježíš. Vzpomeňte si za Mojžíše, ten vyfasoval pouze Desatero. Kdyby lidé činili jenom to Desatero, dnes by svět vypadal úplně jinak. Ale nebylo to možné. Tenkrát v platonském měsíci Beranu to bylo nastavené tak, že lidé byli velmi, velmi nevyvinutí. Vždycky se ale někdo objevil, kdo byl napojený na Boha, i když jich bylo velmi málo. Ale vývojem, po uplynutí dvou tisíc let, když přišel poprvé Ježíš, v té minulostní Bibli, vzpomeňte si na Starý Zákon, ten má „oko za oko, zub za zub“. Tam se jenom bojuje, jenom se svrhává, vraždí, likviduje, je to velmi tvrdé. A najednou Ježíš přináší nové prvky. Vždycky ten přinašeč přináší prvky, které platí po dalších dva tisíce let. Je to nutné. A věřte mi, Ježíš přišel z veliké výšky, z obrovské výšky a to všechno bylo skutečně pouze divadlo. On necítil žádnou bolest, nemusíte se bát, pouze nám ukázal pravidla vašeho vzkříšení, která platí už teď žítá v této době. Přesně Akáša věděla, že do této doby se veliké množství lidí vyvine k odložení hladiny egoismu. To znamená splynutí s Bohem. Tahle ta hladina je velmi důležitá. Máme první dimenzi, druhou dimenzi a třetí dimenzi, čtvrtá je branou do vědomého bytí božství. Největší vaše životní prožitky bytí už máte za sebou, pokud jste schopni slyšet tyto věci. Je to pro vás velmi důležité a věřte mi, ještě jakákoliv prosba, jakékoliv přání, jakékoliv hnutí mysli, abych byl lepší je vaší nespokojeností, kterou nevidíte a ta vás obrovsky brzdí. A nemůžete se stát Bohem. Přestaňte brát věci do svých rukou, respektujte pokorně a poslouchajte. Nejlepší je srdcem, protože to srdce vám vždycky řekne skutečnou pravdu.

Takže nám Ježíš Kristus dal velmi mnoho úkolů. Ano, Kristus? Vy všichni až odložíte nad sebou tuhle hladinu, budete Kristové – Jana Kristus, Mirka Kristus, Jan Kristus. Ano, všichni. O tom už se potom nemluví, je to takzvané Kristovství, kdy se říká "Bratři a sestry v Kristu". Tak mě nazývali, když přicházeli po nocích, nerozuměla jsem tomu, protože jsem nikdy nepatřila do žádné církve. Ale pozor, vy už víte, že pravda je trochu jiná. Ten člověk musí žít tato pravidla, musí cítit, že pro něj velkým utrpením je, udělat

něco nepříjemného druhé bytosti, protože tehdy už cítíte, že to vlastně děláte sobě. Už cítíte ty nepříjemné pocity, ano, ten nepříjemný pocit v tom okamžiku je zapsání vaší vlastní karmy, kterou si pak sebou nesete po ulici, v noci se s ní vzbudíte a jdete třeba na záchod, máte ji pořád sebou a ona čeká na vybití. U někoho to trvá velmi dlouho a je to vždycky vypočítané tak, aby ten člověk si uvědomil, jak je to nepříjemné nosit s sebou takovéhle věci dál. Máte ve svých rukách, jak to zastavit. Jde to velmi rychle. Karma se vybíjí tím, že vám skutečně někdo přijde ukázat něco negativního a vy jen v klidu to přijmete. Protože vy jste ten Bůh, který to potřeboval prožít, aby v zapomnění toho, že jste tělo a jméno, jste mohli zareagovat. Bloky se vytvářejí vlastně tím... A teď poslouvejte velmi dobře. Každý z vás je Bůh, který se potřebuje nalít do těla vašeho jména, stoprocentně. A protože ten Bůh si vybral celý osud včetně lidí i situací, musíte jako vaše tělo a jméno nechat toho Boha, tedy sebe, protože dneska si připadáte jako to tělo a jméno, nechat nalít do toho těla. Takže se nebránit. Pozor na emoce – vy se klidně můžete bránit tělem, pak se naučíte. Já jsem někdy velmi přísná, a protože mám nejbliž maminku, to už jsem vykládala několikrát, maminka už je dnes anděl a taky si se mnou chudinka užila. Já jsem byla oříšek pro ní, ona byla oříšek pro mě. To je vždycky vzájemné, všichni ti lidi, co jsou pro vás. Jenže já to dělala velmi zvláštním způsobem, se kterým se ta maminka nemohla vůbec srovnat. Takové ty špeky egoismu na mě neplatily, to bylo úplně netečný, to prošlo, fakt jsem nereagovala. A za druhé: vy smíte skutečně tomu člověku říct svoji věc, ale – já vždycky vím, na koho mluvím. Já nemluvím na tu maminku, ale já mluvím na toho Satana, na ten zákon hmoty, který tam přijde a něco chce. A mluvím tak speciálně, že ho vždycky jako zastraším. A opravdu to pracuje, pak se to velmi čistí.

Já vám budu vyprávět příběh, který se stal nedávno, je to pár měsíců zpátky, abyste viděli, že se jde bránit. A vy také víte, že jsem sprosták a vidíte, není to na závadu. Vy to musíte říct se správným úmyslem a ve správnou chvíli. A abych vám vysvětlila, jak pracuje ten Satan, protože on, když ho ustojíte v sobě, tak na vás útočí přes druhé lidi. A natahuje vás, snaží se vás chytit na jakoukoliv drobnost. Nesmíte se nechat, je to velmi důležité.

Asi před dvěma měsíci jsem měla mít kontrolu v laboratoři, tak jsem vymalovala tu druhou místnost – na podzim jsem malovala první – a pak jsem si říkala, že ještě opravím stůl, který tam mám už dvacet let a už byl dost popraskaný. Měla jsem i čas, asi dvě hodiny, tak jsem zajela pro lino, podlepila jsem to, udělala jsem si stříh, všechno bylo to krásné. Ještě jsem vytřela, napastovala jsem. Protože moje maminka je velmi čistotné stvoření a je velmi ráda, když takové věci udělám a vezměte si, já od pátku vlastně jezdím pryč až do neděle a od pondělka do čtvrtka do noci pracuju, tak toho času mám velmi málo. Takže někdy nestíhám. Uklizeno mám, ale ne tak "špigl–nygl", jak by si to maminka představovala, tak vyhrocený. Říkala jsem si, udělám jí radost, on to byl takový ten velký úmysl, udělat tomu člověku radost, a to se počítá – pozor, to je správné. A když se ona potom přišla rozloučit, tak jsem jí dala pusu a říkám: „Až budeš mít chvilku času, běž se podívat do laborky, máš tam překvapení.“ A odjela jsem. Přijedu v neděli, maminka mě přišla přivítat, sedla si v kuchyni, povídali jsme si, bylo nám příjemně a najednou... Já se vysvlékám ze svetru a procházím přes futro do obýváku a najednou jsem si vzpomněla na tu laborku, jestli se tam byla podívat. Tak

jsem se naklonila zpátky a povídám: „Co jsi říkala laborce, byla ses tam podívat, byla jsi dole?“ A tak jsem čekala, vidíte „čekala“, že bude reakce krásná. A najednou jsem viděla, jak jí ztmavly oči a místo toho, aby řekla „no, hezký, prima“, tak se ozvalo: „To je hrozný, to už mohlo být hotový dávno. To je příšerný, že se nestydíš!“ Taková válka z ní vylezla. Já jsem znovu vlezla do toho svetru, okamžitě jsem si ho přehodila zpátky přes hlavu, natáhla jsem si ten svetr na sebe a vracím se k ní. Přišla jsem až k ní a tak jsem do ní zapíchla oči a mluvila jsem na toho Satana. A říkám jí: „Tak a dost. Já jsem to udělala proto, abys měla radost, a když nemáš radost, příště se na to vyseru.“ (smích). Tak to bylo, ještě to mělo nějakou dohru, nakonec odešla, bouchla dveřmi, ale za půl hodiny přišla, přinesla mi víno, jakoby se nic nestalo. A pozor, tam nebyl úmysl ublížit jí, ne. Já jsem ji očistila od toho hlasu, kterým ona je ovládaná. My jsme si tam ještě o tom popovídaly a já ji ještě říkám: „Mami, podívej se, když já teď uklidím dům a zemřu, za čtrnáct dní už bude zase v nepořádku, bude zaprášený. To nejsou trvalé hodnoty, starat se...“ Ano, ono je dobré, když máte uklizeno, ale nic se nemá přehnat do fanatismu. Ten člověk pak trpí, opravdu velmi trpí. Takže dávejte si na tyto věci pozor. Ale vy klidně můžete říct takovéto věci, když vidíte, že toho člověka osvobodíte. Bůh rozeznává úmysly, on je ve vás, to bytí. To, co řeknete, vůbec neslyší, pokud to řeknete s dobrým úmyslem. Takže teď vidíte, že tento človíček když budu já, cokoliv ze sebe budu vydávat, budu sklízet.

Pozor – a teď jde o to, aby všechny čakry, všech pět spodních čaker pod čakrou šestou, byly čisté. Pak už to přijde samo, pak už vám přichází obrovské podpory a všechno se děje samo, ale těch pět čaker musí být úplně čistých. Základní čakra je úplně nejdůležitější, jedna z nejdůležitějších, protože na základní čakře prožíváte buď optimismy, které jsou velmi důležité. Jenom žitý optimismus vás převede k Bohu. Jestliže jste spokojení a vidíte vždycky to, co máte a nevidíte to, co nemáte, což většina lidí činí, pak se dějí obrovské zázraky a neblokujete si vyšší čakerní systém. Jestliže jste spokojení, nezlobíte se, nekritizujete, to pak už všechno odpadá, tyhle odpory. Ale jestliže začnete vidět to, co nemáte a vadí vám to, tak byste to chtěli, pak buď se zlobíte, nebo posuzujete, že je to špatně, nebo se vztekáte, nebo nenávidíte, fňukáte, kritizujete... To už jsou všechno věci, kterými si blokujete vyšší čakerní systém. Takže vy se máte naučit každou vaši čakru. Budete sami na sobě vidět, kde máte zdravotní problémy a kde vidíte takové ty niterní stíny a už jste ve stavu, kdy je máte vidět. Už cítíte, že někde něco tlačí, někde něco nejde. Přesně v této oblasti, které přináleží čakra, budete vidět, kde máte rezervy. Buď do hmoty, ke člověku, třeba na trojce se zlobíte na někoho, nebo nechcete přijmout situaci, anebo, to je taky velmi časté, se cítíte být hrnuti druhými lidmi nebo situacemi. To je zbytečné, to je fakt zbytečné. Já si klidně k tomu řeknu své, ale pocitově to neodmítám. Jakmile si připadáte, že vás někdo vedle tlačí, už je tam útlak, už ta trojka nepracuje, už to někde bolí, už se drtíte. To je případ od případu a vy jste skutečně neuvěřitelní, takový jakoby tvární. Já to na vás vidím a obrovsky vás miluju. Já jsem samozřejmě také hmota, tedy toto moje tělo je hmota, ale já jsem na ni dávno zapoměla a vy se teď od té své hmoty musíte osvobodit. Zapomeňte na svá jména. Jestliže zapomenete na svá jména, obrovsky vám to pomůže. Tady nestojí Iva. Kdyby tady dnes stála Iva, tak bude mít trému, nebude vědět, co bude říkat, bude se bát, co když něco řeknu špatně. Ne, Iva tady dneska vůbec není. Jestliže

nejsem Ivou, nemůžu se urazit, to nejde. Když by mě někdo urážel, mám pocit, jakoby když někdo uráží třeba tamhle tu plaňku na plotě (smích). To je takový vzdálený pocit, je mi to jedno.

Já už jsem vyprávěla asi na dvou přednáškách, asi před pětadvaceti nebo dvaceti lety jsem byla v takové skupině lidí, to byla nějaká brigáda, a jeden člověk tam na nás obrovsky křičel. Že jsme pitomci a co jsme všechno neudělali, jak jsme to podělali atd. atd... a řval. A mně je to jedno, když mi někdo nadává. Víte, vy jste Bůh, vy víte, s jakým úmyslem jste to dělal, vy znáte tu svoji čistotu a nebo nečistotu. Jestliže já mám čisté svědomí, tak mě může klidně kdokoliv urážet, mně je to jedno, já jsem zodpovědná pouze před Bohem, před úmyslem, který jsem dělala. A on to samozřejmě ten člověk vidí jinak, protože podléhá egoismu – on to chtěl jinak. Ale to už je jeho záležitostí, takže ten člověk křičel a mně to bylo buřt. Já jsem si v klidu popíjela kafe a pozorovala jsem ten zbytek lidí, protože někteří byli dožraní, nemluvili, pak rudli – to vidíte, jak se přelévá ten egoismus, ten odpor, že to nechcete. Pak byli někteří, kteří na něj občas něco vypálili, takže tam docházelo k takovým slovním střetům a já jsem seděla a popíjela jsem kafe. A najednou, on jak šel kolem mě, takhle do mě zapíchnul oči a říká mi: „Na vás to neplatí.“ (smích) Ano, a víte proč? Já totiž nemám žádné uzávěry a protože jsem byla bez odporů. Jen kdybych ho posuzovala, že je blbej, že takhle nadává nebo jsem odmítala chování nebo odmítala situaci, tak se uříznu od nitra toho člověka. Ty uzávěry, které máte nad sebou, si děláte sami. Mně se to dělo celý život, já jsem nikdy neposuzovala lidi, já jsem věděla, že obrovsky trpí v okamžiku, kdy něco obrovsky odmítají a vytvářejí světu. Tohle soucítění vás přivede k otevření tohoto špuntu a stanete se potom Bohem. Toto je to vzkříšení. Ježíš nás navedl k tomu, abychom ukřižovali svoje ego. To znamená – a už to víte z mých přednášek, abyste nepoužívali negativní emoce, protože negativní emoce neděláte vy, ale vysílá je na vás hladina oddělenosti. Už víte z mých přednášek, že máme společného Boha. Ano, vaše bytost je tohle všechno, a i kdyby tady byla miliarda lidiček, tak to všechno bude jedna bytost. A máme společné Ego, to je tahle hladina oddělenosti. A teď přichází doba, kdy po mnoha a mnoha životech, které jste prožili, se zeslabuje nad vámi ten váš špunt toho odmítání.

Už víte, že některé věci pracují, už jste taky zažili pár zázraků, míváte i vize, protože jste odložili z velké části černou i bílou magii. Lidé staví v poslední době – a je toho plný internet, doporučuji vám nedívat se na nic... Nedávno mi někdo řekl, myslím, že na Rusavě: „Ale my jsme tě také viděli na internetu“. (smích) Ano, ano je to pravda, ale věřte mi. Já jsem totiž nedávno dostala takový nějaký odkaz, tak jsem tam klikla, přestože moc času nemám – co tam se všechno dělo, samá magie, od černé po bílou, opravdu samá magie. Pamatujte si, žádné upravování programů. Všechny programy, které jste kdy měli, byly dobré, protože když člověk přijde sem na svět, tak se učí tím, že udělá „jakoby“ chybu, on jakoby zakopne a zjistí, že tu chybu udělal, a pak může znovu zabrat a udělat zase další kousek navíc. Vy se vyvíjíte. Nikdo chyby nedělá. Vy se skutečně vyvíjíte, takže když si někdy vy sami vymažete nějaký program, můžete si vymazat i ten dopad, kterým jste se poučili. Všechno je vaše a všechno je skutečně dobré.

Vysvětlím vám základ karmy. Už jsem to vysvětlovala na mnoha přednáškách, ale protože tu je hodně lidí, kteří ještě audio přednášky neslyšeli – ony existují audio přednášky, kdo budete chtít, tak vám dám kontakt na Dana Hrabala, který vám je bude posílat (tato praxe se mění od června 2019, pozn. přepisovače). Ale vysvětlím vám to tady znovu (základ karmy), je to velmi důležité, abyste pochopili. Je pravda, že základ jsem už řekla na základních přednáškách, ale tam je to ještě tak nerozpoznatelné, protože to bylo na videích a Otec si nepřál, abych podrobnější informace dodávala ven, protože mnoho lidí by bylo poškozených, oni by to odmítli ve velmi silné emoci, což my myslíme na všechny. Protože Otec jste všichni, i ti, kteří dělají různé druhy magií, i ti, co se vyvíjejí pod tím. Takže velmi dobře poslouvejte.

Karma běžně pro lidi je věc špatná, ale to není pravda. Učím vás, že vše je dobré a otevření třetího oka je celoživotní praxe, že „vše je dobré“ a žijete to! Tehdy se ten špunt nad vámi otevře. A dojdete k tomu tím, že přestanete praktikovat prosazování vůle člověka neboli vašeho jména. Ze začátku je to velmi těžké a pokora je velmi nutná. Takže karma, je věc dobrá a my si to trochu, abyste to lépe pochopili, napasujeme na školu. Vy jste se sem přišly učit, takže jste ve škole a jste vždycky ve správné třídě, ve které jste. Je to přesně jako – první třída bude mít matematiku, a když ji zvládnete, postoupíte do druhé třídy, do třetí a tak dál, až se dostanete třeba k promoci na vysoké škole. A mě ve Znojmě letos rozesmála jedna paní, která mi napsala dotaz: „Ivanko, vysvětlíte nám šestou, sedmou, osmou dimenzi.“ A já jsem jí říkala: „Já vám ji nemůžu vysvětlit, protože ji neznám, a i kdybych ji znala, tak vám ji neřeknu, protože byste se posrali strachy.“ Je to jako kdyby po mně prvňáci chtěli říct, co je to matematika na střední škole. A kdybych jim řekla, že je tam deskriptivní geometrie, tak se zblázní, protože ta vzdálenost přes tu matematiku bude velká. Ale jakmile ten člověk si odžije všechny třídy a dojde až k té deskriptivě tím věkem, připraveností, tím že to vstřebáte vlastně v těch životech a vždycky se vy narodíte do třídy, do které patříte. Takže vidíte, že vaše matematika je přesně pro vás neboli váš život, váš osud. Takže mágové – a teď pozor – mágové podvádějí, bílí i černí. Za prvé, týrají sami sebe a neví to, protože skutečně je to, jako kdyby tomu prvňáčkoví, který dostal čtyřku z písemky, ten mág vygumoval známku. Ale ta známka, ta čtyřka je dobrá, a to proto, že vy sami musíte vědět, že to neumíte, abyste se tu látku doučili. Je to pravda? Když to totiž nebudete umět v první třídě, nemůžete se dostat do druhé třídy a když, tak to tam pro vás bude velmi, velmi těžké. Nebudete chápat, budete muset mít intenzivní doučování a velkou silou se musíte všechno doučit a dohnat. To nikdy nejde obelhat. Vždycky si to napasujete na tu školu a uvidíte to jednoznačně, lehce, krásně to prohlídnete. Nesmíte zasahovat vůlí vašeho jména. Jasně, že byste si přáli mít už po maturitě, ale vy si to musíte krásně prošlapat. Jinak v praxi po té maturitě byste neuměli nic, nic byste tomu světu neodvedli. Takže mágové vygumují známku, ale tomu člověku – tělo prochází hmotou v iluzorním čase, přibývá učení, protože jak jdete tím časem, tím tělem, tak vlastně přibývá úkolů, přibývá dalších látek, ale vy neumíte ještě pořád tu původní. Ta známka tam není, takže musí přijít obrovská darda, přijde zhoršení osudu, které vás někde smete. Vy víte, že já jsem učitel. Učitel nejdříve mluví a velmi, velmi dlouho mluví. Před mnoha lety jsem dvanáct let přednášela každou sobotu, šest až devět hodin a teprve potom, až ten člověk pochopil systém, jsem se ho směla zeptat, jestli mu smím

sáhnout do aury. Když mi to dovolil, tak potom, pozor – my, jeho Bůh, v tom člověku – vidíte to, ten člověk ke mně přišel pro informace, ke kterým se přes svůj egoismus nedostal. Takže on u mě mluvil sám se sebou. Ano, vy dneska mluvíte sami se sebou neboli posloucháte sami sebe, svoje nitro, vůbec si to neuvědomujete. Nicméně, tohle je velmi důležité vědět. Nic nedělám magií, nikdy nezasahuji. Bůh ve vás mi pak předá do mých rukou opravu vaší známky z písemky. Ze čtyřky na trojku, ze čtyřky na dvojku nebo na jedničku, do toho já nezasahuju. On ví nejlíp ve vás, jak jste to pochopili, to moje povídání, a každý máte přesně připravenou kapacitu na to, abyste mi rozuměli. A váš vývoj, to víte, jde z bodu A do bodu B a je dané, v jaké rychlosti půjde a kdy co pochopíte. Jestliže vezmete svůj vývoj jakoby do svých rukou, varuju vás. Vy máte být spokojení, protože víte, že spokojenost je potvrzená přítomnost. Ano, vysvětlím vám to. Každý jste Bůh, který se má nalít do tohoto těla a projít si lajnu A až B do odložení toho těla. Všichni lidé jsou správní, všechny situace jsou správné, je to váš osud. Jestliže ale Iva nebo vaše jméno najednou někde řekne v té lajně programů "NE" emocí, tedy jste nespokojení, tam blokuje jménem a tělem, v iluzi, že jste jméno a tělo. Odmítnete svůj vlastní program Boha. A protože váš vývojový bod B je nastavený, abyste tam došli, abyste příště navazovali, vaše budoucí životy jsou naplánovány již dnes. Vývoj Boha je nastavený, Akaša je hotová od začátku až do konce. Tehdy vlastně se musí zhoršit osud a zhoršit zdraví, protože vy svojí vlastní vůlí člověka, a teď dobře poslouchejte, si demolujete tělo. A jestliže já jsem nespokojená s tím, že už bych chtěla být někde dál – už jsem nespokojená. Slyšíte to? Tehdy mě to zastaví, zablokuje, protože já se snažím urychlit svůj vývoj. Abych toto prožila, já se nedostanu rychle dál, vy byste se totiž uškubli druhým lidem. Uvědomte si, že my se učíme ve skupinách. Vedle vás jsou partneři, děti, spolupracovníci, přátelé a všichni lidé, kteří se učí s vámi. A když byste těm lidem utekli, vy byste v tom udělali "bordel", pardon (smích). Opravdu byste to úplně rozhodili a to božství vás nenechá ty věci rozhodit. Vy jste skutečně malinký buňky velkého těla. To je jako by se vám v těle zbláznila buňka a chtěla si dělat, co chtěla. To zkrátka nejde. Vy jste plástev, nikdo není oddělený, jenom naše oči vidí oddělená těla, ale tak to není. Jediná bytost, která tady žije, je skutečně Bůh. A stačí, že budete vnímat se soucitem činy druhých lidí. Můžete se jenom chovat klidně, budete je skutečně ovlivňovat. Oni si toho budou i vážit, ale žádné odsudky ani v hlavě. Oni to budou cítit a budou útočit.

Mágové ještě chtějí urychlit, vzít do svých rukou, je to stav, o tom jsem už mluvila, kdy se zvyšuje původní vůle toho člověka. Tam se děje na pár životů zádrhel, že naopak přibude egoismu. A vývoj se odehrává v takzvaných plástvích. Ta plástev znamená, že vy jste nejdřív tím člověkem, než dolezete do obrovského naplnění Boha. Tomu mágovi se pak ukáže, že existuje něco nad ním, ale ukážou se mu nějaké informace, kterých on zneužije a začne je používat pro svůj prospěch. To je černá magie, tam jsou i útoky, obrovské útoky a je tam zneužívaná energie přes peníze a vládnutí, přes moc. Jestliže vylezete z těchto životů, stanete se bílým mágem. Ten už chce dělat dobro, ale zasahuje. Teď už se ta hladina informací zvedla, protože vývoj lidstva jde dál. To není konec. Vasco Rosy v jedné písni zpívá: „Dobří nebo špatní, to není konec.“ Vidíte, následuje další stupeň. Všichni jsou dobří a zpívá: „Napřed musíte udělat chybu, abyste mohli pochopit a otevřít problém“. Tohle je správné, to je další vývojová fáze. Takže když

projdete, odložíte černé magické životy a vlezete do bílých, začnou na vás útočit černí mágové, protože v minulosti jste dělali karmu přes černou magii. Je to spravedlivé, že ano? Pozor, musíte vydržet. Pak následují věci, které se týkají odložení bílé magie, tam už zase konáte dobro, ale zasahujete. Já znám velmi mnoho léčitelů, kteří jsou dnes sami nemocní, protože se skutečně míchali do osudů druhých lidí. Nejlepším léčením je, sednout si a popovídat si v nestrannosti, v pokoře a v lásce, aby ten člověk přehodnotil svoje činy. Jemu se obrovsky uleví, rozváže svoje bloky odmítání. Budete vedeni i k tomu, že nebudete moci zasáhnout, budete mít vedle sebe milovaného člověka, který bude třeba nějakým způsobem vážně nemocen, a vy nesmíte, vám to není dané. Musíte respektovat všechno. Pozor, když budete všechno respektovat, vy tomu člověku pomůžete. To je to, co člověk s vůlí, ještě když se nenaučil stáhnout vůli člověka, nemůže pochopit. Vy skutečně těm lidem ulevíte.

Já jsem nedávno vyprávěla příběh, a protože je tu hodně lidí, kteří neznají ještě audio přednášky, tak já vám ho budu vyprávět. Je to s mým mužem. Můj muž v roce 2005, když odjížděl, tak my jsme byli připravováni na velikou zkoušku. A já jsem tušila, protože před odjezdem mi shora přišel příkaz, že si nesmíme volat, jenom, tam byl dodatek, když se bude něco vážného dít. Takže mi bylo jasné, že se bude něco vážného dít. A protože my to respektujeme, tak jsme se rozloučili s tím, že ano (nebudem si volat). Uplynul měsíc, neslyšeli jsme se a asi v půl druhé v noci začal zvonit telefon. Tam je to s velkým časovým rozsahem (v Americe), a ještě měl nějakou práci, tak až přišel domů, tak volal, a to bylo půl druhé. A to jsem věděla, že se něco děje, že to je určitě on, protože nikdo jiný takto v noci nevolá. Tak jsem vyběhla, zvedla jsem telefon, lehla jsem si s ním do postele a on mi říká: „Ivanko, prosím tě, já tady na světě asi končím. Protože já za ten měsíc, co jsem přijel sem zpátky do Států, tak jsem zhubnul šest kilo. A vypadám hrozně, asi se něco děje. Můžeš se na mě podívat nebo se zeptat, když budeš mít čas?“ A já mu říkám: „Víš co? Zavolej zítra ve tři hodiny a já ti řeknu víc.“ Protože jsem měla do těch tří ještě doma nějaké povídání, návštěvu, tak jsme se domluvili, já jsem vypla telefon a nic. Já jsem ležela v posteli, mně bylo krásně. Já jsem věděla, jestliže jeho Boží vůlí, toho človíčka, kterého obrovsky miluju, je, aby teď měl bod B, tak musím respektovat vůli toho Boha, který teď odejde z této schránky, protože vykonal všechno, co měl. A v mém osudu je to taky mojí vůlí, že v tomto roce života by mi odešel milovaný člověk. Já jsem jenom strašně šťastná, že jsme se směli potkat a že jsme spolu mohli prožívat spousty krásných chvil. Já jsem usnula jak miminko, najednou se rozsvítilo, seděla jsem v obrovském chrámu, po stranách, jako v kostele, byla taková ta vysoká opěradla židlí a všude seděli andělé. A na nejvyšší židli seděl Satan. Pozor, on je nádherným archandělem, nepleťte si ho, on nemá rohy, akorát má studený pohled, jinak je krásný, má nádhernou tvář. A dával mi otázky. Já jsem stála za takovou tou ohrádkou, jako když stojíte před soudem, držela jsem se za tu obruč a on mi pokládal otázky, bylo jich zhruba asi třicet, velmi mnoho. Protože, a to musím připomenout, napřed likvidujete vaše minulosti, bloky z minulosti – neodpuštění, zloby, všechno to, co jste vytvářeli. Ale jakmile se naučíte přijímat lidi, stane se věc, která je mnohem závažnější a těžší pro vás. Bude vám pak ukázána budoucnost. A pozor, vy musíte zůstat v přítomnosti a ne se těšit do té budoucnosti. A pozor, je vám ukázáno spoustu procesů, které tam jsou, a musíte se chovat nestranně, jako byste o

nich nevěděli. Abyste přesně věděli, co chci říct. My teď zateplujeme dům s maminkou, už budeme končit, a nedávno mi psala jedna paní z Chomutova: „Ivanko, prosím vás, vysvětlíte mi, proč zateplujete dům, když víte, že tam bude moře?“ (smích) Ale vy se musíte chovat, jako byste o tom nevěděli, protože v případě, že byste zneužívali těch informací, už je to váš egoismus, už měníte něco. Ne, nesmíte. Takže my zateplujeme dům, aby mamince bylo v létě chladněji a v zimě tepleji. Všechno tak jak má být, vše je připravováno. Tohle je také obrovská zkouška. Takže mně kdysi dávno ukázali budoucnost a ta budoucnost je velmi krásná. Viděla jsem tento úkol, který mám a ještě jeden, který přijde velmi brzo. Takže mě čekají s vámi samé krásné věci, už se na ně těším. Nicméně jsem pořád nohama v tom těle tady, v čase toho těla s vámi, nikdy se nevystřkují ven. Ale když mi to tenkrát řekli, tak ty první asi tři až pět let než – člověk se pořád vykláněl a pořád, ony tam také padaly ty obrazy, a ty vám tam také posílá ten černý pán. A proto on tam seděl v tom tribunále a dával mi ty otázky, říká: „Už jsi měla být tam, to ti nevádí?“ A já říkám: „Ne nevádí. Jestli se to děje, tak tohle je skutečná vůle. Je jedno, co jsi mi ukázal, jestli bude nebo nebude, co bude platit nebo ne, mně to je jedno. Já teď přijímám to, co je, protože jediné to, co je, jsem si zvolila a to se děje.“ A takže tam pokládal asi tři desítky těch otázek, já jsem na všechny odpověděla souhlasně, že mi to nevádí a najednou se zhaslo, já jsem usnula a ráno jsem se vzbudila a jak jsem si sedla na té posteli, já si nepamatuji, kdo přišel, ale někdo v noci, to zřejmě bylo z hladiny Nadjá, mi řekl, že ten můj muž zhubnul proto, že on v té době jedl velmi dietně a samé potraviny, které měly méně kalorií, a on jich měl jíst dvakrát tolik. Takže když pak zavolal, tak jsem mu vynadala a říkám: „Ty darebáku, ty jíš padesát procent kalorií, než bys měl, to je všechno, co se děje.“ A do týdne přibral čtyři kila. A všechno bylo v pořádku. Vidíte to, to bylo jen na prozkoušení, jestli zareaguju nebo ne.

Budete prozkoušeni velmi a přes ty nejbližší, ale všechno zmizí jako sen, když zareagujete správně. Vy potom totiž nevisíte na tom člověku. Jestli se vám někdy stalo a už mnohým asi jo, že vám odcházel někdo blízký, vy tomu člověku velmi ulevíte, když ho nedržíte za nohu, aby tady zůstal. Protože on s vámi cítí, on ví, že vy budete trpět a přitom on trpí ve svém těle a potřebuje odejít. Takže komplikujete pak svým egoismem prosazováním vašeho chtění, že ho tady ještě chcete mít. Ne, tím mu nepomůžete. I v případě, že odchází. Jsou ještě případy, které jsou takto nahrané proto, abyste ho tady udrželi, a je to ve vaší vůli, když to přijmete. Takže vy máte jen pokorně sklonit hlavu a nečinit odmítavé emoce. Už víte, že na první čakře jsou to pocity špatný–dobrý. Zapomeňte jednou pro vždy na „špatný“. Vy můžete znát teorii od A až do Z, ale musíte žít, že „vše je dobré“. Takže v tu chvíli, kdy se změní situace, vidět, co je na tom dobrého a nevidět, co by vám vadilo. Ne, využívejte, dávejte si ty podklady pod nohy, ony vás povedou. Všechno dostanete. Na druhé čakře vám nesmí nic vadit, ani lidé ani situace. To je taky odmítání, pocit, že vám to vadí. Ne, děje se to, takže to přijmu takové jaké to je a následně se vám ukáže cesta dál po té křižovatce. Co se dá dělat navíc? Krok za krokem přijímáním neboli pokorou půjdete životem a budete se cítit jako v ráji, i kdybyste procházeli peklem.

Já si pamatuju, my máme na konci ulice dům, tam žije paní, ona neví, co dělám. Zná mě jen jako člověka. Je to pár let zpátky, zametala ulici a říká mi: „Já vás mám ráda, já se vždycky na vás těším, vy se tak hezky usmíváte, vy musíte být šťastný člověk.“ A já

říkám: „Jsem.“ A ona říká: „To já bych chtěla taky.“ Na to já říkám: „To vy jste taky, ne?“ „No, nejsem.“ Já říkám: „Prosím vás, a co vám chybí?“ „Ale, ale vám nic nechybí.“ Já říkám: „Ne, mně nic nechybí. Víte, to je iluze, když se připadáte nešťastná, je to zbytečný. Vždyť jste zdravá, máte dům, máte zdravou dceru, máte přítele.“ (Ona je vdova). „Hmhmhm!“ Říkám jí: „Víte co, abyste porovнала, jestli ten pocit mého štěstí byste unesla.“ Ona: „Tak jo, tak to zkuste.“ Tak já říkám: „Mám třetího muže.“ A ona tak zpozorněla a říká: „A to jste šťastná, jo?“ Říkám: „No jéje! Každý z těch mužů byl v mém životě určitý úsek a něco mi přinesl. S ním jsem se něco naučila a bylo to pěkný. Můžu pokračovat?“ A ona: „Jo.“ A říkám, ale pozor, teď už je to patnáct let, tenkrát to bylo asi osm nebo sedm: „Na toho posledního čekám osm let.“ A ona: „A kde žije?“ Říkám: „V Americe, ještě pořád nemůže odejít, protože má závazky tam a já mám závazky tady. Maminku tady nemohu nechat, takže my jsme drženi osudem a my neumíme učinit někoho nešťastným. Takže my to respektujeme.“ A to už bylo vidět jak už... Říkám: „Ještě budu pokračovat dál?“ „Ještě to zkuste,“ říká. A pokračuji: „Moje obě dcery se vdaly a odstěhovaly tisíc sto kilometrů daleko.“ „To nevidíte vnoučata?“ (smích) Ale to tak přibývalo, že jsem si říkala dost, protože ji ztratím, jo, to nemělo smysl. Tak říkám: „A teď mi řekněte, už jste šťastná?“ A ona: „No, je mi líp.“ (smích) Vy vidíte přání, že byste chtěli něco víc a tím si vytváříte deficit. Jestliže já teď řeknu „Já bych si přála“ – tam si dosadíte to vaše přání. V tu ránu jste vy, v tu chvíli bez toho, co jste si řekli. Ale jste v dualitě. Vy to můžete vytvořit. To vám ukážu po přestávce, až se budeme věnovat Svatému Grálu.

Můžu se zeptat? (někdo z publika) Když už jsem něco odmítla a mám zdravotní problém, tak to, že se snažím nějak způsobem léčit, protože mám bolesti... Chci se zeptat na homeopatii, jestli je to taky magie nebo ne?

Teď bude hodně dovoleno, nebojte se. Nebudte fanatičtí. Nikdy. Když už jsem nemocná, když už jsem něco odmítla, tak dneska ta nemoc je pro mě úžasnou meditací. Ano, ta bolest totiž – vy tím odmítnutím trpíte. To je vlastně psychický blok, kterým vy odmítnete. To znamená, že musí přijít blok těla. V tu chvíli, kdy máte blok, se přivře brána, která je použita v tu chvíli toho zavření, tam vám chybí vaše vlastní božství, to znamená, když tam není Bůh, tak tam po čase začne něco bolet. A vytváří se to právě přes ten mechanismus toho odmítnutí, kdy je navázaná tou myšlenkou na tuto situaci příslušná žláza s vnitřní sekrecí, která vlastně začne vytvářet jiné množství hormonu. Takže ono se to tam jako po čase vytvoří.

A jestliže toto se stane, stačí, když přehodnotíte minulost. Věřte mi, i když půjdete na operaci, klidně si i běžte, protože i lékaři jsou Bohové, věřte mi, i medicína se v tom fyzickém světě vyvíjí. Ale jestliže máte odblokováno, pochopila jste princip, to znamená, přijala jste v minulosti – třeba někdo má vztahovku, dejme tomu do hmoty, nebude mu fungovat ledvina, tak půjdu na operaci třeba dejme tomu s ledvinou a když odblokují tu vztahovku, tak tehdy se to i tomu doktorovi podaří. A věřte mi, takové ty případy, kdy zašijou člověku v nemocnici do břicha špachtli, to není náhoda. Ten doktor to nikdy neudělá úmyslně. Každý doktor jde operovat s tím, že chce pomoci tomu člověku, ale ono se zkrátka nezdaří, protože ten člověk tu karmu na to nemá.

Takže klidně se i stane, že ten orgán je tak zdemolovaný, že se to musí udělat. Je pravda, že teď chemické látky, tzv. alopatické látky, už skutečně nezabírají, protože planeta už je v 5D. A pozor, každý egoismus je okamžitě a hned trestán, protože planeta je už bez egoismu, má vibrace neegoismu, takže všechno co teď okamžitě vymyslíte egoisticky, podlehnete té nabídce z hladiny egoismu, co vám on (Satan) tam vsune, hned vás to sekne. A naopak, všechny čisté altruistické myšlenky a projekty, těm bude dávana zelená. Všechno se vytvoří, protože to rezonuje s planetárním programem. Je to takzvané čištění planety. Ano, proto teď se dějí tak drsné věci, podívejte se ve vládě. To je čistka. Ale pozor, nekritizujte je, oni jsou taky Bohové, oni si tam přišli vyzkoušet vlastně tento svůj jakoby egoismus, proto tam lezli. Rozumný člověk, který už bude logicky uvažovat, tak tam ani nevleze mezi ně! Ale zase, uvažujte, jaký národ, taková vláda, je to výběr, jo? Takže všechno je skutečně v pořádku. Oni to v tom osudu měli naplánováno, bylo to nabráno, aby to prožili, a je to správné. Je to správné. Nezapomeňte, že máte žít, že vše je dobré. Zapomeňte ale, když vidíte, co se děje, na svoje egoismy. Třeba „chtít být lepší“. To je jeden z egoismů, o kterém si lidé myslí, že egoismus není. Váš program těla má skutečně program A až B. A každý bod, v každém roce vašeho života máte stanoveny, co už v tu dobu budete umět. A jestliže já tady ještě něco nemám umět a já budu toužit, abych to uměla, a chci si zkátit takzvaně čas, tak už jsem nespokojená sama se sebou a teď to budu prožívat různě. Buď lítostí, nebo si budu připadat jako špatná – budu si blokovat jedničku. Nebo mi to bude vadit, tak si budu blokovat dvojku. Takže já si vytvořím ty odpory někde na tom systému, to je jedno kde a co neumím, tehdy mě to zablokuje. Nepustí mě to dál. Zbytečně si demolujete těla, stačilo by, kdybyste respektovali boží vůli, takže: „Jo, jsem, jaký jsem.“ A každou chvíli vám něco přijde. Nečekaně a samo. Přijde informace nebo setkání s člověkem, na kterého čekáte. Vy se máte naučit respektovat boží vůli a nezasahovat. A pokavaď ještě chcete zasahovat, je to forma magie. Nedělejte to, povolte, milujte ten svůj život, stačí, když se ráno probudíte, otevřete oči v posteli – to tělo vám nepatří, patří Bohu – a odevzdáte se do boží vůle. Ano, pozor, vy máte odevzdat do boží vůle i děti, partnery, všechny lidi. A víte, co to znamená? Když tohle budu já (ukazuje na obrázek) a odevzdám tohoto človíčka do boží vůle, cokoli mu bude, já tím respektuju program jeho vlastního těla, jeho osudu, který si vybral. A to je všechno. Jaké jsou nemoci, jaké události, jaké zkoušky. Když moje dítě nebude umět odpouštět nebo bude žárlit, tak jasně, že bude mít vedle sebe partnera, se kterým musí něco prožít. Ale já v životě toho jeho partnera nebudu odsuzovat, protože vím, že ta holka/kluk si to zaslouží. Zkrátka jsou věci, které se dítě musí. Já jsem směla jen poradit.

Já jsem vyprávěla někde příběh, ale to už je hodně dlouho. Já si pamatuju, jak moje starší dcera chodila kdysi dávno, to jí bylo patnáct nebo šestnáct, s jedním chlapcem a ten kluk – oni spolu chodili, ona ho milovala, Péťa se jmenoval, bylo to o prázdninách, když bylo krásné počasí a on najednou přestal chodit. To ještě nebyly mobily, to bylo asi v roce 1995–7, tak nějak. A on měl přijít, mám pocit, že v úterý ve dvě hodiny, ale on nepřišel. Ani v úterý, ani ve středu, ani ve čtvrtek, a teď byly prázdniny, krásné počasí a všichni se chodili koupat a venku a Petruška byla na koních na táboře a ta Lucka mi brečela takhle nad hlavou, protože já jsem seděla v laborce, takže to přízemí bylo nad hlavou a já jsem hodně citlivá. To já cítím až od maminky z prvního patra,

natož nad sebou. A já jsem jí říkala, když jsem viděla, jak trpí: „Tak běž někam s holkama.“ A holky volaly: „Pojď se vykoupat.“ A ona: „Ne, já budu čekat.“ Tak zase čekala. Nakonec po týdnu se rozhodla s jednou kamarádkou, že půjde. A jakmile odjela, v tu ránu Péťa u dveří a zvonil. Já říkám: „Lucka teď odešla.“ „Aha, tak já zas někdy přijdu.“ A zas odešel. A ona trpěla dál. Já už jsem se na ni nemohla koukat a říkám: „Luci, nemyslíš si, že už je konec? Respektuj to. Zkrátka, jestli mě někdo nemiluje, tak to takhle dopadne. Jestliže to chce skončit, a je to správně, přece nemůžeš druhého člověka donutit, aby tě miloval!“ Musíš to respektovat. Ty bys taky nechtěla, když se zamiluješ do někoho jiného, aby ten druhý na tobě visel. Zkrátka musíš respektovat svět.“ „Tobě se to řekne, ty to umíš a co já?“ A já říkám: „Dobře, tak víš co, abys pochopila, tak popros, ale neradím ti to.“ Ona mi nic neřekla. Skutečně ne, já jsem se to dozvěděla až za měsíc. Šla, koupila svíčku a odnesla ji do kostela. Tam tu svíčku zapálila a poprosila. Druhý den ve dvě hodiny Péťa stál u vrátek. A prožili si nádherný měsíc. Chodili spolu. Já jsem to tenkrát nevnímala, ona jen mlčela, když jsem ji to nabídla, přesto, že jsem ji varovala, ať to nedělá, ale udělala to. A za měsíc, jak když utne. A po tom měsíci, po tom nádherném měsíci se Péťa zase neozýval, všechno bylo pryč. A ona pak přišla brečící, měla červený nos a říká mi: „Tys měla pravdu. Víš, já jsem tenkrát koupila svíčku, zapálila jsem ji v kostele a on druhý den začal chodit. My jsme si prožili tak krásný měsíc a teď je to mnohem horší. To bylo něco tak krásného. Teď je to horší a já už jsem to mohla mít dávno za sebou.“ A já říkám: „Vidíš to. Ale ono to je dobře, že jsi to udělala.“ Ano, pamatujte si, vždycky je to dobře. Ten člověk tu zkušenost nemá naplněnou, on si musel vyzkoušet, že to pracuje.

Takže já smím pouze poradit, protože na vás vidím, jakmile někdo promluví na pětce, z toho člověka, já odečítám takovými zvláštními jinými smysly, které tam jsou. A věřte mi, vyplatí se poslechnout. Ale vyplatí se i neposlechnout, když nevěříte. Protože vy si půjdete pro vaší vlastní zkušenost a tu vám nikdo nesebere. Ta je vaše. Na tu radu člověk někdy zapomene. Věřte mi, žijete to správně. Nikdo nikdy nemůže udělat chybu. Buď náběr stoprocentního chápání je daný, anebo potřebujete další zkušenost, která to uzavře, a tudy se už nikdy pak nevydáte. A to je správné.

Takže, už víme, jakým způsobem se dějí vaše bloky. Karma se skutečně zapisuje prožitkem. Vy si myslíte, že musíte něco udělat tělem, ale to není pravda. Karma není jenom čin těla, i když většinou v minulosti lidi tak reagovali, ale karma je čin vaší mysli, kdy se podvolíte egoismu a prožijete to. Toto je velmi důležité vědět. Zpousta lidí si myslí, že jenom čin těla vytváří karmu. Ne! Nitro vaše je závaznější, protože vy nejste tělo, to je hmota, ve které vy bydlíte. To je jako byste dnes bydleli v baráku a přisuzovali byste baráku, že má nějakou karmu a uvnitř byste si dělali psí kusy. Ne! Na vás, na tom člověku nebo na té bytosti, která bydlí jakoby v tom těle, je na tom nitru těch odmítání. A to odmítání v egoismu, to znamená ty negativní myšlenky, ty emoce, které tam probíhají, ke kterým vy se přikloníte, ty nejsou vaše. Jste skutečně v tomto případě mrtví. Proto Ježíš Kristus mluvil o vzkříšení. Vzkříšený je člověk, který zahlédne egoistickou myšlenku... – a věřte, má to tady každý. Každý, kdo je nality do lidského těla, byť by to byl osvícený člověk, už jsem o tom mluvila na základních přednáškách, vidí egoistické myšlenky. Protože on pod tu hladinu těch myšlenek je ponořený. Ono nám to jde tady přes to třetí oko, to je ta hladina. Takže vy to slyšíte, a pozor, nejsou

vaše. A osvícený člověk, byť je tam má nebo člověk hodně duchovně naladěný je tam má, ale, budu zase sprostá, nelekejte se, už ho nesorou. Už ví, že nejsou jeho. A už se ani nemůže zlobit na druhé lidi, kteří dělají egoistické věci, protože ví, že oni nežijí, oni jsou marionety, které jsou vedeny. Mějte velký soucit s těmi lidmi. Ještě nepřišel konec tomu utrpení.

Loni mi vyprávěla jedna maminka, že její syn se vždycky zlobí, křičí, kope do věcí okolo a tuhle nedávno křičel: „Už přestaň!!!“ On křičel na to Ego, sám na sebe. On věděl, že vlastně – ono to dítě vědělo, že to není on, že to nechce, ale neuměl se toho zbavit. Ona říkala: „Já jsem to pochopila vlastně, že on křičel na něj.“ A on se opravdu zlobil na toho uvnitř, co ho nutil dělat ty věci. Nemusí to dělat, nemusí ho poslechnout, ani k těm činům. A věřte mi, někteří lidé se nechají skutečně naplnit tím Satanem a jsou skutečně jen jeho rukou. Teď se hodně děje těch věcí, kdy najednou někdo vezme samopal a postřílí hodně lidí, většinou je to v Americe. Ano, z Ameriky vychází nejsilnější sídlo Satana a pozor, jste i ovládání takzvanými třemi šestkami „WWW“. Tady žije hodně lidí mnoho zkoušek, i když jsou doma. Máte to okno (internet) do těch nabídek a prožíváte to. Spíš bych vám doporučovala minimalizovat, vybírat si hodně pečlivě, na co se koukat budete a co budete poslouchat. Hodně věcí je tam skutečně plné magie. Je to správné. A pozor, i kdybyste tomu někdo podlehl, je to zase správné, protože ještě nemáte hladinu uzavřenou. Ještě vám musí něco klepnout přes prsty, ale třeba to už bude naposledy. To musíte vědět vy. Takové to předvádění se, jak se dá myšlenkou zastavit kamera, k čemu to je? Vždycky jsem lidem říkala: „Já nejsem žádný artista v šapitó a nebudu nikde před vámi dělat zázraky.“ Ty zázraky budete jednou dělat sami, já vás předávám Otci do ruky. Uvědomte si, že všechno co je pod hladinou egoismu–chtění, je magií. Ty zázraky už existují, ale je to magie. Ale magií už není, když ten člověk ten špunt tady otevře, vzkřísí se a napojí se vyšší čakry. Máte ještě další čakry až do třináctky, to jsou transcendentální čakry, které pak postupují jak ten vývoj je. Jakmile se dostanete do desáté čakry, která je srdeční, ale v transcendentální sféře, tehdy už přes vás mluví Kristus. To už je učitelství. Takže vy víte, že ten vývoj jde dál, ale vy už nepodléháte hmotě. A tehdy hmota začne sloužit vám.

(přestávka)

Jste vedeni vývojem, abyste skutečně odložili veškerou vaši vůli. A začněte si zkoušet, že cokoli začnete přijímat a začíná vám to takzvaně být jedno, povolíte tomu vašemu chtění a vaší představě, kterou vám tam vnucuje tento černý pán, který tady je, a věřte mi, že to dělá dobře. On to dělá dobře, protože on miluje obrovsky Boha. Žádné útoky, ty jsou iluzí. Dobro a zlo je skutečně jen vývojová fáze, která se změní pouze v dobro. Je to pouze změna vědomí, do kterého potřebujete přejít a tato změna vědomí se jmenuje 5D. Ta planeta se skutečně čistí. Čistí se, protože nerezonujete, když jste egoističtí, snížíte si vibrační hladinu, takže ta energie vás vyhazuje zpátky. Jsou to takové kolotoče, kdy se dostáváte do hodně těžkých a ještě těžších situací, protože čas

postupuje a už to máte vědět, tak to pak přitvrzuje. A věřte mi, dá se přijmout úplně všechno.

Já jsem teď někde vyprávěla, bylo to před Horažďovicemi, než jsem tam byla. V tu dobu mi v noci z úterka na středu vyjela hadí síla, byla jsem vytažena ven z těla, a to vám také potom řeknu, co to znamená, abyste se toho nebáli, ale hlavně abyste ne hazardovali o vlastní vaší vůli, abyste si nechali vyjízďet tlakem z pánevního dna hadí sílu. Neriskujte, mohlo by vás to strašně zdemolovat. Hadí síla vám vyjede sama, přesně v dobu, kdy jste připraveni a i ten výjezd hadí síly je nastavený v čase vašeho těla, kdy se to má stát. Jestliže vaší vůlí, vašeho těla a jména, budete chtít tu hadí sílu sami vystrčit, to znamená, nebude se vám něco líbit. Ano, vy posuzujete a prosazujete vůli vašeho těla a člověka, a tehdy tahle cesta, tenhle kanálek není volný. Člověk, který bude jenom spokojený, bude žít obyčejný život, nebude nic řešit, protože všechno přijímá, je pokorný, ten si tak naladí veškerý čakerní systém, takže ten kanál je otevřený a tehdy ta hadí síla může sama vyjet. Ale pokud někde do toho budete strkat a budete nespokojeni – ano, už jenom to, že chcete být lepší, to už je nespokojenost. Zkuste si to uvědomit, prosazujete vaší vůli, kdy vy chcete, aby ta hadí síla vyjela, kdy vy chcete být lepší, kdy vy chcete tady něco vědět. Takže tady jsou různé ty čakry sevřené. Každý z vás neumí minimálně jednu, dvě čakry. Někdo celý kanál! To znamená, že jedna jediná bude uzavřená, ta hadí síla sice vyjede, protože tady ji budete dráždit ze spoda, ale ona nenajde volnou cestu nahoru, takže vám zdemoluje tělo. Jsou lidi, kteří byli osm let na vozíku nebo osm let leželi, museli je nosit i na záchod než se z toho dostali. Jsou lidé, kteří měli zdeformovaný obličej, boule na krku. Vy si nedovede představit, co ta hadí síla s vámi udělá. Ale pozor, je to vaše vlastní magie, prosazená vůči vašemu vlastnímu tělu. Tohle je realita. Takže to, že byste to chtěli urychlit, vás tak zastaví, a až teprve tím utrpením, když budete uvázaní na tom lůžku nebo na tom pojízdném vozíku nebo vůbec nějakým způsobem ochrnutí, ono to pak třeba vypadá, že jste po mrtvici, teprve musí dojít čas vašeho těla, přes to utrpení vám dojdou věci a přesně tak se to tělo dorovná v době, kdy jste tam měli být. Nikdo nepředběhne svůj vlastní vývoj. Vy byste komplikovali vývoj lidí, kteří jsou okolo vás. Varuju vás před tím. Takže, tyto věci skutečně nechte na vývoji vašeho těla. Potom ten výjezd hadí síly je překrásnou záležitostí. Ona s vámi skutečně komunikuje, dává o sobě dopředu vědět. Cítíte takové jemné brnění v tom těle, kdy se připravuje. Navíc Bůh se vám začíná přes čakry, kdy jste pořád spokojeni, nalévat do těla.

Budete prozkoušeni velmi, velmi mnoho. Jsou to drobnosti. Já jsem se teď dostala před těmi Horažďovicemi nahoru, bylo to překrásný a bylo mi řečeno spoustu informací, hlavně teď o takzvaných nemocech, které my jako lidé považujeme za nemoci. Ono to bylo asi i z toho důvodu, že krátce potom přišli mé Petrušce (ta, co dělá šperky) na celiakii. Ona byla velmi unavená, dlouhá léta. Čakry čisté, všechno čisté, ale byla za stínem. Já jí říkám: „Petruško, já na tebe nesmím sahat, všechno je jak má být.“ A ona říká: „Já vím maminko, to je v pořádku. Jenom jestli tam není nějaký blok na čakrách.“ Nebyl. A pak už to bylo takové, že už jsme měli o ni obavu, černé kruhy pod očima, obrovsky hubená a teď přišli na to, že minimálně dvě děti, má tři, porodila s celiakií. Takže ona osm let hladová. Ano, celiakie je vlastně alergie na lepek a tělo se autoimunitně brání tím, že zatáhne klky ve střevě, takže všechno, co sníte, vyjede ven.

Tak jsme se chechtali, já říkám: „Ty už jíš podle Henryho Morforta, ty jen dýcháš.“ Takže jsme se řehtali. Ona říká: „Mami, ještě že jsi taková, jaká jsi, těžko bych snášela, kdybych ti přidělávala starosti.“ Říkám: „Neboj se.“ Ale hlavně – mně tenkrát řekli ten týden před tím, že celiakie není nemoc. Víte, my bychom tu planetu sežrali, a protože už víte, že planeta je vaše tělo – ano, to jsou prvky tohoto světa. Ta planeta se brání i programem, že v tomto čase je skutečně čas začít se stravovat trochu jinak. A ten lepek skutečně zalepoval těla. Jednak se blížíme v 5. dimenzi k tomu, že budete žít velmi dlouho. Člověk se má dožít asi 300 let, ale ono se to bude postupně zvedat. Tady bude potom jakoby obtížnější – některé orgány budou starší, některé budou možná stářím vynechávat, ale už z kmenových buněk se budou vytvářet vaše nové vlastní orgány. Kromě mozku, ten se nedá transplantovat a nebude se dát transplantovat, protože mozek je váš počítač, ve kterém máte nahrané všechny programy minulostní i budoucí a i úkoly. Takže to nejde, ten jediný ne. Nicméně tohle je v plánu planety. Takže, vidíte to, najednou tyto celiakické děti se začaly rodit před dvaceti třiceti lety, kolem osmdesátých let. Dneska to má skoro každý. A já jsem sama zjistila – já miluji chleba, já bych mohla jíst jenom chleba, nic jiného, ale poslední dobou, kdykoli jsem snědla chleba, jsem byla strašně nafouklá, a teď to tlačí a ještě když jsem někde na přednášce, to je o strach. A tak jsem si říkala, když mi to ukázali, že to zkusím. Že to zkusím, že nebudu jíst chleba a fakt to pracuje, protože jakmile jsem přestala jíst tyto výrobky... A Péťa říkala: „To mám určitě od tebe.“ Nechali vytestovat všechny tři děti, ty tři děti to mají, ale ještě se to neprojevílo. Máte to určitě všichni. Zkuste se začít vyhýbat lepku, bude vám líp určitě. Proč o tom mluvím? V tu dobu, kdy jsem se rozhodla tomu lepku vyhýbat, že to chci vyzkoušet, jsem byla pozvaná ke známým na návštěvu. Teď jsem si vzpomněla, protože ta Kačenka mi teď psala sms. A ona má manžela Jirku, Jirka je vegetarián, ale je úžasný, úžasný kuchař. Takové dobroty vždycky, když mě pozvou, umí úžasně. Oběd nebo večeře. A oni mě pozvali na neděli odpoledne, a když jsem tam šla, tak si říkám: „Ty jo, ale oni určitě udělají něco s lepkem. Ale jo, já je mám tak ráda, přece jim to nezkazím. Já to sežeru.“ Představte si, já tam přijdu – vidíte to, přijetí – a najednou ten Jirka přinesl takový koláč nebo dort, taková placka to byla, říkám: „Co to je?“ A on první větu, co řekl: „Představ si, tam není ani gram mouky.“ Říkám: „Si děláš srandu?! On: „Ne, opravdu, to jsou rozemletý ořechy, lžíce cukru a šest bílků, ušlehat sníh. To se dá upéct.“ Fakt je to jako když jíte... jenom tak jemňounký... Ano, jenom taková placka, to se slepilo půl a půl, tam byla taková tmavá zavařenina a navrch se dala kysaná smetana nebo šlehačka. To bylo tak dobrý. A bylo to bez lepku. Kdybych bývala dělala takové to „ne, ne“... Všechno vás dožene. Jakmile budete všechno přijímat dopředu, nejsou žádné komplikace. To se týká peněz, nepříjemných situací z lidí, když půjdete třeba za svým šéfem, máte jít na kobereček, když si řeknete „dobře, já to přijímám, asi si to zasloužím“, tak šéf se začne chovat úplně jinak. Když už dopředu to přijmete pokorně, cokoliv. Víte, to ego zuří, ego nadává. Já si pamatuju jak pan Kalík, teď na něj často myslím, protože on umírá a leží v nemocnici, mi vyprávěl, to byl úžasně čistý člověk, on dělal v ROH u nás v jednom podniku v Teplicích a uměl se chovat k lidem. On vždycky říkal, když si někdo přišel stěžovat – zuřili ti lidé z fabriky, řešili pořád něco: „A přišel chlap a zuřil, já jsem si sedl na židli a on tam lítal jako tygr v kleci a teď křičel, nadával a ječel, a já jsem mlčel a mlčel. A najednou on se vypovídal, to ego

se vyřvalo a já jsem řekl „tak, už jsi domluvil? Tak a jak to chceš řešit?“ Klid. Nezapojte se. Jakmile se vložíte do toho křiku, do toho egoismu, už vás má, už bojujete jo?! A už jste vtaženi do té hry, která nastává, a vy se z toho nikdy nevymaníte.

Tak a teď Svatý Grál. Ano, Svatý Grál je pohár, který byl dlouho hledán, tisící let všemi lidmi z důvodu toho, že ten člověk chtěl být mocný, chtěl být nesmrtelný neboli vzkříšený. Chtěl být vládcem tady ve hmotě. Ano to je přesně ono, to umí Svatý Grál. On není ale nikde k nalezení, každý z vás si ten Svatý Grál musí najít sám. To není věc, která by byla zahrabaná jako poklad. Tato legenda je skutečně pravdivá a první informace, které přicházejí, byly od lidí, kteří to prožili. Je to skutečně obrovská síla a je to pravda, která existuje, člověk, který dojde ke vzkříšení, který dokáže zastavit a neposlouchat hladinu zákona hmoty a už si přestane připadat jako hmota. Ano, vy nejste vaše jména a vaše těla, vy máte přijímat vůli Boha, který si přišel zahrát vaši roli, tedy přijmout celý osud. A přestat dělat odmítavé emoce. Jakmile je začnete ne-dělat, projdete bránou do vědomí Boha, tehdy se všechno urychlí. Ta hladina hmoty vás jen tak zadarmo nepustí. V osudu budete mít takzvaný boj, třeba o blízkého člověka, který by měl třeba odejít a zemřít, anebo o partnera anebo o dítě, to už je jedno. Budete mít všechny nástrahy, abyste prokázali, že zachováte klid v jakékoli situaci a přijmete i tu nejhorší variantu bez odporu. Vy – můžete si projíždět hlavou myšlenkami tam i zpátky, vy stejně většinou nemůžete dělat nic. Vy to musíte respektovat. A když už nemůžete dělat vůbec nic, tak můžete dodat klid tomu, který odchází, abyste mu dali najevo, že i on může být klidný, že mu ten odchod nebudete komplikovat. To je od vás největší dar, který mu můžete dát. Je k tomu zapotřebí obrovské odvahy. Tím pádem ale odložíte se vším všudy hladinu hmoty, která se týká lidských těl. Tohle není poslední zkouška ještě. Ano, my když už se narodíme a připadáme si tak jako těla, první závislostí na druhých tělech je třeba žárlení na rodiče. Ano, děti žárlí – na toho sourozence kvůli lásce rodičů, pak žárlíte a přivlastňujete si kamarády. Vzpomeňte si, když jste byli dva, tak to bylo dobré, ale jak přišel někdo třetí, už byly problémy. Už jste se dohadovali a už tam nebyly dobré pocity. To je vlastnění. Pak vlastníte partnery, vlastníte děti, proto vznikají odpory vůči snachám a zeťům a druhým rodičům, kteří tam figurují. A tahání se o vnoučata a takovéto všechny nesmysly. Čím víc lidí milují ti, které miluji já, tím víc jsem raději, protože tím je ten člověk v lepších rukách. Já si pamatuju, že jsem byla vždycky vděčná za to, že můj bývalý manžel si našel tak hrozně hodnou ženu, protože ona milovala moje děti a já jsem vždycky věděla, že moje děti jdou do příjemného prostředí. Kdybych byla egoistický člověk, tak mi to bude vadit, budu žárlit. Co jim to tam uvařila, ono jim to tam chutnalo líp... To jsou všechno blbosti, to vám tam všechno vsunuje vlastně ta hladina egoismu, která pak chce, aby se to všechno rozbouralo. Ne, ne! Tak to bylo první. Pozor, pak je vlastnění svého vlasního těla, ale o tom už jsem mluvila, zapomeňte na vaše jméno, pak se nebudete urážet, nebudete chtít pochvalu, tam jsou další výkyvy egoismu. Další jsou představy. Ano, zkuste si vybavit, že si představujete dneska krásný večer se svíčkami, s partnerem. Navaříte a ten "mrzák" přijde o půlnoci. Co Ego dělá? Ne, žádné představy, to si samy vytváříte už ty deficiency, kdy se to fakt nestane. Ne, ne. Ne, řeším všechno teď. Já si tu večeri můžu připravit, a když nepřijde, no tak nepřijde. Tak si uděláme zítra dopoledne hezky, nebo někdy jindy, to je jedno, ale nezkazím mu tu radost, že se třeba zasekl

někde s kámošem na pivu a že si hezky popovídali. On by mi to příště mohl udělat zase, protože za první jsem to nezvládla a za druhé, protože jsem mu já zkazila radost. Takový člověk – hospody, já jsem vždycky říkávala, jsou plné mužů, na které doma čekají doma nepříjemné ženy. Pozor, ty ženy jsou většinou nepříjemné proto, že by je chtěli pro sebe. Ne, opak je pravdou. Když dáváte svobodu, vy tu svobodu získáváte. Když dáváte spokojenost a štěstí, vy je sklízíte. Všechno, co ten člověk vydává, všechno sklízí. Dívejte se, když já vydávám bez pocitu vypočítavosti, že něco chci nazpět, vždycky jenom budu dostávat. A to nejde vypočítavostí, to nejde. A když jenom chci od toho světa, tak ten svět chce také, ti druzí lidé mi to taky dělají. Jestliže já se na někoho zazlobím, bude se na mě někdo zlobit. Jakmile budu někoho posuzovat v hlavě, budu posuzovaný. Musíte projít velikou škálou zkoušek a nesmí vám vadit vůbec nic. A jestliže jste takhle prozkoušení, i pak ještě v penězích, pozor, třeba i dlouho budete bez práce, abyste vydrželi být klidní, a pak se ten Bůh o vás postará. Vždycky to tak je. Tehdy ještě schází zkoušky přivlastňování si nějakých těch jiných pozemských hmotných statků. A pak se spustí tato hladina posledním zkušebním programem, kterou má v záloze. A začne využívat vaše minulostní karmy v magických stavech. V noci budete strašeni, budou se vám dít podivné věci. Tělo bude smýkané, různě lámané, pak naopak zase. Já si pamatuju, jak jsem byla tlačena do postele a myslela jsem, že mě protlačí až... Nesmíte se bát! Některé ty zážitky jsou opravdu hrůzné, nebojte se. Já jsem se vždycky udržovala v pocitu přítomnosti, to znamená „ještě to jde, ještě dýchám a uvidím, co ještě bude dál, ještě pořád jsem“. Ano, to bytí musí být vnímané zevnitř. „Ještě jsem, ještě funguju“. Když vydržíte pár vteřin, někdy je to hodně drsné, tak to zmizí. On vás chce vyděsit, protože už má na vás poslední zbraň a tou je strach. Strach o život vašeho těla, ale pozor, vy nejste to tělo. Vy jste to, co to tělo oživuje. Nikdy nikdo vás nemůže zabít. Vysvětlovala jsem stavy. Ano, smrt je pouze ukončení programu těla, Boha tady na Zemi a ten Bůh pokračuje dál. Neexistuje konec, což člověk ve 3D nikdy nemůže pochopit. A tehdy, když vás tato hladina prostoupí, se stáváte Grálem. Všechno se nahoře otevře, ano toto je ten pohár. Jste čistý Grál, ovládáte hmotu sakumprásk. I kdybych šla nejnegativnějším prostředím na této planetě, tak mě nikdo neuvidí. Já tam vlastně nebudu, protože mám jinou vibraci. A lidé, kteří budou agresivní a budou zabíjet druhé, mě ne, mě si nevšimnou nebo mi snesou první poslední. A to není mým přáním. Kdyby to bylo mým přáním, tak se mi to nestane. Je to pouze pokorou a projitím všech životů, které se týkaly odložení hmoty. Nejsem hmota. Tehdy člověk bez odporu je naplněný božstvím, to znamená každá čakra je takzvaně rozkvetlá. Ona se otevře, vypadá jako květina a je přesně ve velikosti v jaké má být. Protože ten člověk nedemoluje svým vlastním chtěním a odporem čakerní systém – buď k sevření, nebo k otevření. A Bůh může přijít sem do hmoty. Tehdy ta hladina je tak čistá, kdy vy skutečně máte všechno, co potřebujete, protože ostatní hmota – vy už nejste hmota, vy jste už Duchem, a protože jste i v ostatních lidech, Ano, já jsem i ve vás, ve všech lidech na světě, i ti co neposlouchali nikdy moje přednášky, nebudou vědět, proč na ulici se usmívají nebo něco tomu člověku dají, poskytnou v pravou chvíli. Vy se sjednotíte sami se sebou, s celým Bohem, tohle je Svatý Grál. Vy dostanete vždycky v hojnosti to, co potřebujete dostat. Buď vám to přijde v penězích, nebo přes osoby, které vám něco poskytnou a rády, nechcete to po nich, to přijde skutečně samo. To se týká úplně všeho.

Obklopují vás potom už jenom hodní lidé, protože vy sám jako člověk vydáváte jenom lásku. Vy totiž víte, že na kohokoliv se podíváte, tak se díváte na sebe. Tady už nemůžete ani myšlenkou odsoudit druhého člověka, tady už sklízíte to, co zaséváte. Takže vidíte, Grál se nedá nikdy zneužít. Jestli v sobě máte ještě chtění, postranní úmysly, nemůžete ho mít. A nemůžete nečestným egoistickým způsobem se něčeho zmocnit. Vždycky o to přijdete, protože od toho světa něco chcete, takže on vám to vezme. Toto je cesta čistoty, tohle vždycky ve všech větvích nám říkával Ježíš Kristus. Toto je živoucí žité Evangelium. Toto je pravda. K tomu vede dlouhá cesta. Nesmíte používat vlastní vůli. Je to těžké. Celá léta jste žili programy odmítání. Už jenom sami sebe. Zkuste si představit, když vy budete odmítat druhé lidi jako špatné, budete odmítáni, ale pozor, když to nebudete dělat druhým lidem a budete to dělat sami sobě, je to ta samá hmota, jako u druhých lidí. Vy musíte milovat sami sebe, abyste mohli milovat celého Boha. A věřte mi, kolikrát jste se narodili do vašich životů s takovými programy, že třeba vaše rodiče, protože jste někde v minulosti někoho druhého považovali za špatného, byli považováni teď právě proto u těchto rodičů za špatného vy. Je to správné. Je jedno, co si o vás myslí druzí lidé. Já vím, že mám pro něco talent a pro něco ne. ON mě obdaroval jednou jedinou dovedností – jsem optimista, ale neuvěřitelný optimista. A vidíte, stačí to, nic jiného mi v životě nešlo víc než tohle. A bylo to jen z lásky k lidem. Já jsem třeba měla velmi přísné rodiče a oni byli opravdu velmi přísní, nesměla jsem spoustu věcí. To ego mi říkalo, že se mám vzbouřit, taková ta vzpoura -náctiletého člověka, ale já jsem věděla, že by trpěli, když bych jim to udělala. Tak jsem si řekla „ne, já jim to nikdy neudělám, já to dneska zkousnu, ale svým dětem to neudělám“. To stačilo. Já jsem přijala minulostní karmu a neudělala jsem budoucnostní. Je pravda, že jsem se pro vás vrátila, protože v té páté dimenzi už jsem žila.

Víte, těch dětí je teď hodně, je jich velmi mnoho, jsou jiné, ony už v té páté dimenzi žily, takže vy, kteří ještě nějaké ty zádrhele máte, někdy máte problém, samozřejmě jak to trošičku malinko přijmout a eliminovat ty naše pocity, když se tam to dítě nějakým způsobem projevuje. Ale věřte mi, naučte, to je nejvyšší učení, své děti přijímat cokoliv se děje v jejich životě. Jestliže to přijmou s láskou, zastaví se to. Oni se naučí využívat láskyplnosti k obraně. A nejvyšší zbraň, která existuje, je láska. To je jediná zbraň, kterou smíte použít. Žádnou jinou ne. Tady celé tisíce let vašich životů, protože těch 500 životů zhruba žijete 27 000 let, kdy se zrozujete do hmoty jako člověk, jste používali podbízenou zbraň – egoismus, abyste se propracovali do dnešního stavu. Takže konečně toto přijměte.

Já si pamatuju, byla jsem jednou kdysi dávno u jednoho človíčka, on byl léčitелеm – také si mě museli samozřejmě prolnout životem – je pravda, že já jsem to nevnímala, mně to nevadilo, a to byl první člověk, který v té cestě byl. A on byl černým mágem, tam bylo hodně zneužívání přes peníze. Dneska, pozor, je úplně o berlích, vůbec nechodí, jak se to k tomu člověku navrátilo. S obrovským soucitem jsem mu vždycky radila a říkala „nedělej to“. A jednou si pamatuju, to jsem cítila takový divný tlak v břicho a on říká: „Jestli chceš, tak já si na tebe sáhnu.“ Já jsem to nikdy nezažila, že jo. A on jak se tak sklonil, já jsem seděla takhle na židli a on takhle jel rukou a najednou se narovnal a říká, tak jako zamyšleně: „Co ty máš za mistra?“ Já jsem si tenkrát myslela: „Jaký mistr?“ Vidíte, mě dlouho nechali spát. Takže, když máte skutečně čistotu v sobě, tak

ani o tom nevíte, že nějací ti mistři tam jsou. Já jsem si jich léta vůbec nevšímal a tenkrát jsem si myslela: „Co to kecá za nesmysly“? A on mi říká: „Toho neznám.“ Já říkám: „Jó, a co ti říkal?“ A on říká: „Buď na ni hodnej.“ Ale bylo vidět, že se bojí. A pak mi to došlo – tento človíček na mě kdysi dávno asi zřejmě něco posílal a ono to na mě nefungovalo. Protože já jsem nebyla v jeho dostřelu, já jsem jiná vibrace. Ano, snažte se o láskyplnost, každý, kdo zaútočí, zaútočí dobře, aby vás prozkoušel, že to umíte přijmout a tím se vymaníte z dosahu těchto lidí. Žádné ochrany, varuju vás. Každá ochrana, o kterou požádáte a vytvoříte si ji, je vaše vlastní magie. Uvědomte si, že jestli já mám v osudu, že teď mě někdo napadne útokem, byť černou nebo i jinou magií, tehdy já splácím minulostní svoje věci, takže musíte to vyčerpát. Ale s láskou ukončit, přijmout, nezlobit se na toho člověka. Máte jedinou zbraň k dispozici, lásku neboli soucítění, protože víte v tu chvíli, co ten člověk zažije. I tyto věci jsem zažila, byť to nebylo napřed mířené na mě, protože moje dcera italská chodila, když jí bylo asi 14–15 let, s jedním chlapcem, který byl těžkým černým mágem. Ale mně to nevadilo, já jsem věděla, že musím respektovat ten vztah, ona ho milovala a chtěla mu pomoci – vidíte, chtěla mu pomoci, tam vycházela ještě trošinku malinko tenkrát z bílé magie, a také se narodila ke správné matce. A ono se to po letech nepodařilo, on pořád zabředával víc, takže došlo skutečně k rozchodu a po tom rozchodu na nás posílal šílené věci. Ale ono to nefungovalo, že jo? Ono to nefungovalo, bylo to tedy v noci drsné, lítalo to kolem postele, ale nemohlo to až k nám. Takže věřte, že vím, o čem mluvím. Kdybych se jen trošku bála, i to je egoismus. Ano, egoismus je strach, co bude, to není spokojenost. Jediný stav, kdy vás ochrání Bůh je, že budete přijímat a budete spokojení, neboli klidní. Synonymum spokojenosti rovná se klid, přijetí, pokora, žádný útok, žádnou emocií, ani zlost, ani odsudek, ani kritika, nic, nic jen pozorujte. On vám to tam ten „černejš“ to bude cpát, proběhne to tam, ale nesmíte si to přijmout za vlastní. Jenom to pozorujte, to stačí. Přejde obrovské osvobození a ten člověk se začne chovat úplně jinak. A tehdy zjistíte, že ten váš Svatý Grál začíná ovládat druhé lidi. Ano, je to tím, že jste Bůh, přijímáte, milujete a tehdy musíte sklízet jenom lásku. Veškeré útoky jsou odkloněné, pokud by ještě byly. Máte obrovskou ochranu. Toto je Svatý Grál. Máte na to. Každý člověk, byť i dneska poprvé narozený a čekající dlouhé tisíce let na svůj konec cesty ve hmotě, najde svůj Svatý Grál v pravý čas. Je to stanoveno v programu Akáši a vy jste si vybrali jenom jeden malinký prográmek. Zkuste si představit, že jste nad tělem a jste Bůh, který se sklání nad tou planetou, nad třídou, kam se máte narodit a víte, že planeta má svůj osud – ano, ona ho má – a vy si vybíráte pouze komůrku vašeho osudu, ta se vám hodí nejlíp, protože tam činí rodiče to, co mají, partneři to, co mají, byť by činili cokoliv, děti to, co mají i vy musíte druhým lidem učinit v jistou chvíli třeba i nějaké sviňárničky, abyste naposledy, při těch pocitech negativních, že jste to udělali, si řekli, že už dost, že už končíte. Žádné výčitky, to už neodpouštíte sami sobě. Určitě jste zažili ve svém životě, že jste něco řekli, a pak vás to mrzelo. Ne, okamžitá radost: „Už to nikdy neudělám, nestojí mi to za to.“ Stačí, když si třeba dáte pár vteřin na rozmyšlenou, než něco řeknete. Pak se vám nesmírně uleví, že jste to neřekli. Opravdu. On chce trestat, ten „černejš“, On útočí. Nepodříďte se mu, nenechte se ovládat, skutečně vstanete z mrtvých. To, co říkal Kristus, je absolutní pravda.

Tady teď měl někdo otázku na homeopatika, ano, vy to taky všichni chcete vědět. Víte, nebuďte fanatičtí, všechno skutečně má svůj postup a to odkládání je postupné. Já vás vlastně učím, jak neonemocnět, ale protože minulostní činy ve 3D vašich těl, které se datují až od vašeho narození sem, a pozor, máte ještě i karmu, kterou si nesete z minulosti svých jiných těl, to také souvisí. Kolikrát se rodíme do stejné rodiny. Varuji vás před odmítáním nějakých svých bývalých příbuzných někde v minulosti, nějakých prapradědečků, mohli jste to být vy sami a odsuzujete sami sebe, ani to nevíte. Každý dělal skutečně všechno, co měl, abychom se všichni vyvíjeli. Ano, všechno bylo správné. Toto je skutečně skutečná realita. Takže dneska vycházíme vlastně z posledních vrstev před Svatým Grálem neboli před otevřením se Otcí. Pokud ještě budete v hladině, kdy se oddělujete, budete prosit – uvědomte si, že každá prosba je chtění. Už víte, co to je chtění, že to je egoismus. O změnu podle vůle vašeho člověka neboli vašeho těla a vašeho jména. Takže je to co? Nespokojenost. Tím jste v dualitě. Já jsem se nikdy neuměla modlit. Smím prosit za vás pouze do minulosti, neboli do 3D. Tam je to povolené, tam jste v dualitě. Ale nikdy si nedovolte prosit do budoucnosti. Vy máte být jenom spokojeni s tím, co je, tehdy zmizí dualita a budete v jednotě. Takže žádné modlitby, žádné prosby. Andělé vědí, že my jsme oni a oni jsou my. Jestliže ještě podlehnete literatuře, která vás nabádá prosit andělům, nezapomeňte, že jistá část andělů patří Satanovi. Ano, Lucifer je také archanděl, takže někdy v té nabídce, a oni nahoře nejvíc vědí, kde máte slabinu, a přijdou vám nabídnout na stříbrném tácu něco, co vás bude lákat. Nenechte se zlákat. Někdy se ego převlíkne i za někoho, kdo už není na světě a koho jste obrovsky milovali a vážili si ho. Můj tatínek, když mi byly ukázány budoucí věci, tak přišel jednou převlečený, teda Satan převlečený za tatínka. Otevřely se dveře a on říká: „Pojď, já ti ukážu!“ A já: „Ne, ne, ne, tati, já nechci.“ Najednou se otočil a říká mi: „Ty nechceš vědět?“ Já říkám: „Ne, ne, já nejsem zvědavá.“ A v tu dobu byl ještě zvědavej můj muž a Satan to ví, že jo samozřejmě, dneska už to nedělá. Říká mi: „Ale Jarda to ještě umí, on je zvědavý.“ Říkám: „Hm, to je Jarda, ale ne já.“ Jo?! Nenechte se vydírat ničím. Najednou jsem si uvědomila, jak se zatvářil vztekle. Pamatuji si, když jsem si vybavila jednu historku, ta byla hodně silná, to bylo v roce 1999, kdy mi ukázali, kde budu za pár let bydlet, kam se přestěhuju. A pamatuji si, měla jsem živý sen. Ta hladina Satana mě pěkně zkoušela. To bylo ještě v době, kdy to se mnou ještě trochu jakoby kmitalo, ale vydržela jsem to. Tehdy jsem měla obrovskou vizi. Procházela jsem mým domem, kde ještě dodnes bydlím, maminka nežila, před domem stál stěhovací vůz a stěhovala jsem se do toho městečka, co tam mám jednu bydlet, dům byl prodaný. Já jsem procházela všechny místnosti, jestli jsem někde něco nezapomněla. Už tam nebyl nábytek, nebyly tam koberce, nebylo tam nic. A tenkrát můj muž mi jednou v létě, asi dva roky před tím, přivezl takové to cinkrlátko. Je to hliníkové a má to nádherný zvuk, máte to určitě taky doma. Já jsem prošla přes obývací do ložnice, podlahy vytřené, všechno uklizené, sundané, kontrolovala jsem to, a najednou jak se vracím do toho obýváku a stála jsem mezi těmi futry, vidím, jak tam stojí můj tatínek – zase to byl Satan v podobě mého otce a obrovsky zuřil a šlapal tady na to cinkrlátko, ohýbal ho takovou silou a já jsem na něj koukala, pozor – žádná zlost, žádný strach, koukám na něj a říkám si: „Tohle by přece nedělal můj táta?“ A on se otočil, ty oči, to si nedovedete představit, taková zášť, taková nenávisť, obrovské, jak se

nechce vás vzdát jako hmoty, jak vás chce mít pod svou mocí. Já jsem se vůbec nebála. Já jsem jenom cítila obrovský soucit a ono ho to smetlo. Já jsem cítila, jak ten soucit vystřelil z toho srdce a jako když sfouknete svíčku nebo zhasnete, všechno zmizelo. A mně bylo hrozně dobře.

Chci vás upozornit, že nikdy proti němu nebojujte, je velmi silný, váš boj už by byla vaše osoba. Vy ho zlikvidujete jenom láskou, ničím jiným.

Doporučuji vám překrásnou knížku, je to dvojkniha od pana Eduarda Tomáše Metafyzické příběhy. V jednom překrásném, ale překrásném příběhu, který se jmenuje Půlnoční zvon. Tam je to nádherně popsáné, kdy ten Satan na toho člověka vůbec nemohl, zuřil, pouze soucitem ho zdemoloval a zlikvidoval. Všechny příběhy jsou zdánlivě vymyšlené, všechny příběhy jsou pravdivé. Každý příběh je cesta, kterou si můžete vybrat každý z vás, ale je čistá. Také je překrásný příběh Stříbrný květ, tam se to dotýká také magie, ano, to všechno jsou pravdivé příběhy. Vyhněte se už těmto věcem. Jediná láska. Žádná demolice druhých lidí žádnými útoky emocí si nesmíte dovolit. Protože pak jste vy zranitelní a stáváte se vy sami terčem, jelikož karma vás k tomu dožene. V tuto dobu se vám budou dít také podivné věci, protože také přestáváte a dostáváte se do situací a do konfliktů s lidmi, musíte být prozkoušeni. Všechno berte jako hru, je to nejlepší vztah. Ano, ona to je hra, je to vlastně divadlo vašeho života, kde vaše tělo se pohybuje jako loutka. A všichni jste herci. Zkuste si udělat duchovní cvičení, když půjdete po ulici po městě, zkuste se koukat na druhé lidi, jako sami na sebe. Přijde takový obrovský pocit sjednocení, takového míru, kdy víte, že oni jsou stejní, mají podobné problémy, v nevědomosti neví. Přijde obrovský soucit a takový pocit, jako když koukáte na všechny bratrance a sestřenice, které jste kdy měli – všechno je rodina. Ano, to je, když přijde potom to Nadjá, tak takovéto závany se vám tam budou dít. Nebo třeba vás nechá to Nadjá dejme tomu 14 dní nebo pár dní zažít tuto Jednotu. Pak to zase zmizí. Ten Bůh vám ukáže, že to jde. Že vlastně nemusíte nic řešit. Pak zase sklouznete pod toho pána, abyste si vyzkoušeli, že vlastně je to utrpení být pod takovýmto bičem a že je to zbytečné. Žádné odmítání, tím se zase zablokujete, takže pokračujte v přijímání všeho co je a začne se vám objevovat jiný svět. Komunikace s Bohem začíná hodně nenápadně. Napřed začíná mluvit přes druhé lidi a začnete si to uvědomovat – Satan a nebo Nadjá?? Já jsem byla velmi prozkoušená mým prvním manželem a vždycky jsem věděla, že on nikdy nemohl za to – za stavy, které byly velmi nepříjemné. A on si skutečně nic z našeho manželství nepamatuje. Nedávno, je to dva roky zpátky, říkal Lucince, že vůbec neví, proč jsem se s ním rozvedla. Ano, vůbec neví nic, on byl jenom využitý – to se někdy děje v našich osudech, když je zapotřebí. Víte, Nadjá vždycky ví, co dokážete.

Ten Bůh vidí ve vás program, kam až to dotáhnete, ale vy to nevíte jako osoba a jméno. Takže kvůli tomu se to děje, aby vy jste si uvědomili, kdo jste a co umíte. Vy to musíte vědět. Takže vy sami pro sebe, jako pro Boha, který si hraje tuto roli, musíte prožít určité situace a určité stavy a činy druhých lidí a kontakty s nimi, abyste tohle o sobě věděli. Ale opovažte se pak po tom prožitku odmítnout. Ne, máte být blažení – já, toto umím, toto dokážu. Je krásné nezareagovat odmítnutím. Přijde blaženostní stav a věřte mi, ten Satan vykukne někdy přes ty lidi úplně nečekaně.

Já jsem nedávno měla s jedním svým lékařem takovou krásnou věc. Ten pan doktor je takový slunečný, je báječný, ale je tvrdohlavý. Když jsem mu začala dávat najevo, že nechci už dělat dlouho do noci, protože už jsem začala být unavená dlouho a už je čas, abych po dvaceti letech konečně chodila spát dřív, když pak ani soboty a neděle vlastně neodpočívám. (Nevadí vám, že jsem si sedla? Neee. Oni mě tady nechají celý den běhat, jeden pán mi napsal, že tady tančím takové tanečky. Ale já pak večer cítím v těch nohách... ale i to je dobré, protože já pak zase sedím v autě. Já to mám ráda, ale přece jen někdy cítím, že bych si chtěla sednout. Takže vám děkuji.) A teď nevím, co jsem vyprávěla? O doktorovi. Jojojo, a ten pan doktor, on je i hezký člověk, mladý člověk, zkrátka víte, egoismus se projevuje zvláštním způsobem. On by měl být rád, že jsme spolu dělali dejme tomu deset let a ráno měl práci hotovou. Je to pravda? A když už nemůžu, už jsem stará, a když mu to udělám na jednu hodinu, tak by měl být rád za tu jednu hodinu, protože jiné laborky mu to neudělají. Ale on si zvykl, že v šest hodin večer mi přiveze práci a ráno ji má na sedmou a nepřemýšlí o tom, kdy to dělám. A začalo to samo. Já bych si nikdy netroufla takto – a začalo to tím, že on mi jednou přinesl práci v šest hodin večer a chtěl to na ráno. Byl to obrovský můstek a já už jsem v té chvíli měla hodně věcí a už by se mi to ani nevešlo do kinety, ale když jsem to odlila, tak tam byly tak veliké bubliny, že čtyři pahýly ze sedmi byly neviditelné zezadu. To se nedalo vůbec udělat, tak jsem si říkala „no tak mu to neudělám“. Ale druhý den mi přišla, to bylo 19. února, mi přišla kontrola z hygieny, tak jsem věděla, že to nemůžu udělat ani ráno na tu jednu hodinu. A protože to byla žena, tak jsem nechtěla..., ale pozor, ostatní laborky mají třeba týden na ochranný můstek, toto je opravdu rychlá práce..., to bylo v osm večer, než bych to vymodelovala, to bych šla spát někdy ve dvě hodiny, ale ráda bych to udělala, ale kdyby to šlo... A tak jsem mu napsala ráno, že to mám sundané, aby věděl, že na tom nešlo vůbec nic udělat, a tak ať mi vezme nový otisk. Ale že dopoledne nemůžu, to jsem neměla ani auto, to jsem odvážela na opravu do servisu a v deset hodin mi měla přijít kontrola z hygieny, takže v jednu hodinu si vezmu nový otisk a že mu to udělám do druhého dne do rána. Holt se nedá nic dělat a paní bude muset být 24 hodin bez zubů. Tak jsem přijela v jednu hodinu s tím, že si vezmu nový otisk. Tam stál Bůh pomsty. Ten tak řval, já jsem si myslela, že mi takhle vlají vlasy (smích). A teď pozor – já nic, já jsem necítila nic, já jsem cítila, jak řve to Ego. On: „Vy jste mi..., to je podraz!!!“ A já říkám: „Pane doktore, jaký podraz? Vy si musíte prohlédnout ten otisk, když ho vezmete.“ A v klidu, já mluvím zase vždycky jen v klidu na toho Boha, který stojí vedle mě, anebo zaútočím na Ego. Ale to už je jiná fáze. A zase, tady musí být nitro čisté. A říkám mu: „Pane doktore, ale vždyť na to se to nedalo udělat.“ „Ale kdybyste mi zavolala v těch osm hodin, tak já přijdu.“ Říkám: „Poslyšte, dobře, i kdybyste přišel, odravíroval?? (neznámé slovo) si to, ale já bych to dělala do rána. To už bych nešla spát.“ „Já vám to vozím, do šesti hodin do večera...“ A já říkám: „Pozor, ale vy děláte od rána do šesti a já dělám taky od sedmi od rána, ale dělám do půlnoci nebo i déle.“ A on mi řekl jednu větu, která mi hrozně pomohla, slyšíte to – pomohla. „To je vaše věc.“ To už byl egoismus, jo? Jemu bylo jedno..., on mi vyčítal, že dělá od rána od sedmi do večera do šesti, ale bylo mu jedno, že já dělám o jednu směnu déle. To už jsem si řekla „a pozor“. Říkám: „Pane doktore, ano to je moje věc, to máte pravdu. Ale já to teď právě chci změnit, už jsem stará, už nemůžu dělat tolik hodin.“ A teď zase Satan zaútočil, a

kdybych byla egoistická, tak se chytím. „Tak já to budu dávat jinam.“ A já říkám: „Jo, já s tím souhlasím.“ Mně jde o pacienta, mně nejde o moji kapsu. Mně jde o toho pacienta, aby on ty zuby měl. Takže já jsem tedy řekla: „Ano, já s tím souhlasím. Když vám to holky dole udělají, prosím. Já budu ráda, že se to vyřeší.“ A teď on lapal po dechu, protože on s tím nepočítal. On počítal s tím, že mě švihne udičku a já se chytím na ty peníze. A teď byl tak zaražený a já s úsměvem říkám: „Podívejte se, já mám návrh. Buď v jednu hodinu budete mít práci připravenou, už mi to večer nevozte, to bych už nestihla, udělám vám to na ráno. Pokud mi práci přivezete do večera, budete to mít druhý den v jednu hodinu.“ On říká: „Tak jo.“ V klidu, žádné křičení, žádné zášti, nic. Vy pak skutečně tu hmotu ovládáte, protože se nenecháte chytit na svůj vlastní egoismus jako na špek. A věci se jen vyřeší sami. Žádné křiky, nic. A já skutečně jsem začala chodit i dříve spát, někdy jsem tam třeba ještě do deseti, ale to už je sranda. A všechno klape. Opravdu. Dneska je usměvavý a šťastný, že to tak je a že tu práci má v jednu hodinu. A vidíte to, stačilo málo. Kdyby ze začátku byl vděčný, že tolik let to měl ráno a teď by měl být vděčný, že to má alespoň v poledne. Druhé laborky ve čtyři končí, jak by jim to mohl dát a domluvit se na ráno. Já tam bydlím, takže tam jsem do rána, ale hlavně ještě tam šlo o jinou věc, protože on sám buď by hodil jakoby tu udičku, tak já mám o veliké peníze menší ceny, protože já nemám žádný nájem, jsem doma. Mně by se to objevilo na cenách a já nikdy bych lidem nepřihořovala. Pamatuju si, jednou jsem takto byla vyzkoušená mojí vlastní účetní. Pozor, moji vlastní doktoři mi říkali: „Nechceš zdražit?“ (smích). Většinou se ti doktoři brání zdražení, je to logický a já říkám: „Ne, já mám dost. Proč bych měla zdražovat, když těch peněz mám dost?“ To bych něco jiného říkala lidem – to ještě nebyly venku přednášky, ale už jsem lidi vyučovala doma v sobotu – to bych se chovala jinak a to ne. Já naopak, pořád mám víc a víc peněz a míň a míň potřeb. Jo, ono to tak skutečně i vám všem přijde. Já potřebuju boty, dostanu boty. Všechno přijde samo. Potřebuju se najíst, dostanu jídlo (smích)... Fakt je to úžasný. Ano takto to pracuje, vyzkoušejte si to. Takový ten nádech odporu, který přijde, zkuste zastavit a řekněte: „Tak jo, je to můj osud, tak to přijímám.“ A uvidíte, co se bude dít. Nejdřív budou chodit ti černí. Ten černý bude chodit přes lidi a bude vás zkoušet, vystřelí něco – můžete to klidně odrazit s úsměvem a vysvětlením svého čistého neegoistického pohledu. Ale pozor, fakt musíte být čisti. Pak začne mluvit přes druhé lidi nadjá. Najednou jsem dostala od někoho informaci, a to se dělo tak neuvěřitelným způsobem. A vždycky to tak je.

Já jsem vyprávěla nedávno ten příběh, už jste ho asi slyšeli někteří, ale řeknu to pro ty, kteří mě dlouho neviděli. Jestliže se stáváte jedním člověkem, vlastně vším, jste vším, pak nejen, že vám nikdo neublíží, ale všichni vám pomáhají a splňují se vaše potřeby. Vyprávěla jsem i v Lysicích o majoránce, jak jsem šla koupit majoránku do bramboračky. Ano, to byl také neuvěřitelný příběh, a jestli jej neznáte, tak vám ho budu vyprávět. Je to stará historka, to se stalo loni v létě, když tady byli Italové a já jsem odjela z Mnichova, my jsme tam měli brigádu, tahali jsme s Peťou kameny, protože tam spadl ten jeden oblouk, když bourali vedlejší střechu. Odjela jsem o den dřív a oni si objednali bramboračku a já doma neměla majoránku. A teď jsem měla hodně práce v laborce, oni měli přijít a bylo hrozný vedro a my jsme byli domluvení... Já letím do „Špáru“ a jsem na jezdícím pásu a honilo se mi v hlavě „já na tu majoránku určitě

zapomenu, nesmím, musím ji koupit, to bych se musela vrátit“... A zase, jen jsem to přijala a říkám si „když budu blbá, zapomenu na ni, no tak se holt budu muset vrátit“, tečka. Představte si, já tam vběhnu a já používám takové ty košíky plastové, co se tahají za sebou jako zavazadlo. Tak jsem si ho chtěla vzít, oni bývají za tím vchodem, když tam vejdete a tam nebyl ani jeden. A tak si říkám, já si pro něj dojdu. Ono je tam asi dvanáct–patnáct kas, běžím, běžím a vidím první košík. Já jsem se ohnula a na dně ležel pytlík s majoránkou. Někdo přede mnou ho zapomněl vyložit. „Ty jsi úžasněj.“ (Bůh). Nebo 29. prosince má můj bývalý manžel narozeniny a my jsme s Lucinkou – oni tady byli na Vánoce, byli tu přes Silvestra a Petruška přijela taky na Silvestra, tak se holky viděly – a tak jsme šli koupit dárek. Šli jsme do Datartu do Hypernovy, určitě to znáte, taková velikánská, ale teď už je to Albert, ale u nás se pořád říká Hypernova, lidi to mají v sobě a ten Datart je tam takový veliký, taková velká plocha. Je tam hodně regálů zaplněných zbožím. Oni kupovali těch věcí víc a všichni se rozprskli. Lucka nebyla vidět, Aurelien nebyl vidět, Giovánka jsem neviděla, akorát vedle mě Rafael si našel takovou hru, a tak zkrátka si tam něco hrál a já jsem se tak rozhlížela a říkám si, že zůstanu u toho prcka. On je nejmenší, tak ho budu hlídat. A tak jsem se zaměřila, tam vedle byla televize puštěná a začínali dávat nějakou pohádku asi ze 16. století, bylo to hezký, tak si říkám budu se dívat. A najednou jsem cítila, že se něco děje. Tak jsem se zaměřila do těla a zjistila jsem, že mám strašnou žízeň. A já jsem rok před tím, taky v Hypernově zažila přepojování, to mě k vůli vám přepojovali. Vytáhli mi tu čtvrtou čakru a zasunuli mi to do té desítky a to se dělá drsný věci. Přijela i sanitka. (smích) A teď jsem si říkala „a do prdele, už to zase začíná“. Tak si říkám „nebudu panikovat, vydržím“. Viděla jsem ale, že se potřebuju napít, ale že toho kluka neopustím, když je tam tak sám a oni nejsou nikde vidět. Tak přinejhorším sebou tady plácnu, to nic není. Víte, nejlepší je, když skutečně všechno přijímáte, nic to není, ono to nějak dopadne. Pár vteřin uběhlo, já jsem to přijala, že vlastně vydržím, než někdo přijde, a najednou slyším hlas Aureliena: „Ivo!“ Tak jsem se otočila a asi přes tři ty regály koukala hlava mého zetě a on takhle udělal prstem. Tak se podívám tím směrem a tam byl takový ten bojler s pitnou vodou a kelímky. Já jsem se šla napít. Jakákoliv potřeba vám bude ukázána. Protože vy jste v nitru i těch druhých lidí a ten Bůh vám to zkrátka pošle. Toto je také vaše realita. Vlastně se nikoho nebojíte, žijete absolutně v ráji. Je to nádherný stav. To je stav Jednoty. Kdybych měla něco negativního zažít, musela bych napřed zadělat, abych mohla sklídit. (smích)

Teď samozřejmě ještě sklízíte, protože minulostní věci ještě nebyly čisté, jsou tam nějaké odmítací procesy, čehokoliv, byť situací, prosím vás. Kolikrát jste do hmoty čistí jak sklo, ale situace ještě nemáte zvládnuté. Přijímejte situace. Je to prostředí, které jste si připravili a chtěli jste prožít ty situace, jestli je umíte nebo neumíte zvládnout. Stačí v klidu, žádné odpory nitra. Jestliže přijde takový ten tlak odporu, stačí, když se zadíváte dovnitř, přestanete koukat do světa. Zavřete si klidně oči potom a ten tlak tady vynulujete tak, že si řeknete: „Kdo je ten, kdo se brání? Ta situace taková je a já ji přijímám.“ Ano, je to váš vlastní život. A teď pozor, v tomto stavu dřív, když jste byli vlastně ještě ve 3D úplně ponoření, jste museli žádat léčení, třeba přes léčitele nebo přes lékaře, protože to je stav duality, je to stav oddělenosti. Jestliže se stanete Svatým

Grálem, neboli otevřete se a vy se stáváte živým Bohem, tak bez jakékoliv prosby budete dostávat informace o vašem těle. Protože vy jste Bůh, takže on se o vás neustále stará.

Já jsem minulý podzim – tam byly velice dlouhé cesty – a ještě minulý rok na podzim přeci jenom někdy jsem prožila takové to, že bych si chtěla odpočinout, okamžitě jsem si uvědomila, že to je blbost. Ne, toto je můj osud, slíbila jsem ti to Pane, takže vždycky za vámi jedu ráda. Ale přece jen ten pocit, že bych si dneska třeba chtěla jenom lehnout... Ne, já jsem to přijala, a pak v polovině listopadu – já jsem tedy viděla, že jsem si zapsala v pravé noze za kolenem takový zvláštní prožitek odporu. Neprosila jsem, věděla jsem, že když mě má něco bolet, tak jsem si to sama zavařila a bolet mě bude. A klidně bych vám ráda předvedla kulhající Ivanku, abyste viděli, jak jsem nedokonalá. To je také optimismus. Ano, radovat se z toho, že něco smím zaplatit. Stal se obrovský zázrak, protože v polovině listopadu v noci mě vzbudilo, jak se vynořila ruka, začala tak jemně prstíčky přesně v tom místě, tady vzadu za kolenem jemně přejíždět. To bylo tak blažené. Já říkám: „Jé, ty jsi hodnej.“ Ano, oni sami vám pomohou, skutečně to zmizelo. Pak ještě byla dohra za čtrnáct dní, protože mi to pak kleslo dolů, ten zápis klesnul dolů. Asi za čtrnáct dní mi obrovsky asi pět minut bolel kotník, příšerně, já jsem tak kulhala... A pak to zmizelo a bylo to pryč.

Budou vám sdělovány informace. Vzpomeňte si na „hořčík, vápník, zinek“. Ano, najednou ten Bůh ví, že něčeho máte málo, tak vám řeknou „vezmi si toto, ať nemáš komplikace“, protože vy jste On a On potřebuje tady mít čisté Grály. Buďte čistí. Jste všechno, na co se podíváte. Ať je to nepříjemný tchán nebo protivná babička, všichni spolupracují na tom, abyste došli k vašemu vlastnímu božství. Čím větší odpory tam jsou, tím jste lepší, protože je předpokládáno, že to zvládnete. Nikdy by nemělo smysl, abyste si do osudu zvolili to, co byste nezvládli. Buďte si jisti. To je nesmysl. Je to to samé, jako by vás chtěl někdo prdnout do páté třídy a byli byste na první. To je nesmyslné, to nejde ani. Vy totiž postupujete ve všech vašich vibračních polích. To znamená, že vaše vibrace musí odpovídat tomu místu, kde jste se narodili. Takže vidíte, že vše je skutečně dobré. Neexistuje špatnost. Špatnost lidí je jenom ego.

Víte, dřív jste to měli jednodušší. Až během posledních sto let se lidem přitížilo, protože dřív jste žili ve svých prostředích a viděli jste jenom skutečně sousedy, rodinu, spolupracovníky a byli jste v místě, kam jste se mohli karmicky narodit. Ale jakmile se začala objevovat média – rozhlas, televize, internet – tak najednou vidíte do oblastí, kam byste se nikdy nenarodili a máte v tom chaos. Ale ty bytosti, které tam žijí, si zvolili svůj osud tam a potřebují ho zažít a vaše lítosti – a on vás drží ten černý – to je nesouhlas s osudy druhých lidí, ale oni si to zvolili. Není to, prosím vás, krutost ani cynismus. Vy sami si volíte svoji cestu, každý z vás. A je jedno, v jaké jste fázi a kde jste se narodili, je to pro vás ten nejlepší osud. Proto teď je ta nabídka v těch třech šestkách tak veliká. Je to obtížné se vymanit z hmoty, ale protože už poslouchat smíte, jste všichni připraveni a je jedno, jestli jedním procentem nebo devadesáti devíti anebo sty. Ty informace byste jinak odmítli.

Připravte se na to, že se budete čistit, protože aurické sezení není v posledních měsících možné. Já je tedy dělám ještě do začátku července, pak odjízďím do Francie, protože moje starší dcera koupila podobné centrum nebo objekt, který bude centrem

podobným jako je tady Mnichov. A přestože to vypadalo vždycky, že nic takového podnikat nebude, najednou se zbláznila a dělá úplně jiné věci. Vidíte, jak je to připravené? A ona je vždycky hodně samostatná, ona je velmi schopná, pracovitá, úžasná holka to je. A asi před měsícem volala a já jsem cítila, že mi chce něco říct. Asi hodinu pořád mluvila a já jsem věděla, že tam pořád něco tak jako na tom jazyku je, a najednou mi říká: „Maminko, myslíš, že bys mohla taky jezdit i k nám?“ Říkám: „No jasně.“ To je jedno, kde jsou moje děti a jak jak mluví, jakým jazykem. Bylo cítit takovou obrovskou úlevu, a já říkám: „To víš, že jo.“ A do týdne se mi ozvala Evička a nabídla mi, že bude překládat a bude to posílat Lucince, takže se budou dělat překlady. Už teď jsou překlady, Michal překládal do angličtiny, budou anglické titulky, budou italské titulky a budou také titulky české pro neslyšící, aby se skutečně planeta trošičku jakoby osvobodila od hladiny egoismu. Každý milimetr lidem pomůže. Ale nejvíce pomůžete vy, protože jestliže začnete žít tyto věci, vy budete obrovsky pomáhat svým vlastním konáním.

Na konci minulého roku, když se blížil ten pověstný jednadvacátý prosinec, tak lidi blbli a dělali nesmysly. Já jsem říkala lidem: „Neblázněte, nic nemůže přijít.“ Tato změna 5D je vždycky ve vědomí člověka a toto byla hladina a bod, kdy lidé měli projít strachem, jestli ještě umíte nebo neumíte se bát. Ten strach a egoismus dělá nesmyslné věci. Říkám: „Podívejte se, jestli má být konec světa, tak budu ráda, čím dřív to budu mít za sebou.“ Už to budu mít za sebou, a ne si dělat zásoby a nějaké kryty. To, co by tady zůstalo by bylo katastrofální, to byste si pak přivodili takové utrpení... To jsou nesmysly. Strach dělá obrovské věci. Takže to bylo jasné, a všichni si mysleli, že jak to jednadvacátého padne, pak už všichni budou osvobozeni. To jsou blbosti.

Letos byly dardy. To jste si mohli prohlédnout ve svých vlastních osudech, protože vy se dočišťujete vlastně vaší praxí. Takže hezky si to užívejte a nebojte se, všechno je v pořádku. Já jsem se pak dostala do stavu, před lety, kdy čím větší nečekaná nálož byla, tím lepší jsem měla ze sebe pocity, že jsem to zvládla, že jsem to dokázala. A pak z toho samého člověka, ze kterého napřed mluvil egoismus, najednou mluvilo božství a děkovalo mi. To bylo neuvěřitelné, ale to bychom tady byli až do půlnoci, to si sami zažijete své věci. Ale když už začnete tak žít, nemusíte o tom druhým lidem říkat. Začněte tak žít. Oni budou vědět, že vy máte pravdu, protože vám se bude dařit. Ano, nezapomeňte, že každá egoistická myšlenka je teď drsně zastavena a každý čin nitra, láskyplný, veliký, je skutečně podporovaný. Nesmí to být z vypočítavosti, toho se chraňte. Před vlasním božstvím vy neutajíte žádnou vypočítavost, protože On jste vy. Takže On zná takový... – tam nic nezamaskujete, tam musí být čisto. Chraňte si čistotu nitra. Když odstraníte všechny nečistoty, bude Bůh chodit ve vašem těle a vaše tělo bude zdravější a zdravější.

Já se vrátím, já jsem zase hodinu odběhla od těch homeopatik... Takže nebojte se, prosím vás, alopatrii ne, to jsou chemické léky. Už jste si mohli všimnout, že cesta takového člověka, který denně slupne dvacet prášků, je nekonečná a hrozná, protože každý prášek, který do sebe dostanete, vám pomůže na jeden problém a tři vám vyrobí. Ano, ten člověk by měl – a to už víte z přednášek – se začít chovat jinak. Jinak pracovat,

změnit svoje vztahovky v krásné vztahy, změnit odmítání v přijetí, být pokorný. Snažte se poradit, ale pak se stáhněte, pak všechno pracuje.

Já jsem zažila minulý týden s mojí maminkou neuvěřitelnou věc. Většinou se demolujete odmítáním a nakládáte si na svá ramena... Moje maminka si loni v lednu nechala udělat nové lino v kuchyni. A v únoru to začalo, začaly se jí na tom linu dělat obrovské boule. Byla z toho nešťastná. Ale pozor, to fakt byla výška asi takto, celá vlna byla přes půlku, pak už se udělala druhá i přede dveřmi, tam už se drhly dveře, když se šlo... Nové nádherné lino a maminka je pyšná na tyto věci. A když v létě ho měla hotové, Lucinka přijela... – my jsme byli dole pět minut a ona říká: „Pojď se na něco podívat.“ Lucinka jí to pochválila a babička byla šťastná a najednou tohle. Já říkám: „Mami, to by se mělo reklamovat.“ Už v únoru! A ona: „Ne, víš co to je? A než se rozdělá linka!!!“ Já říkám: „Mami, ta linka je za půl dne rozdělaná, zase složená. Oni to udělají. Když ti nevyndali spodní lino.“ Oni to asi položili na to původní a nepřilepili jí to, ale nikdo jí to nenabídl. Ale hlavně jí nedali fakturu za to nalepení, jo. A ona se čtyři měsíce bránila. Pozor, desetilitrové kýble s vodou, tři fošny, to furt překračovala v kuchyni. Čtyři měsíce. Já vždycky jenom přišla, a říkám: „Mami, není to zbytečný?“ „Ale, podívej, už je to rovný.“ (smích) Teď byla boule tam, tak se to zase přestěhovalo, pak se zas udělala tady... Čtyři měsíce. A je to čtrnáct dní, už jsem viděla, jak už jí to hrbí, už to měla jakoby na tom těle. Už jí bolela x-krát záda. Tak jsem ji domlouvala, to se jí zas ulevilo a říkám: „Hele mami, tohle nikdy nevyřešíš. Přestav si, že to stojí za to. Jeden den takhle fakt se rozhodnout a udělat to. Máš to za sebou, budeš mít krásný lino.“ „Tak jo, já jsem se rozhodla, máš pravdu.“ To už byl první pokrok. Takže se oblékla a vyrazila do toho obchodu. Tam si na ni ten klučina pamatoval, nicméně ona neměla nic v ruce. Dal jí telefonní číslo na pána z té firmy s liny. A ona se mu nemohla vůbec dovolat. Takže já jsem mu potom volala, on se ozval tak jako nijak a já říkám: „Já jsem dcera paní Čermákové a já bych potřebovala vyřešit to lino.“ A zase, vždycky musíte mluvit s Bohem s úctou, a když se objeví egoismus, tak smíte střelit, ale láskyplně..., hlídejte si to, bez nějaké pomstychtivosti, bez pocitu, že ten člověk jednal špatně. On nedělal nic, on podlehl jen svému egoismu, to musíte mít vždycky na paměti. A on říkal: „Já se ozvu do konce týdne.“ A já říkám: „Poslyšte, já odjíždím do Šumperka v pátek ráno, takže do čtvrtka.“ Nikdo nevolal. Já jsem si uložila jeho jméno v telefonu, ale nikdo nevolal. Ještě jsem mu dala pondělí, a když ani v úterý nevolal, tak jsem mu volala zpátky a on to nezvedal. Tak jsem to vypnula a napsala jsem esemesku, že se mi měl ozvat minulý týden, že jsem dcera paní Čermákové, že se nikdo neozval, nikdo nevolal, což mě mrzí a že pokud se neozve ještě do čtrnácti dnů nejpozději, že budu kontaktovat Českou obchodní inspekci, aby přišla zkontrolovat tu práci. Do minuty volal. Ještě jsem tam napsala, že doufám, že se to nebude muset nechat dojít až do těchto stádií, opravdu slušně. Do minuty volal: „Já jsem vám volal.“ A já říkám: „Prosím vás, neřešte to, jestli jste volal nebo nevolal, já vás v telefonu nemám. To není zapotřebí dokazovat. Teď se budeme bavit o tom, jak se to opraví.“ „No já, já to přidělím tady klukům.“ On má asi nějakých pár part. Načež mi za hodinu volali dva ti kluci a říkali, že mi dají vědět do konce týdne, kdy přijdou. A přišli se ještě podívat za tou babičkou a mamince řekli, že to skutečně udělají, že vyndají to starý lino, dají tam lepidlo a podlepí to. A že tedy ale to lepidlo stojí 100,- Kč za metr čtvereční a babička jim na to řekla: „To jste mi ale měli

před tím říct, že se to má podlepit. Já jsem důchodkyně a teď si to....“ On to tak nějak stáhnul ten kluk, už se nemluvilo o té stovce, ale já jsem to věděla. My jsme s babičkou o tom mluvili. Pak volali, že přijdou v pátek. V pátek přišli, než jsem jela na Rusavu, přišli v pátek v půl osmé. Já jsem ráno s nimi mluvila a říkám: „Neříkejte babičce o ty dva tisíce, já vám je zaplatím. To lepidlo se musí zaplatit, to tam před tím nebylo, takže já s tím souhlasím, ale mamince to neúčtujte.“ Oni kývali hlavou – a zase, bez zlosti, bez ničeho, v klidu. Já jsem odjížděla na Rusavu v deset hodin a oni měli hotovo, namontovanou linku za ty dvě a půl hodiny, přilepené lino. A já jim říkám: „Teda vy jste ale šikovní, vy jste super.“ Krásně položené, čisté, babička zářila a najednou se ten kluk otočil a říká mi: „Žádné peníze mi nedávejte, nechci žádných sto korun za metr. To byla vina našeho šéfa a my jsme našli takový zbyteček, nic nechceme. A kdybyste cokoliv v budoucnu potřebovali, tak se ozvěte.“ Říkám: „Velmi ráda.“ A bylo všechno ukončené. Pozor, ještě byla dohra, ale to už s mojí maminkou. Maminka je pracant, který si myslí, že všechno udělal sám. Já jsem přijela po Rusavě domů v neděli večer. Pozor, odjížděla jsem a už bylo všechno namontované, všechno bylo hotové a teď přijdu a říkám: „Mami, to lino je krásný.“ A ta maminka, napřed šťastná, najednou přišel Satan a říká: „Ale já byla tak zmakaná.“ (smích) Já koukám, takhle s údivem a najednou on si to uvědomil, ten Satan, tak zalezl a ona říká: „No, vždyť všechno udělali sami.“ (smích) Chtěl to na mě hodit – ty sis odjela na tři dny a mě jsi tady nechala... (smích)

Já jsem se chtěla zeptat, jak jste mluvila o té prosbě, když člověk má ještě v sobě nějakou prosbu, a pak řekne „ať se děje vůle tvá“...

Ano, vlastně ono – když ještě máte v sobě prosbu, a pak už přichází takové ty pocity „ať se děje vůle tvá“, tady už zjistíte, že je zbytečné už předtím to prosení. Ne, povolte. Vy se k tomu stejně už tímto způsobem dostáváte sami. Ano, dostáváte se. On totiž i „Otče náš“, který byl teď pro třetí dimenzi v Bibli, která je, se bude měnit. Tam je půl na půl, tam je i trojka i pětka. Ze začátku, vzpomeňte si, „...Buď vůle tvá, jak v nebi, tak na zemi“. Ano, Bůh nahoře je jako ponořený do té hmoty, on si vybral osud tady ve hmotě. To je vlastně „jak v nebi“ – to je božská vůle, tedy původní, která je uložena v DNA těla, „tak na zemi“. Tak vidíte, ono vás to směřuje k tomu přijímat svoje osudy, takové jaké jsou a nebránit se. Je to vaše vůle. Je to tam napsané dokonce. Ale na konci, pozor, už je průser, „ochraňuj nás ode všeho zlého“, to je 3D. Tady posuzujete ještě špatné věci. Tady ještě není respektování toho, že jste se sem přišli učit. Tam je ještě nevědomost toho oka. Ta pak padá po průchodu do 5D. Správně by mělo být „Otče náš, jenž jsi v nás, dej nám pochopit vše, co prožíváme. Vždyť víme, že vše je naší vůlí. Že jsme si vybrali své osudy a své práce, které tady máme učinit, nejenom pro nás všechny, neboť jsme my všichni a ne já a zbytek světa. Jsme MY.“

Budou se vám teď obrovsky čistit srdeční čakry a bude srdce pracovat, to už se děje. Budete pociťovat jiný tok času, protože dřív, když jste pociťovali a podléhali jste egoismu, tak výkyvy libosti a nelibosti, ty propady a jakoby výrony těch energií, ty vám dělily pobyt tady v těle na čas, na prožitek času. Ano? Vzpomeňte si, když něco odmítáte, vleče se to, je to dlouhé. Když něco chcete, líbí se vám, tak to rychle běží, když prožíváte příjemné věci. Jakmile pak přestávají ty nelibosti a libosti mít velký poryv, oni se začnou zpomalovat, až jsou vlnky a až je rovná hladina. Najednou je všechno

dobré, je klid, božský klid, který je všude. A tento stav je stav vděčnosti. Už nemáte Ego, takže vnímáte čas úplně jinak. Začne vám vynechávat levá hemisféra, (smích) budete si myslet, že jste blbci, není to tak, fakt ne. Já jsem měla spoustu jiných dovedností v minulosti, které odpadly. Oni mi vždycky vysvětlovali, že my máme kapacitu na něco, aby se vám mohla rozšiřovat tím směrem, pro který ten program vašeho těla tady je, tak musíte něco opustit. Ale vždycky vedle vás se najde někdo, co to zase umí, takže si smíte říct. O nic nepřijdete, tam je to v podání druhého člověka. Tohle je Jednota žitá. Nebojte se, navrátí se vám zase funkce levé hemisféry, ona teď vypíná, přepíná na pravou, ale ony se pak zase zharmonizují, až proběhne ten váš přesun do jiného vnímání. A pak zase budete fungovat, bude se spínat vždycky to, co Otec ve vás bude potřebovat, abyste užívali pro vaši práci a pro vaši funkci, která byla stanovená. Takže klidně si říkejte „buď vůle tvá“, ale tím to vlastně všechno vymažete. Vy tam pronesete vlastně tu prosbu, a pak když řeknete „buď vůle tvá“, tak je to jako byste to neřikali. Pak přijdete jednou do stavu, kdy se nadechnete a a a a, a pak už se jen vyfouknete a bude to (smích). To odpadne samo. Nebojte se.

Už zase jsem odběhla od těch homeopatik. (smích) Takže homeopatika ano, ale byla by berličkou. To už dneska vidíte, kdybyste nepracovali. Takže podle toho jaký je zdravotní problém, na které čakře to je, tak si klidně ta homeopatika vezměte. Ony vám budou podporovat a vzdalovat čas prodlevy do doby než to budete umět. Ale pracujte na tom. Je to jako kdybych vám vyprávěla o příčině, proč máte třeba něco na trojce, vy byste to pochopili, pak to odplyne samo anebo to dostanu do ruky od vašeho božství, když to pochopíte. Nebo se to odvine samo po přednášce, když na vás nemohu sáhnout. Ale když si vezmete homeopatikum, je to to samé, ale když tam není to popovídání – správný homeopat, prosím vás, kdo dělá homeopatii, dodržujte to, promluvte si s tím člověkem. Já jsem jednou viděla povídání od pana doktora Hnízdila – ano, ten člověk pochopil základy, ten člověk musí vyřešit všechno, co ti lidé mají, protože oni si ty nemoci vyrábějí. Víte, i vám všem se ulevilo, když jste vyřešili vztahovky s vašimi bližními a přestali jste se chovat negativně. Začali jste být smířlivější a víc přijímat, být víc pokorní. Ano, vám se uleví nejvíc. Pozor, vy to děláte pro sebe.

Podívejte se, napřed člověk je egoistický a dělá všechno pro sebe jako pro tu svou hmotu. Později, když pochopí, dostane se do těchto vysokých hladin, tak to dělá jenom pro druhé. Tam nesmí být žádný egoismus. A pak, když se otevře ten špunt nad vámi a stanete se Svatým Grálem. Tehdy je stav, kdy vnímáte, že to sice děláte jenom pro druhé, ale děláte to vlastně pro sebe, protože vy jste všechno. To je stav Jednoty.

Říkáte „žádné odmítání, tím se zablokujeme“. Zároveň, když jste vyprávěla příběh o svém tatínkovi, když vám chtěl něco ukázat – sama jste řekla, že nechcete. Odmítla jste a nám říkáte, že to nemáme dělat. Jak si to mohu vysvětlit?

Ano, říkala jsem tento příběh, ale také jsem říkala, jak to dopadlo. Vy jdete životem a sbíráte zkušenosti. Ano, já jsem tenkrát odmítla to udělat a musel přijít náraz. Musela přijít zkušenost. Ale už mojí zkušeností je, že vím, že to dělat nikdy nebudu. Vy si můžete odmítnout pusou, ale nesmíte odmítnout prožitkem. To je něco úplně jiného.

Ale já to vysvětluji vždycky. Ne každému to vždycky dojde. Vy si vždycky všímáte krok za krokem věci, které následují. A toto je pravda. To znamená, odmítnu pusou – ano, můžu, ale ne nitrem, to už je potom vaše volba. Nitro je to, co odečítá Bůh a to jsou prožitky a ty potom mají veliké nárazy. Já si pamatuju, ten táta tenkrát mě chtěl uchránit, protože on měl své prožitky a své zkušenosti, ale hlavně, když vidíte vedle sebe druhého člověka, tak nejste zainteresováni svým vlastním egem do té budoucí situace, která na vás čeká a on to vidí čistěji, on ví, že jdete vlastně do průšvihů. A když nejste schopni nechat si poradit, tak si holt jdete pro svoji vlastní zkušenost a to je také dobře. Vždyť říkám, že je vše dobré. My jsme odměněni, žádná fanatika. Vy to skutečně zjistíte sami.

Prosím, co znamenají bolesti zad, hrudní a bederní páteř. Vystřeluje to do levé nohy. Děkuji Martina.

Hrud' je vždycky čtvrtá čakra, jsou tam lítosti anebo nenávisti, to musíte vědět sami. Víte, život člověka je nastavený i s konáním lidí i s činy. Tady buď litujete sami sebe, že vám někdo druhý něco udělal nebo litujete druhé lidi, že oni mají osud, jaký mají. Ať to jsou bližní jakkoliv vzdálení, ať to jsou děti, někdy jsou vzdálenější. A pozor, i když do televize se budete teď dívat – už jsem o tom říkala – lidé prožívají uvnitř obrovské zádrhele. A já jsem možná někde vyprávěla o tom, jak jednou moje starší dcera – už léta se držela bez lítostí a jednou v noci mi volala, protože ona ví, že chodím velmi pozdě spát, jak ji překvapila zkouška o půlnoci doma v Paříži v bytě. Koukali spolu se svým mužem na televizi na nějaký film a ten skončil, oni usnuli jak dřeva, a potom tam naskočily nějaké zprávy a tenkrát, to je asi pět šest let zpátky, byly nějaké záplavy v Rumunsku a ona otevřela oči přesně ve chvíli, kdy – v bytě si myslíte, že vás nemůže nic překvapit – koukla do té televize a najednou tam byli dva plačící staří manželé asi devadesát let. Celý život měli jenom jednu sbitou boudu z prken, ve které přežívali, žádný dům a ta povodeň jim to vzala. A oni tam v těch devadesáti letech plakali, že voda jim vzala všechno, co měli. A ta moje dcera v tu chvíli se zablokovala strašným způsobem obrovskou lítostí. Říkala: „Jen jsem viděla, jak už to jede, jak už to neustojím, jak už to neudržím“. Už tam ten prožitek byl. A druhý den samozřejmě obrovská bolest v zádech na hrudi, i zepředu i zezadu. Ono se otáčí, ta čakra je vlastně velkou květinou dopředu, vždycky před člověka a druhou je dozadu, za vás, tam je menší část okvěti. A to bolí, to fakt bolí. To je akutní stav, kdy vám to pak vystřeluje do ruky, podle toho kam jste to prožili, ať do situace nebo do hmoty, tak máte pak mrtvou jednu nebo druhou ruku nebo i obě, když to prožijete v té představě takto. A já jsem jí říkala: „Lucinko, uvědom si, že možná právě tato situace byla záchranou těchto dvou, protože tehdy možná se dostali do nějakého ústavu.“ Vždycky ten člověk nějakým způsobem pokračuje. To vy nevíte. Přes tu televizi se nedozvíte, jak ty příběhy skončí. Je to to samé, jako když se budete dívat na televizi, kde budou ukazovat třeba týraná zvířata. Vy si prožijete obrovské lítosti, přitom vy můžete zasahovat pouze ve vašem teritoriu jako buňka, to znamená, když půjdu okolo takového zvířete, můžu mu pomoci, ráda mu pomůžu. Ale prožívat lítosti na dálku, kde nemůžete zasáhnout, to už je vlastně iluzorní váš svět. Už jsem mluvila dneska o médiích, jak vám rozšiřují pohledy do světa a je to pro vás nereálné, je to pro vás iluze. A hlavně, uvědomte si, že v okamžiku, když

už se to vlastně zdokumentovalo, tak těm zvířatům už je pomoheno. Těm, kterým pomoheno nemohlo být v tom smyslu, aby přežili dál, těm je život ukrácený, aby mohli odejít a netrpěli. A těm, kteří byli schopni pokračovat, těm se najde majitel a je o ně postaráno. Někdo zaplatí i tu léčbu, takže se to vyřešilo. A vy se doma zablokujete. A teď si představte, že uběhne pár let a ten člověk, který třeba způsobil tu „hrůzu“ těch zvířat, ten bude za pár let v té samé televizi jako nebohý bezdomovec upálený někým na ulici. Zase prožijete další lítost a nebudete vědět, že ten člověk sbírá to, co kdysi dávno dělal druhým lidem. Ta média jsou skutečně opravdu pro vás velmi nebezpečná, protože zkreslují pohled do světa. Proto pokud můžete, neďte se na tyto věci, nebo s velikým odstupem. Když to dokážete, ušetříte se skutečně vlastních bolestí, zbytečných. Buďte si jisti, že každá bytost, která se sem rodí, má plán vývoje, který musí prožít. A ve hmotě je to vždycky o utrpení neboli odmítání. To je stav, kdy se nedá odložit hmota bez prožití těchto věcí. Buďte rádi, že už vám tyto programy končí.

Na bederní páteři, tam je tlak odmítání situace nebo lidí s jejich konáním. Ono většinou je to nakombinované. Někdy ty bloky, když na vás pak sahám, tak jsou ne přímo na čakrách, ale jsou mezi, protože jsou někdy kombinované. Třeba člověk, který by odmítal situaci přijmout jaká je a zároveň by litoval, že tam je – tak on bude mít to uložení mezi třetí a čtvrtou čakrou. Takže se to dá i takhle kombinovat, posunout, ale opravdu záleží pouze na vašem božství, kde to odmítne ve spolupráci s egoismem. To, co ještě nemáte v minulosti zpracované. Takže přijímat situace, přijímat lidi se vším všudy tak, jak dělají, ono to pak zmizí. Víte, když jste agresivní na druhého člověka, odmítáte ho, pohádáte se s ním niterně. Ten člověk to vycítí. Já taky můžu vynadat druhému člověku, klidně, ale jen z velké lásky, abych mu pomohla. Ten úmysl vás neoddělí od toho člověka a on to bude vědět, že si to zasloužil.

Já jsem jednou vyprávěla ten příběh s mým nejstarším vnukem. Ano, to bude vědět i další člověk. Stalo se mi to mnohokrát v životě. Ale tehdy jenom budete blafat nebo ukážete tomu člověku jenom z velké lásky, aby on sám sobě neublížoval. On v tu chvíli neví, že si ubližuje sám sobě a to je důležité vědět. Tím pádem by druhému člověku vynadal, ale u vás bude udivený a najednou to pochopí.

Proč jsou zvířata nemocná, když nemají Ego.

Je to proto, že mají paměť. Zvířata také někdy odečítají zápisy lidí, ale ony mají nahrazený egoismus zase pudy, které také neumí ještě zvládnout. Tam jsou zase jiné záležitosti. A skutečně, zvířata odečítají. A pozor, zvířata, to už jste určitě také zjistili, jestli máte doma psa nebo kočku, ona dokonce i od vás odnímají vaše zápisy. A dokonce kočka to dovede neuvěřitelným způsobem, ale tam to není, že by ta kočka to na sebe přejímala, což si lidé velmi často myslí.

Já si pamatuji, naše Irena kdysi dávno trpěla anginou pectoris a mívala velké záchvaty. Měla dvě kočky a ta jedna kočka vždycky, když měla ten záchvat, tak jak Irena ležela na pohovce, ona jí přišla sem na hrudník a tak si – ony si začínají prošlapávat to místečko, uvelebí se, a pak si na ni lehla a začala příst – ony když si takto ušlapávají to místečko, tak je jim dobře. Když si takto na vás to zvíře lehne a přede, to je meditace pro vás. Vy slyšíte tu spokojenost toho zvířete a ono vás to chytí. To je hodně příjemné slyšet to

zvíře, že dává najevo tu spokojenost a ono vás to zpřítomní, takže ten zápis se pusť. Vy to ani nevíte, že to zvíře vám tou náklonností přinese uvolnění. Ireně se vždycky velmi ulevilo a ono to skutečně odešlo. Ale je to mechanickou cestou. To je to samé, kdybyste si v tom okamžiku k tomu člověku sedli a začali mu hezky něco vyprávět, zmírňovat hezky všechno. Stačí zvuk, muzika, něco, co máte rádi, sednout si do křesla, dívat se do parku nebo u vás na zahradě, do zeleného. To je jedno.

Ta příroda vás bude velmi očišťovat, využívejte každou volnou chvíli. V té přírodě vnímáte realitu a realita je – a teď dobře poslouchejte – že každý den se sám vyřeší. V přírodě víte, že den ze dne nastává další den a ten má svůj vlastní řád a všechno se vyřeší samo. V tom vašem světě si vnímáte, že to tak není, že musíte přispět – a teď pozor – to blokuje tím vašim chtěním a komplikujete to. Nechte věcem volný průběh, takovým tím stylem „ono to dopadne“. Tělem musíte udělat samozřejmě, ale ne nitrem bránit. To je velmi důležité. Uvidíte, jak se lehce všechno vyřeší.

Já jsem to zažívala dennodenně. Byly věci, které jsem nemohla ovlivnit, anebo jsem věděla třeba dopředu, třeba že ten člověk musí zemřít – vidíte, byl to můj tatínek, viděla jsem, že za dva roky zemře a nemohla jsem dělat vůbec nic. Ale zase, musím vám říct, že i toto máte navoleno společně s těmi lidmi. Většinou to bývá vstup, kdy ten člověk přes tu ztrátu začne hledat a najde. Dívejte se, najdete každého mrtvého, najdete sami sebe, protože vy jste Bůh a najdete Boha, tam je všechno synonymum. Protože Bůh je všechno. Opravdu, jakmile začnete hledat své mrtvé, najdete i sami sebe a i Boha. Najdete všechno. Ale musíte to žít. Nestačí o tom jenom vědět.

Jak z vašeho pohledu tři šestky souvisí s číslem šelmy 666?

Víte, já jsem nemusela ani číst ani rozumět všechny ty minulostní věci. Od dětství nějakým zvláštním způsobem jsem šestku nemusela, ale bylo mi jasné, že žádné číslo není lepší ani horší. To byste také měli vědět. To jsou všechno synonyma, tady ty poměry. Existuje symbolická abeceda pro duchovní věci a to dvojté "W" je skutečně šestka.

Internet skutečně byl vymyšlen z Ameriky, to přichází odtud, a vždycky nám říkávali v roce 1995, 1996, že tam odtud vznikne. On vás musí držet, on musí držet některé lidi. Znáám spoustu lidí, kteří žijí mnoho životů, ne jenom jeden, který žijou doma v rodině. Znáám ženu, která je v kuchyni na počítači a žije paralelní život s jiným mužem a vedle ní sedí manžel. To jsou takové zvláštní hry, které vás vtáhnou. Tam si zvolíte tvar, jméno, máte tam banku, tam si spoříte, stavíte dům, žijete s někým s jiným. Tam je druhý skutečný člověk na druhé straně.

Teď je hodně lidí přes ten internet prozkoušeno a ono se to zrychluje, abyste si odžili všechny věci, a tak se to zkracuje tímto způsobem a nezapomeňte, že VŠE JE DOBRÉ. Jsou lidé, kteří skutečně žijí paralelní životy takto a nikdo z rodiny o tom neví. Nebo jsou lidé, kteří se zamilují přes dopisování si s cizími lidmi. A přitom pozor, je to velice velice vachrlaté, protože vy jste toho člověka v životě neviděli a on může umět krásně mluvit, ale neumí to žít. Vy si ho vybážíte do takových rozměrů, až se doma rozvedete s partnerem. Ne, nezapomeňte, že vy nesmíte nikdy nikomu ublížit. Nikomu. Za žádnou

cenu. Jestli se zamiluju do druhého člověka, nesmím ublížit doma partnerovi, dokud on mě miluje. Nesmím kvůli tomu rozbít rodinu. Jde to. Jestliže ho miluju, tak to je vydávání a nechci ho mít u sebe. Já ho můžu milovat i na dálku, přestože s ním nikdy nebudu. Tohle je pokora. Potom, a to se může stát, že si ten váš partner si třeba sám někoho najde, anebo se to samo nějakým způsobem rozmotá úplně jinak, když skutečně vám to v tom osudu má být dopřáno. Protože kdybyste to udělali, pak byste zažili skutečně to sevření karmické, kdy byť budete o své vlastní vůli člověka s tím partnerem následujícím, nemůžete být už nikdy šťastní, protože jste za sebou zanechali spáleníště. Buď odsudek, nějakou zášť, to je jedno koho z rodiny. Nevíte, koho z rodiny to zraní a my platíme. Ta karma je pak zesílená podle součtu plateb všech lidí, které jste v té situaci zranili. Takže běžte životem bez zápisů, snažte se. Nebojte se.

Já jsem se chovala podivně od začátku v tomto životě, já čím víc to ubližovalo jenom mně a ne druhým, tím víc jsem byla blaženější. To byl takový druh sadomasochismu. A pak přišla taková obrovská krásná vlna emocí, kdy jsem věděla, že nikdo druhý netrpí. A já, přestože jsem se něčeho obrovsky vzdala, jsem byla z toho strašně šťastná. Fakt to bylo zvláštní. Toto je žitá pokora. K tomu se dopracuje jednou vždycky každý.

Smysl řetězového růžence katolické církve. Je to bílá magie? Dvacet osob se modlí jeden desátek růžence a po měsíci se to točí.

Víte, ony ty církve každá zvlášť – a vůbec to nemusí být církev – jsou i lidé, kteří mají nastavené své rituály. Mají své rituály nastavené, ale vždycky sloužily jenom té církvi a drží většinou lidi v nějakých iluzích. Většinou v přáních a to je 3D stav. Ti lidé tomu skutečně podléhají. Ono teď i na konci minulého roku bylo spoustu i bílých magií a vypadalo to čistě, kdy veliké množství lidí meditovalo za to, aby planeta celá postoupila. (smích) Prosím vás, přemýšlejte hlavou. Vždycky může postoupit z devítiletky do střední školy jenom deváťák. Co by si tam počínal prvňák až osmák, když nemá dokončenou devítiletku. Pamatujte si, z planety nebo z oblasti 3D může do 5D postoupit jen vrchní hranice, která odloží i magické stavy. Nikdo jiný. Ale všichni ostatní také postupují, ale do vyšších tříd. To je jako kdyby začal nový školní rok a nastoupili prvňáci do první třídy a z osmé třídy by dolezli do deváté. A zase se to posune. To je přirozený vývoj a je správný.

Vy moc dobře víte, že já navazuji na učení pana Eduarda Tomáše, on mi předal žezlo, bylo to v roce 1998 a vzápětí v roce 2005, to už byl čtyři roky po smrti, kdy ke mně v noci přišel. Ale pozor, vývoj je vývoj, to není zaseknutí se v hladině stejných věcí. Takže „Nechť jsou všechny bytosti šťastné“ je také přání. Uvědomte si ale, že jestliže Bůh v každé té bytosti si vybírá svůj osud, on je šťastný, že si může v iluzi toho těla zahrát tento osud. A se vším souhlasí. To je pravda 5D. A pan doktor vás připravoval na tyto pravdy, které přicházejí teď. Protože velmi mnoho lidí a konkrétně v Čechách, na Moravě a na Slovensku, tady je opravdu velmi velká koncentrace hodně dobrých lidí. A ti nejlepší, jsou ti nejobyčejnější. Hladina takových těch VIP osob, tam je ještě touha a přání být slavný, ty ještě čeká velké utrpení. A jsou lidé, kteří – nehleďte na majetky, nehleďte na tyto věci, většinou si člověk váží a nejšťastnější skutečně je, když fyzicky moc toho majetku nemá. On si nic nepřivlastňuje, je svobodný. A výrok „Blahoslaveni

chudí duchem“ není to, že ti lidi jsou blbí, že jsou chudí v duchu, ale že si nic nepřivlastňují. Vám nepatří ani tělo, natož nějaké domy, majetky, to tady všechno necháte. To odložíte s rolí, kterou odložíte jednou, až odejdete ze svého těla. Nic si nikdo nevezme. A teď si představte, teď nedávno jsem třeba viděla u maminky, jak ve Švýcarsku probíhal proces s těmi lidmi, kteří vytunelovali ty miliardy v republice. Ti lidé jsou nešťastní, nejistí jestli je někdo neobere – oni sami obrali – tam je obrovská karma demoliční. Neví, jestli jim někdo ze msty nezaútočí na rodinu, na rodinné příslušníky a většinou ten útok přijde skutečně tak nečekaně, protože to musí toho člověka zranit tak, jako on zranil a v součtu. Vezměte si jen, kolik lidí ho asi proklelo, když vytuneloval něco. To jsou obrovské zápisy těch lidí a oni vlastně slouží hmotě, takže ta hmota jim nikdy nebude sloužit. Teprve až se vzdáte hmoty, veškeré hmoty, která je tam nastavená a je zabalená tak tajemně, že si to neumíte vybavit, že to hmota je, teprve tehdy, když jste prozkoušeni, že to nebudete dělat, ta hmota bude sloužit vám. Vy se pak stáváte samozřejmě Grálem. Už jsem zase odběhla, jsem hrozná.

Takže tady skutečně, když oni používají ten růženec, tam jsou zaběhlé věci, také byly přikázané věci, které byly dělané jako rituály. Bylo to nutné v těch dobách, kdy lidé skutečně podléhali nějakým přáním a mysleli si, že když si udělají padesát Otčenášů, tak jsou vykoupení. Vždyť víte, co všechno v minulosti probíhalo, tam se prodávali i odpustky. Církvi se to hodilo hodně, na to poukazoval už Jan Hus. Ta éra husitství byla veliká vlna vzednutí duchovnosti, která tady byla. Ale bylo to všechno nutné. Každé náboženství na světě zevnitř má pravdu. Z vnějšku už to vypadá trochu jinak, protože si útočí na různé věci podle toho, co ti, kteří církev vedou, chtějí. Všichni – věřte mi – všichni všechno co dělali, dělali dobře, protože si v tu chvíli zahráli svůj vlastní osud, aby zjistili, že tudy cesta nevede. A vždycky to ti lidé věděli při odchodu. Blahoslavený člověk ten, který pak už umírá v době, kdy je absolutně čistý a odchází bez jakýchkoliv dluhů komukoliv tady a bez jakékoliv závislosti. Ten si jenom sedne na židli, zavře oči a odejde. Takže to všechno má své smysly, pokud si tím ti lidé ještě neprošli.

Teď když jsem byla v Šumperku, tam mě někdo oslovil otázkou, kvůli božímu jménu, proč brát boží jméno vlastně jakoby nadarmo? Víte, Bůh nemá Ego. Bůh nemá Ego, není, kdo by se zlobil, není, kdo by se mstil. Církev to vzala do svých rukou a poopravila Bibli, jak se jí to hodilo, aby lidi měla, když bude chrastit hříchem, aby je měla v hrsti. Tak to není. A navíc ještě chtěli tím, že dělali zpovědi, aby věděli o těch svých vesnicích a farnicích všechno, aby je měli v područí. Teď už na mnoha kostelech – to jsem se taky ptala jednoho pana faráře u nás na severu, protože byl na jedné mé přednášce a přišel o přestávce za mnou a říká mi: „Hezky mluvíte, ale...!“ A já jsem se začala smát a říkám: „Pane faráři, „ale“ znamená ego, to říká jenom ego.“ A on se začal smát, zakýval a odešel. (smích) Ano, „ale“ vždycky řekne ego. Víte, to jsou věci, které patří také k vývoji a že je nikdy nebudu odsuzovat. Ano, bylo to nutné. Ale teď se to bude všechno měnit, a proto se skutečně budou bortit jedna církev vedle druhé. Teď skutečně to vychází přímo zevnitř církve, protože když se volí nový papež, a protože je nastaven, že je poslední, tak vždycky přijdou shora v té konklávě a přes ně – oni vědí, ti hodně vysocí, kdo chodí přes ně, oni mají přikázáno, koho mají zvolit. Takže vidíte teď, Otec poslal toho a byl zvolen ten, který sám udělá změnu. Vemte si, když byl nastavený tady konec komunismu, tak poslali Gorbačeva. To byla také taková úžasná figurka, která to úplně

rozmetala, a pak se jim to vymklo vlastně z rukou. Ale uvědomte si, jak vám to prospělo. Lidé, kteří žili v totalitě a byli obyčejní... Když nemohli podnikat, nesměli cestovat, no tak si aspoň okopávali zahrádky a byli spokojení. Žili si obyčejným životem, vzali batoh a žili, jak mohli, nepodváděli, nelezli někam z prospěchářství a ze ctižádosti, nedrtili jiné osudy. Ti lidé jsou nejlepší. Ti, kteří ještě byli nespokojení, ti byli v hladině, která tak trochu osvobozovala, ano, to je také dobře – vidíte to, každá hladina je vždycky využitá. Ti se nebáli mluvit, klidně byli zavření, ale byl to ještě boj. Ale byl využit ve prospěch všech. Ano, všechno co se vám děje v těle, ať umí buňka, co umí, všechno je využito. Nic se nemůže odsoudit, každý dělá v pravou chvíli to, co má, protože Akáša je nastavená.

Jsou obřady církevní také magie?

Ano i ne. Záleží na tom, jaký je to obřad. Nicméně, teď nedávno, jste mi připomněla, mně někdo dal dotazy, které souvisely s odchodem člověka, když někdo zemře, takové ty zádušní mše. Prosím vás, ze začátku jsme měli stanoveno úplně všechno, protože Bůh nám musel předepsat tyto věci někde, ale lidé to pokroutili. Také za to ty církve chtěli peníze většinou. Takže se tam vše platilo. Když vám zemře kolem vás někdo, stačí, když na něj s láskou myslíte. To stačí. Ale pozor, na koho se myslí s láskou? Na člověka, který byl hodný. Čím víc lidí kolem vás je, kteří vás milují, tím víc lidí na vás bude myslet s láskou. Tím větší ochranu máte. To si vůbec neuvědomujete. A člověk, který celý život byl jen takovým tím bouřlivákem – pozor, ale on byl dobrý. Já vám vysvětlím správný pohled.

Evička je obrovská duše, je to mladá žena, která super cvičí jogu. Věnuje se i dětské jize a asi před deseti lety měla výklad a má dvě malé děti. Nedávno, když přijela Petruška, tak jsme byly na obědě v Ústí, a ona vyprávěla krásný příběh. Říkala, že přišla pro malého Filípka do školky a tam všechny děti byly rozhořčené, protože nějaký malý kluk, třeba mu budeme říkat Radeček, je tam na všechny zlý a všechny je bije a všechny je pomlouvá a všechny je kope a kouše a ty děti byly z toho rozhořčené a teď si stěžovaly té Evičce. A Evička říká: „No ale to je dobře, ne?“ „A ty děti: „Jak to?“ A ona říká: „Ty bys chtěl být tím Radečkem, aby tě nikdo neměl rád?“ „To ne.“ „A ty bys chtěla být tím Radečkem?“ „Ne.“ „Tak je to dobře, že vám to předvádí, ne?“ A teď ty všechny děti udělaly: „A joo!“ A věděly. Ano, všechno je dobré. Stačí jenom správně pojmout toto učení, stačí si uvědomit, že mě nemůže někdo milovat, tak jako já nemiluju někoho, kdo mi předvádí nehezké věci. Tohle stačí takhle jednoduše dětem vysvětlit. Jestli chceš, aby tě někdo miloval, tak ty musíš začít první mít rád svět. Takže si představte, když potom takový člověk, který takhle buší do světa, když umře, jak slyší všechny myšlenky a pocity těch lidí, kterým kdy ublížil. Pozor, tam už vidí Jednotu. On vidí, že to bylo dobře, protože ten pesimismus nebyl schopný pochopit. Ale pozor, ty myšlenky vás dohání. Strhávají vás do nižších vibračních polí a je to utrpení. Je to utrpení i v době, kdy ten člověk přijde na druhou stranu a většinou bývá na svém vlastním pohřbu. A teď cítí a sklízí. Je nádherné, když pak ten člověk sklízí něco hezkého. Takže tady v tomto smyslu se dělaly veliké věci, protože se někdy třeba i krásně mluvilo o lidech, oni to měli zaplacené, ale to jsou věci, které stanovovala ta služba v té církvi.

Je současný papež ten učitel, který vede příslušníky katolické církve k jejich vnitřní svobodě?

Víte, oni se tomu sami teď budou bránit. Spoustu těch vyšších prelátů se brání, protože přijdou o své posty. Ale skutečně se to rozpadá, protože on byl poslán proto, aby se to rozdrobilo. Je čas. Ale je jedno, kdo hraje tuto roli nebo nehraje. Jistě si i vy uvědomujete, že před deseti dvaceti lety byste toto nebyli schopni vůbec slyšet. Pak se děly věci, kdy jste byli přibližováni, protože to souvisí s programem vašich těl. Já jsem také neudělala vůlí Ivy nic, abych vylezla dřív, než to bylo nutné. Protože podle proroctví jsem měla vyjít teprve tehdy, až síly zla na mne nedosáhnou. Až se stanu Grálem. Teprve tehdy, když se sjednotíte, už na mě nedostřelí žádná magie. I kdyby dneska na mě někdo zaútočil magií, tak vůbec to necítím. Naopak, ten člověk neví, že co vystřelí, sklídí sám, protože já už nejsem v dostřelu. A snažte se být v nedostřelu. Čím čistší budete, tím lepší pro vás. Nezapomeňte, že jste zodpovědní pouze za svůj vlastní vývoj. Nezodpovídáte za druhé lidi. To není sobectví, vy se máte vyvíjet a tím přispíváte, tím, co můžete, ke stavu světa. Každá buňka, která se zlepší v těle, zvyšuje kvalitu. A toto máte ve svých rukách. Navíc tím můžete ukázat buňkám okolo vás, jak se mají chovat a i oni zaberou, protože budou vidět, jaké zázraky se budou kolem vás dít. Já jsem tímto způsobem vychovala děti. Ty moje holky, kdybych jim říkala tisíckrát, aby byly dobré a chovaly se jinak, nikdy by to neudělaly, kdyby neviděly, jaké zázraky se po mém chování děly. Nevím, jestli jsem vám někdy vyprávěla – my jsme nikdy neměli dost peněz a jednou naše Lucinka jela na týdenní výměnný pobyt, to byla asi dvanáctiletá, Petrušce bylo asi devět a jela do Anglie. A já jsem říkala: „Lucinko, já jsem ti dala jídlo, dala jsem ti pití, dala jsem ti ho dost, ale já už nemám peníze na to, abych ti dala s sebou buď libry nebo marky.“ Zkrátka jsem neměla. A já jsem vždycky holky učila, aby respektovaly to, co bylo. A ta Lucka říká: „Tak jo.“ Najíst dostala v té rodině, na cestu měla, pití měla, takže to všechno jsem jí připravila, aby to na ten týden vystačilo. A ona byla spokojená. A ten den ráno jsme museli odjet – my jsme měli malé štěně a to v noci roztrhalo list difenbachie. A tak jsme museli odjet k doktorovi, aby se náhodou něco nepříhodilo. Když jsme se vrátili, Lucka byla smířená, já také, nikdo nefňukal. Holky už obědvaly, že v jednu hodinu se odjíždí a to bylo asi půl dvanácté, s tím, že pak odvezeme Lucku na ten autobus ke škole. A najednou zvonek. Otevřu dveře a stál tam starší pán, v ruce držel velikánskou kytici růží, takovou jsem v životě nedostala. A já jsem si myslela, že se spletl a říkám: „Hledáte někoho tady v ulici?“ A on říká: „Vy jste paní Adamcová, tady máte zvonek. Můžete prosím přijít sem?“ Tak já jsem seběhla dolů k těm vrátkům a on říká: „Víte, vy jste mi dělala zlatý můstek. A já jsem s tím můstkem tak strašně spokojenej a paní doktorka mi prozradila, kde bydlíte. Tak jsem se rozhodl, že vám dám dárek.“ A dal mi těch asi pětadvacet růží. On to byl nějaký zahradník, fakt to byly překrásné růže. A teď já říkám: „To mi opravdu dáte? Vy jste hodnej, děkuji.“ A on: „Není zač, já vám děkuju. Mám pocit, že mám svoje zuby, že mi narostly.“ Říkám: „Tak to mám radost.“ Tak jsme se rozloučili a já vlezu dovnitř, a protože jsem potřebovala ještě něco připravit na cestu, tak říkám: „Lucinko, prosím tě, tady máš tu kytku a dej ji do vody v obýváku.“ A najednou ta Lucka z toho obýváku

volá: „Mami, pojd' sem.“ Říkám: „Co je?“ „Prosím tě, pojd' sem. Tady něco je.“ A uprostřed těch růží byla malá obálka. A ona tu obálku otevřela, protože si myslela, že tam je asi přání. Já už si nepamatuji, jestli tam bylo sto nebo dvě stě marek, zkrátka tam byly peníze. Tak já jsem je dala té Lucce na tu cestu, aby si tam mohla něco koupit. A Lucka tenkrát řekla: „Péťo, pojd' sem, maminka je nejlepší směnárna.“ (smích) Ano, to je pokora. Takže žijte to a učte to i všechny okolo sebe. Budete mít hojnost všeho.

Proč přišly záplavy? Máme čekat ještě další čištění v blízké budoucnosti?

Víte, člověk vidí jenom ty negativní dopady. Já jsem minulý týden viděla i další věci, ale uvědomte si, že Země se skutečně čistí. Ona je v 5D a lidé, kteří jsou egoističtí, musí zažít najednou soucítění. Musí si začít pomáhat, ono to utrpení druhých některým začíná otevírat srdce. A jsou schopni nezištně, skutečně nezištně jít a rozdělit se. To je velice pro vás důležité, soucítění. Ale pozor, vy vidíte jenom jednu stránku věci.

Já jsem zažila minulý týden neuvěřitelnou věc, kterou vám musím vyprávět. Moje dcera má byt v Praze a já se starám o ten byt, protože tam má hypotéku. Takže půlka z nájemného jde na hypotéku a ona z Francie posílá druhou polovinu na měsíční splátku. A v tom bytě je nájemník, je to starší pán, který ale ještě pracuje, je to zedník. A najednou za března zaplatil až 3. dubna a má platit do posledního, ale duben, květen, červen nezaplatil vůbec. A já jsem mu volala někdy začátkem května a on říkal: „Paní Adamcová, my teď s tím mým kolegou nemáme práci, to je hrozné. Už v zimě to bylo drsné, my jsme to vždycky dali nějak dohromady, ale...“ A já říkám: „Poslyšte, neřešte to. Je ale hrozné, že moje dcera – kdyby to bylo moje a nebyla by tam žádná hypotéka není problém, ale ona teď také má veliká vydání, dělá jiné věci a tak nevím jestli bude schopná..., ale neřešte to, zatím je to v klidu.“ Jenže teď šestého, než jsem odjízďela na Rusavu, tak mi Lucinka psala: „Maminko, ještě opravdu zapláceno není, to už je třetí měsíc. Aby se ten pán nedostal do dluhů a já také.“ A já jsem ji napsala: „Víš co, Lucinko, jestli se do čtrnácti dnů neozve, tak to uděláme tak, že mu zavolám a nabídnu mu, že mu odečtu akontaci, která by byla zpátky a tím se mu to sníží na dva měsíce a aby se alespoň dočasně, kdyby se tam nikdo neubytoval, aby šel na nějaký čas na ubytovnu, kde to bude minimální.“ Ono se mu na té ubytovně předtím nelíbilo, ale abychom zastavili jeho nárůst dluhů a náš. Ale pozor, zase bez zlosti, bez nějakých pocitů. Ten člověk za to nemůže. Vy se dostanete vždycky během těch vašich životů do různých situací, které vás opravdu stisknou. A teď záleží na tom, jestli zachováte klid. A ona my napsala nádhernou reakci – já jsem ji napsala: „Když to takto bude, tak já mu to řeknu a až pojedu do Brna, tak se v Praze zastavím, převezmu byt a další víkend tam vymaluju, předám klíče makléřce, ať najde někoho jiného. To je jediný víkend než pojedu za vámi do Francie. To je jediné, Lucinko, co mohu udělat. Ještě mám nějaké peníze na straně, když tak bych ti mohla něco půjčit nebo i dát. Uvidíme, nějak to vyřešíme.“ A ona mi napsala krásnou odpověď. Napsala mi: „Maminko, neřeš to, ono to nějak dopadne.“ Za hodinu jsem cítila obrovský impuls ze srdce, abych tomu pánovi zavolala. On to nejdříve nezvedal a já jsem si myslela, že to nezvedne. A když už jsem to chtěla položit já, tak to najednou zvednul a já tam slyším nějaký rachot, jakoby se tam nějaké kýble tahaly a on říká: „Jé, paní Adamcová, představte si, já ode dneška mám práci. Všechno špatný je k něčemu dobrý, teď co se děje s těma záplavama je

hrozný, ale my máme najednou práci.“ Pozor, ten pán neví, co já dělám, nezná mě, tam není taková hladina uvědomění a to vylezlo z toho člověka nevědoucího. Zdánlivě se zdá, že této straně to ubere, ale někomu jinému to dá. Lidem, kteří dlouho práci neměli, najednou jsou zapotřebí. Víte, když peníze jsou ukládány do takzvaných štrozoků u lidí, kteří rozebírají ten národ, tak dole chybí ten oběh. To se něco musí stát, tímto se to vytáhne. Tím, co se děje, se to vytáhne na povrch. Je to dopad myšlenkových praktik lidí, kteří jednájí jenom egoisticky. Pak se dějí tyto věci a dít se ještě budou. To je součástí skutečně čištění planety. A vidíte, tam, kde bude potřeba pomoci zase jiným lidem, tam to bude učiněno.

Jak reagovat, když mi přítelkyně říká, že jsem blbý. Že jsem se blbý narodil a blbý zemřu?

Poslyšte, já jsem někde mluvila o tom, že naše životy jsou skutečně role. Tohle je hluboká nevědomost vaší přítelkyně a já doufám, že tady bude sedět vedle vás, aby to slyšela. Protože říct o druhém člověku, že je idiot nebo blbec je holá nevědomost reality. Vy si jako Bohové – a ty duše vaše jsou všechny stejně chytré a vědí přesně to, co vám říkám, jenom vy k tomu nemáte přístup. A vy si vyberete program těla. Někdo může hrát génia, má to v genech, bude obrovsky nadaný na matematiku, atomovou fyziku, na jazyky... Pozor, to je také velké osamění, být takto geniální. Úplně stejné osamění jako být idiot. A někdo má skutečně tu roli idiota, někdo má roli průměrného člověka a někdo nedokáže za celý život nic, ať se snaží, jak se snaží. To všechno si nabíráte proto, abyste si to jenom zahráli a soucítili příště s druhými lidmi. Takže vaše přítelkyně, když by vám tohle říkala a myslela by to jako fakt – může to říkat ze srandy – když to říká vážně, příště si zahraje blbku ona. A peče si to sama pro sebe. To je sklizení karmy. Ale vy můžete zareagovat krásně, protože každý jsme, jaký jsme. Skutečně. Mně by to vůbec nevadilo. Neoponujte nikomu. V tom je veliká moudrost a navíc, prosím vás, IQ nemá co dělat s EQ. Lidský inteligenční kvocient je součástí vašeho programu neboli role, kterou máte hrát. A je vám úplně k ničemu ve smyslu duchovním. To je pouze k roli tady, kterou máte zahrát, co tu máte udělat. Ale emocionální kvocient je součet všech zkušeností vašich životů, které jste kdy prožili. A ten je velmi důležitý. Čím vyšší je, tím víc životů a pobytů tady ve hmotě jste měli a tím víc duchovnějším člověkem a víc božství v sobě máte. A už jen to, že ona vám pomáhá tím, že vám to říká a že vy to nebudete říkat druhým lidem, to je veliký dar si to uvědomit. Ale hlavně, třeba jste se narodil jenom proto, abyste se naučil mít sám sebe rád, i když druzí vás považují za blba. To je strašně důležité. Já jsem to dokázala.

Víte, já jsem třeba dostala veliký dar v tom, že mí rodiče oba dva byli mistři, na cokoliv sáhli. Zajímavé, že mně to ten osud nedal a možná právě proto, že už jsem byla připravena. Mně tyhle věci byly lhostejné. Stejně jako můj muž, také říkal, že... On měl kdysi dávno staršího bratra, který zemřel. Ten kluk byl také geniální ve všem, na co přišel a můj muž neuměl tyto věci a neuměl zpívat a neuměl věci, které uměl dělat brácha. A kolikrát ten tatínek říká: „Pojď sem a ukaž mi žakovskou.“ Kouká do té žakovský a říká: „Teda to mi řekni, co tam máte za učitele, že ještě nepoznal, že jseš blbej?“ (smích) A on říká: „Mně to bylo tak jedno. Tak jsem koukal...“ Pozor! Jakákoliv nereakce na tyto věci je obrovskou duchovností, přijetí toho všeho. Vy se učíte tady

přijímat cokoli. Teprve tehdy, až se stane mnohé a neumíte reagovat odporem, jste připraveni na to, vstoupit do páté dimenze. Odpory samozřejmě mít rád.

Jak najít a rozpoznat hranice mezi „učit se“ a „být lepší“. Je to ve smyslu asi bílé magie. Nevím, jestli do bílé magie patří věci jako konstelace, reiky, regrese apod. Kdy se nechávám ještě vést a kdy už tlačím na pilu?

Podívejte se, trošičku tady pro mě motáte dvě neslučitelné věci. Jako když se sčítají hrušky a jablka. Váš osud je nastavený, to si musíte být jistí. Vy skutečně ho nemáte ve svých rukách. Váš osud je nastavený a všechno, co se v něm děje, se učíte přijímat. Když se to naučíte přijmout, jste lepší. Takže vy se neustále učíte, aniž byste to měli v plánu. I to, že se naučíte přijímat, že támhle někdo něco udělal vám nebo druhým lidem, anebo že nemáte práci a teď se snažíte a někdo vám do toho říká, jak jste špatní... Vy se máte naučit přijímat i to, že si myslí, že jste špatní. Vy tu práci nemáte. To jsou všechno věci, které máte zkrátka přijímat a jít v optimismu dál. Dobře, tak já nemám práci, tak já alespoň doma uklidím, uvařím... Také vytváříte práci. Ušetřit třeba partnerovi čas, když on vydělává pro rodinu, pomohu mu jiným způsobem, aby on potom si mohl odpočinout. To je práce ve prospěch. A být pořád spokojený.

Víte, peníze se dají vydělávat i iluzorně. Já jsem si s touhle hmotou vždycky pohrávala jako kočka s myší. Když jsem neměla peníze, tak abych vydala sedm set korun měsíčně za jízdné v autobusu, já jsem si v životě nepořádila průkazku. Já jsem věděla, že budu raději vstávat o hodinu dřív, protože tím, že vstávám o hodinu dřív, vydělávám peníze tím, že chodím pěšky. Hýbu se a vydělávám peníze tak, že je nemusím z té peněženky vydat. Oni mi tam zůstanou. To samé je, že koupím za stovku hadřík a ušiju šatičky, které by stály tisícovku, já je budu mít za stovku. Zase mi tam devět stovek jakoby zůstane. Nebo přestanu kouřit. Co to dělá s vámi, kuřáci? Vy napřed se musíte vzdát úplně všeho, co byste mohli ovlivnit a přispět té rodině, abyste mohli dostat víc. Ten, kdo jenom křičí a chce a má požadavky, ten nikdy na tom nebude lépe. Protože pořád si vytváříte deficit. Toto je realita.

Takže, víte, vy lidé jste zvyklí natáhnout ruku a dostat. A když to je tím úsilím obráceně, tak to už se vám nezdá. Ne, ne. Vy pro to také něco musíte udělat a být ještě rádi. Radovat se, že chodíte, místo abyste si vozili zadek v autobuse. Já jsem třeba chodila i mezi městy. Teplice–Duchcov nebyl problém, což je asi pět a půl kilometru. Takže to byly věci, které mi nedělaly starosti. Já jsem si jenom časově natáhla dříve budíka a zkrátka jsem šla. A nikdy mě nikdo neviděl rozhozenou a fňukající, že musím. Kdyby mě viděli, už bych deptala děti, že mají nespokojenou mámu... Ne, ne, oni viděli, že všechno jde. A nedávno mě rozesmál syn pana Radka Brzobohatého, který vyprávěl – to musel být báječný člověk – že tatínek ho vodil do školky a měli spolu takovou průpovědku „hlavně se neposrat“. Starej vždycky řekl „hlavně se neposrat“ a malý opakoval „hlavně se neposrat“. A ten kluk, on je fajn. Nedávno, je to asi rok zpátky, se ho někdo ptal, co by si přál a on říká: „Já nemám žádné přání. To, co se mi děje, by asi bylo jedním z mých přání, protože já si přeju ráno se vzbudit a být šťastný. A zatím se mi to daří.“ To může být člověk, který za sebou nevláčí žádné viny a ublížení druhým

lidem. Občas se někde někdo takto objeví na té veřejnosti a umí to alespoň trošku. Z toho mám vždycky velikou radost.

Takže pozor, být lepším tady – zkuste si představit, když zavřete oči – být lepší je vlastně nespokojenost sama se sebou v té chvíli. Ale vy ten program té výuky máte nastavený. Vy se do toho bodu „B“, kde máte být nejlepší v tomto životě, a pak odložit tělo, dostanete sami a automaticky svojí vlastní vůlí Boha. Když projedete ten život jenom v klidu. A přispějete jenom tím tělem, abyste zlepšovali ty věci. To je jediné, co se po vás chce. Bez úsilí. Abych já nezdemolovala úsilím mé okolí. Proč bych měla fňukat, že jsem neměla peníze. Tím bych demolovala děti. Já bych je nervovala a učila bych jejich vědomí zaměřovat na hladinu peněz a hmoty. To já nikdy neudělám. Já bych je poškodila. Také by mohly opakovat to, že maminka tohle dělala, tak by to mohly dělat také. Já jsem byla ráda, že jsme peníze neměli, protože moje děti se naučily žít skromně. A nikdy nevyžadovaly věci, přestože po nich toužily, tak si je odříkaly. To byl ten nejlepší dar, který jsem jim mohla dát. A kolikrát se budete snažit o veliké výdělnky peněz a budete to dávat svým dětem, které se naučí jenom přijímat a neumí nic vydávat. A ony pak budou jenom trpět, protože pořád chtějí. Ale vy vedle nich nebudete jako rodiče celý jejich život. Zpravidla to bývá tak, že ti rodiče o tu generaci odcházejí dřív, a pak nebude ten, kdo by jim to dával. Proto to budou odmítat. Naučte je přijímat to, co mají jako dobré. To je základ. Pak dostanou i víc.

Jak se má planeta k dnešním civilizačním globalizačním anti ekologickým tlakům. Ustojí to? Věřím, že ano.

Ano. Prosím vás, planeta se sama vyčistí. Úplně sama. Nemusíte o ni mít strach. V osmdesátých letech planeta měla vibraci 7,8 HZ, dneska má asi 11,2, to je skoro dvakrát tolik. Proto se cítíte i dneska jinak na planetě. Ale proto také dochází k oteplování. To nemá jiný význam. Čím vyšší vibrace, tím vyšší teplota. Proto tají ledy na pólech. A skutečně přibývá voda. Brzy bude vypadat planeta úplně jinak, protože to způsobuje i obrovský tlak tektonických desek. Takže někde se zvedne z hladiny nová pevnina, někde se něco propadne. To se bude dít postupně. Bude to mít, a to už dneska cítíte, že je jiná vlhkost vzduchu. Zvedá se skutečně procentuální vlhkost vzduchu. Takže cítíte – při nižších teplotách máte pocit, že je větší vedro. Dřív, když bylo pětadvacet, tak bylo příjemně, dneska, když je pětadvacet, tak už to sluníčko jako žere, kouše. Dneska při nižších mrazech budete mít pocit, že jsou velký mrazy, protože ta vlhkost strašně zvyšuje prožitek pro vás na kůži. Ten dotyk vody to zvedá. Bude hodně vody navíc, takže Holandsko, Německo by mělo být pod vodou, mělo by skutečně být moře až k Mělníku, takový cíp úzký bude směrem shora. Už dneska a to už je veřejné, holandská vláda dává lidem peníze, aby se mohli kamkoliv vystěhovat, aby se mohli přemístit, protože ty hráze, které jsou uměle vystavěné, ty už jsou skoro skutečně v hladině a hladina moří ještě stoupá. Tam je rovina, to Holandsko je rovina. Takže to všechno se bude dít, ale to všechno bude v řádu desítek let. Deset dvacet let možná.

Navíc velké čištění, to už se děje, to se děje proto, že lidé, kteří budou hodně egoističtí, budou i umírat. Nejen, že budou mít úrazy, budou i součástí velkých katastrof. Teď to vidíte – tsunami, zemětřesení nebo hromadná autonehoda, tam zahyne třeba sto lidí,

čtyřicet lidí, docela velké počty na to, co se dělo dříve. Takže to je také součástí planety, protože nezapomeňte, že vaše tělo jsou prvky planety. A Bůh se ponoří do hmoty a oživuje planetu.

Indiáni mají překrásnou báj, teď jsem o tom, myslím, mluvila na Rusavě. Oni to vidí také, vlastně všechny ty báje jsou stejné. Oni vidí nadjá, což je vyšší já, střední já, nižší já. U nás v tomto pohledu je to celek Bůh, střední já je ego, nižší já je planeta Země. A oni vědí, že nejprve, přestože máte ego, ovlivňuje vás ten Satan, ta hmotná hladina zákona hmoty, tak máte i zdánlivě blíž k tomu Bohu. Jenže tudy cesta nevede. Vy napřed musíte klesnout do hmoty, do nižšího já a naučit se teprve být spokojení jako hmota. Vidíte? Optimismus, přijetí, souhlas. Když se to naučíte tady chodit se vším všudy, co se tady děje v těch našich životech, tehdy se otevře brána a to střední já vás pustí do vašeho vyššího já. Takže vždycky planeta je jako tříleté dítě, které je bezstarostné a radostné a optimistické. Musíte se tak začít chovat. Já si myslím, že já vám to docela dobře předvádím. Já jsem nikdy neměla žádný stres, já nevím, co to je stres. Je to krásný. Ať se dělo, co se dělo a věřte mi, že jsem si prožila také hodně drsné věci, jelo se dál, nic se nedělo.

Je doopravdy Země v 5D? Mně se pořád zdá, že ne, že je tu hodně lidí ve 3D a asi dlouho bude.

Ano, teď jsem to ale vysvětlila. Planeta je skutečně v 5D, ona už ty vibrace má skutečně vysoké, a proto teď se děje tolik úrazů a to je čištění. Ten panáček to znázorňuje. Tady zůstane jenom vrchní hladina. Jedna miliarda lidí zhruba z těch sedmi miliard patří do 5D. Ti lidé ze 3D se pomalu dožijí, oni mají svůj program, kdy umírají v bodě B, který mají, to je nastavené, to se nedá obejít. Takže oni pomalu začnou vymírat, přesně budou kompletovat svoje osudy, pomalu odejdou. To je to samé, jako když opouštíte devítiletku. Zkrátka do 5D, tedy do střední školy, se dostane jenom poslední ročník. To je to samé. Takže většina lidí je tady ve 3D. Ale přes ně jste prozkoušení, abyste se do těch 5D dostali, tak buďte šťastní, že oni vám to umožní. Ano, to není tak, že se udělá řez nožem. Budete mít velký klid, když to všechno přijmete. Čím dřív, tím líp. Tehdy to zmizí, nebude co prozkoušet a bude to pro vás neklidnější. Neodmítejte nic.

Volá mi kamarád po deseti letech. Dnes má svou rodinu a říká, že mi musí zavolat a říci mi, ať dávám na sebe pozor, že mám něco udělat dobře, že budu vědět co, a že mu pro mě přišla tato informace. Vyptává se na rodinu. Je to vměšování?

Poslyšte, někteří lidé, záměrně mágové, začínají lidi různě děsit a ukazovat se, co vědí a nevědí. To je předvádění jak v šapitó. Takovéto věci bych úplně ignorovala. Dala bych mu to asi najevo s úsměvem, bez nějaké negativity. Klidně mu odpovězte běžně lidsky, že víte, co máte dělat, ať si o vás nedělá starosti, že si poradíte. ... Takže on má vlastně pravdu. Nenechte si zasahovat, nenechte se vystrašit, protože on může být vedený skutečně záměrně, abyste byli prozkoušení. Třeba je to zkouška, jestli se necháte chytit.

Budu vám vyprávět jednu super zkoušku. Já jsem nedávno byla v Českém Krumlově a já jezdím vždycky v pátek, když tak někde přednáším, abych dojela včas... když tam

přijede velké množství lidí, tak nechci, abyste kvůli mně trpěli, jedete většinou z dálky, tak vám nechci komplikovat ten čas, který jste chtěli věnovat mně a já vám... A já jsem si v tom Krumlově řekla, že se podívám na prohlídku zámku. Mimochodem tam bylo hodně velkých skupin – Japonci, Italové, Němci, jedna skupina z Česka, tak jsem se samozřejmě zapsala do české – já byla sama (smích) a ta paní chodila jenom pro mě, to bylo hezké. Ale těsně předtím, protože teď už mám v telefonu jakoby počítač a že můžu alespoň přijímat maily – ale víc neumím – odpovědět jenom na ty, které přijdou, tak si někdy odpovídám, protože když pak přijedu domů, tak mě to může zavalit za ty tři dny. A napsala mi najednou holčina, asi dvacet sedm let jí bylo, takový vyděšený dopis. „Paní Adamcová, byla jsem u jedné paní, je to něco podobného jako vy, mystička asi a ona mi kdysi říkala, že už jsem v nějaký devátý úrovni...“ – to tedy nevím, o čem ta paní mluvila, oni se někdy ti mágové předvádějí, ty informace jsou zkreslené „...a ona mi řekla, že jsem klesla do pětky a jsem v prdeli. A já od včerejška mám takové nervy, je mi špatně a zvracím, mám průjem.“ Tak jsem jí tedy hned napsala: za prvé, máte mozek, takže přemýšlejte, člověk, který bude v 5D, nesmí ublížit ani myšlenkou, natož činem nebo slovem druhému člověku. A říct toto druhému člověku a takto ho vyděsit – už tím ta paní není mystičkou a za druhé se nedostane sama do 5D. Tam je ještě magie. Ale to vás nemusí zajímat. Pro vás to byla zkouška, jak zareagujete, protože vy v sobě ještě podléháte strachu, abyste se někam dostala. Přítomnost je spokojenost. Vy jste měla prohlédnout, že tady vás vlastně ta žena straší, ten egoismus, to chtění se předvádět, že má moc někde nad někým a ví věci víc, než druzí lidé. To je blbost. To je nesmysl. Tito lidé hodně nahrávají, tam je hodně procent vymyšlených věcí, jenom vyčtených, které nemají vůbec ze zkušeností, prožité. Nevěřte jim, to jsou všechno nesmysly. Srdce vás povede jenom čistým směrem. Pro vás to byla jenom zkouška, jestli podlehnete řečem takového člověka. Uvažujte. Ona mi napsala: „Jé, to se mi ulevilo.“ Ale něco na ní ještě přijde, tam to ještě není čistá hladina. Nenechte se vystrašit ničím. Jestliže mi takto zavolá kamarád a bude mi vyprávět takovéto věci, tak se také vždycky jenom předvádí, oni ti mágové to velmi často dělají. Už jsem vám vlastně řekla, co mu máte říct. Bych mu řekla: „Neboj se, tys to už řekl, že to dokážu, já to určitě dokážu. To je moje soukromá věc.“ Oni se rádi vměšují do života druhých lidí a hrají si na záchranáře. To jsou zbytečné věci. Předvádějí se. Vy mu vlastně i pomůžete, když takto zareagujete, protože tam je ještě pýcha. Když se tomu člověku ta pýcha zvedne, ono se mu přihorší.

Prosím o povídání ke druhé čakře.

Tak jo, tak jdeme čistit, tak zavřete oči.

Prosím vás, ve mně Bůh je stejný jako ve vás, v každém z vás. Je to naše společná realita. Takže podle toho, jak prožijete toto povídání směrem ke své osobě, to mluvím za vás, protože ve mně sto procent Boha je. Tak vy skutečně můžete přehodnotit věci a rozvážou se. Takže začínáme.

Otče, prosím tě, odpust mi moje viny a hříchy v druhé oblasti. I já odpouštím všem viníkům a hříšníkům v této oblasti mého těla. Prosím, aby mi odpustili všichni, kterým

jsem ublížila chtěně nebo nechtěně, myšlenkou, slovem nebo činem. A i já odpouštím všem, kdo mi ublížili chtěně nebo nechtěně, myšlenkou, slovem nebo činem a i sám sobě odpouštím, neboť vím, že existuje jedno veliké „Já jsem“. A my všichni, všechna jeho malá „Já jsem“, hrajeme mezi sebou role, kterými se učíme být lepší. A proto já, Bůh, který si přišel zahrát roli mého těla a jména, jsem si zvolil všechny lidi svého života s jejich činy, aby mi je udělali. A bylo to mojí vůlí Boha, aby tyto činy byly mně udělány, abych já v zapomnění své skutečné reality Boha, jako mé jméno a moje tělo si vyzkoušel, jestli tyto činy a tyto lidi umím přijmout a nevadí mi. To znamená, že jim odpouštím. A i já Bůh, který si přišel zahrát roli mého těla a jména, jsem slíbil všem mým lidem mého života, že jim udělám to, co jsem jim udělal. Aby i oni si mohli vyzkoušet, že jim jako já člověk se jménem nevadím a že mi umí odpouštět. A protože i já jim jsem slíbil, že jim to udělám, aby si toto vyzkoušeli, i tento svůj čin sám sobě odpouštím, protože bylo nutné, aby byli prozkoušeni, a proto mi nevadí, že jsem tento čin udělal, neboť jsme se všichni společně učili být lepším. A i všechny situace, které jsem v životě prožil od narození mého těla s mým jménem do této chvíle, jsem si já, Bůh vybral. A všechny tyto situace jsou mojí vlastní vůlí Boha. A v těchto situacích jsme se my všichni s těly a jmény pohybovali a prokazovali, jestli tyto situace nám vadí nebo nevadí. Jestli jim umíme nebo neumíme odpustit. A proto přijímám všechny situace svého těla a všechny lidi svého života, protože kdybych neprožil do této chvíle to, co jsem prožil v této roli, nikdy bych v této chvíli nebyl takový, jaký jsem. Amen.

Pomalu se proberte, ať můžeme dodělat otázky.

Je pro mě složité postavit se fyzickému utrpení, např. když přijmu nemoc druhého, nevím, jak reagovat při jeho bolestech. Děkuji.

Já vím, to je velice těžká zkouška. Víte, já jsem jako dítě neměla kolem sebe moc utrpení, i když moje maminka byla dost nemocná. Ale pamatuji si v okamžiku, kdy ti lidé trpěli, já jsem věděla, že to tak je. Já sama jsem se chovala podivně, když jsem měla třeba chřipku, nebo v tom dětství jsem mívala třeba. Poslední chřipku jsem měla rok předtím, než tatínek zemřel, to je 22 let zpátky. Málokdy tam něco bylo, ale když něco takového bylo, tak jsem věděla, že to je moje a že si to zasloužím. To přijetí vám zmírňuje hladinu bolesti, což vy vůbec nevnímáte. Proto on Kristus to tělo nevnímal, byl ustřižený od prožitků těla, když potom visel na kříži. Já si pamatuji, jak můj táta nebyl nemocný, ale jednou za rok měl chřipku a to byla tedy katastrofa. Chlapi, pardon, pánové – my ženy jsme trochu odolnější, protože rodíme a jsme takové houževnatější. Nechci se dotknout. Někteří muži jsou opravdu hrdinové, ale můj tatínek takový nebyl. Když měl chřipku, to bylo oči v sloup, hekal, dával najevo, jak trpí strašným způsobem. Já jsem si pamatovala, jak jsem mu vždycky posloužila různým způsobem, vždycky jsem pro něj udělala, ale byla jsem jak bezcitná. Jako kdybych byla kus kamene, nebo kus ledu. Později mi to potom došlo, když přicházeli shora, protože tam bylo jasné, že vždycky v sobě mám už ten program, že si všechno zasloužíme. Někdy, když ti lidé trpí, je to těžké pro vás, já vám rozumím, nicméně vy s tím nic neuděláte. Ten člověk je vedle vás, vy mu můžete posloužit, můžete udělat všechno, aby se to zmírnilo... Většinou, a

to nevíte, když třeba chytíte za ruku a jenom k němu promlouváte, uklidňujete ho, on se třeba bojí, ten strach při těch bolestech, při tom všem, co se děje, on zvyšuje ty bolestivé stavy, protože ten strach vám sevře jedničku a to tělo nemá energii ani na obnovu ani na uzdravení, tam se dějí další odmítavé procesy. Takže zklidňovat toho člověka, soucítit s ním, vy jenom víte, že on trpí, ale je to jeho osud, on to skutečně v tom procesu má, věřte mi. I všechno to, co nezvládáte, máte v procesu.

Můj tatínek, to už jsem také někde vyprávěla, ten nikdy neuměl nikoho odsoudit a mně dva roky před tím, než odešel, bylo ukázáno, že on zemře. A teď jsem se blížila každým dnem, každým týdnem a měsícem jsem se blížila době, kdy to přijde a já sama – a to byl člověk, který neuměl nenávidět, a najednou padla totalita, změnily se podmínky a najednou se v té zubárně začaly dít takové věci, které byly tak hrozné pro něj a já ho varovala: „Tati, neblázni, ten člověk, který ti teď vadí, on to myslí dobře, to není útok proti tobě, všichni lidé ti dali hlas, že jsi dobrý šéf, budeš pokračovat, takže buď ti to přestane vadit – to lidé dělají a normálně se to děje – anebo až vyhraješ to hlasování, tak s čistým štítem vezmi ty klíče a vrať je. Rok, půl roku do tvého odchodu do důchodu budeš dělat u ponku, vždyť to vůbec nic není – naopak, můžeš na pivo, na ryby a nemusíš se starat, co se děje se zubárnou, to všechno odpadne.“ Ale to on neuměl. Tam bylo nastaveno, že to neumí. Takže to nepřijal. A pamatuji si, když bylo po čtvrté schůzi, tenkrát jsem byla v místnosti, které se říká sádrovna a tam bylo vždycky hodně lidí, tak deset patnáct, tam byla bruska, my jsme chodili ze zlata na brusku a já jsem tam najednou byla sama – ono to bylo v plánu, abych tam byla sama – a brousím, brousím a najednou se otevřely dveře a ten můj tatínek takhle šel přes tu místnost k výtahu, protože v té místnosti byl výtah, kterým se odcházelo ven z budovy. On se na mě vůbec nekoukal, takhle se klepal, zmáčknul takhle to tlačítko, aby si přivolal výtah a teď se klepal. Já vypnu tu brusku a říkám: „Tati, co ti je?“ A on se na mě vůbec nepodíval. Třásl se a říká: „Já ji tak nenávidím.“ Mně bylo úplně špatně, zamotala se mi hlava. To bylo, jako když mi takhle někdo chytí srdce a mačká mi ho, až to srdce takhle teče přes ty prsty. Já jsem věděla, že je to v prdeli. Že teď ten můj táta, který v životě nikdy nikomu ani myšlenkou nezkrivil vlas, skutečně odchází. Za půl roku umíral. Přesně tam, kde vyzářil tu nenávist – přišlo to velmi brzo, protože člověk, který nemá nic v pořadí, v tzv. frontě těch jakoby hříšků, to měl hned. On měl nádor pak v plicích, ale byl kolem srdce jako ořech. Srdce bylo uvnitř jako jádro ořechu, oni ho nemohli operovat, protože se báli do něho říznout. A metastázy byly v ledvinách, jak jí neuměl odpustit. A vidíte, to bylo předem stanoveno, že on to nedokáže, protože přišel jeho čas bodu B, kdy měl odejít. Já jsem jenom mohla pracovat pro něj, vozila jsem ho tenkrát na chemoterapie a nebyl čas, ještě mi otec neumožnil a nevěděla jsem spoustu věcí, které vím dneska, protože on to vědět neměl. Jenom jsem věděla, že on skutečně odejde. Jsou věci, které nemůžete ovlivnit a musíte je přijmout takto. Naopak, on mi dal obrovský dar, protože já jsem skutečně, když jsem odcházela z té nemocnice tenkrát, tak jsem věděla, že on někde je a že já ho najdu a já jsem ho našla. O nikoho nepřijdete. Každý, kdo odloží fyzické tělo, tak výtěžek jeho prožitků a zkušeností se naleje do ostatních zbylých lidí na planetě. Všechno je vývoj celku, vzpomeňte si na to. Před deseti, dvaceti, třiceti, čtyřiceti lety pokaždé je jiný ten svět. Lidé jsou jiní, oni se vyvíjejí, je to právě tím, že navazujete na to učení. Ale to „gró“ je naše společné. Máme

společné děti. Teď jsem chtěla říct společné partnery, ale to neřeknu, to byste mohli brát jinak... Ano, všechno skutečně je naše, jsme to my, není to já a zbytek světa.

Prosím, co znamená, když jsem si narazila kostrč pádem z koně? Dlouho to bylo bolestivé.

Kostrč je záležitost jedničky. Tam jsou nějaké pesimismy. Brala jste něco jako špatného. Lidé napřed třeba považují některé věci, co se dějí, za špatné. To je normální, běžné, protože jdete ze 3D, kde je dualita, takže máte to svoje tělo a teď se mu dějí věci, které se vám buď líbí nebo nelíbí. To skutečně považujete od toho narození ega, co se vám hodí a co nehodí jako špatné a dobré. A je to běžné. I odmítnutí toho, že dneska prší, je egoismem. Vy byste chtěli něco jiného. Tak si vzpomeňte, kolik egoismů denně člověk udělá, aniž by si to uvědomoval. Ale pokud je to pád nebo úraz, tak je to prudké odmítnutí něčeho. Takže vyvarujte se. Všechny události jsou vaše. Některé věci se dějí potom z jiných důvodů, ale to bychom tady byli do hrozně dlouho, to se nemůžeme tak dostat.

Meditace na očištění páté a šesté čakry.

Pozor. Přes šestku vás převádím. To dost lidí nevnímá. Na šestce už je Otec, já vás učím mechanicky přejít do šesté čakry, protože praxe žití, že vše je dobré, pozor, přijetím úplně všeho, znamená trvalé otevření třetího oka. Proto na těch přednáškách, když vždycky mluvím, tak vám to dochází, ty třetí oči se vám takto otevírají, ale pak odejdete do svého života, a pak se to zase trochu přivře do té míry, pokud jste přišli, ale pak zase přijde praxe. Ten Otec ví, kde jste si nabrali, co jste se dozvěděli, a pak se to učíte v té praxi žít a vy si to otevíráte. Je to pro vás už jednodušší, protože ty informace máte. Takže já vás převádím k Otci, to je moje parketa a on si vás pak převezme. To je všechno. Já také po nikom nechci, abych pro vás byla berličkou nebo modlou. Berte jenom informace. Vy máte jediného učitele. Nepotřebujete žádné jiné učitele, jenom svoje nitro. Přes vaše srdce se nechte vést vaším nadjád, vaším vývojem. Ale pozor, jestliže se odevzdám svému nadjád, aby mě vedl, musíte počítat s tím, že se budou dít někdy drsné věci. A musíte s tím souhlasit, protože jinak jste se neodevzdali. To je strašně důležité vědět. Takže než to uděláte, připravte se na všechno a buďte silní, nebojte se. On vás strašně miluje, On vám pak obrovsky pomáhá. Já jsem vyprávěla, jakou jsem měla kdysi vizi, to bylo asi v devadesátém pátém roce – obrovský strom, špička byla až v nebi, byl to veliký smrk a ty dolní větve byly takhle asi 3 nebo 4 metry nad zemí. Takové úplně vějíře. A já jsem jenom mnoho životů valila balvany a vrstvila si takovou mohyly, abych si vylezla nahoru, vyskočila a snažila se chytnout na tu spodní vrstvu. Vždycky jsem spadla, byla jsem rozedraná, poškrábaná, pomlácená. Až jednoho dne, najednou byl stříh, já jsem se fakt chytila té spodní větve a to bylo super. A teď jsem vždycky dolezla k tomu kmeni a snažila jsem se dostat o to patro výš. A všechny ty patra, ono se to potom zmenšuje, že, ten odstup těch pater těch větví a vždycky to bylo hrozné úsilí, byla jsem zedraná, umazaná, unavená, každý krok byl důležitý, každý krok byl k tomu, abych se jednou dostala až na povrch. Vy nemůžete neudělat jeden krok. I každý krok se počítá. Ale najednou byl stříh, pamatuji si, že mi zbývalo asi deset centimetrů, já jsem zvedala tu nohu, abych se dotkla, a furt jsem tu nohu si tak lámala,

a jak jsem se dotkla těch deset centimetrů pod tou větví a najednou mi sama vylezla takhle větev – vyrostla. A pak už, kdykoliv jsem si sáhla, pak už jsem takhle rychle šla. Pak to zmizelo.

Ano, v těch vrchních oblastech, tam už vám bude pomoheno. Stačí jenom trošku toho vašeho úsilí, aby byla vidět vaše snaha. Takže, když máte odvahu skutečně se odevzdat vlastnímu nadjá, tak to udělejte. Ale nebojte se, on vám všechno vyřeší. Ze začátku se budou věci zdát drsné, ale všechno zmizí, uvidíte, jak to bylo dobré.

Chci se zeptat na ego. Když nedokážeme hned vytvořit lásku a klid, co máme dělat?

Zkuste si napočítat do deseti. Dát si čas, než zareagujete. A zjistíte, že i těch pár vteřin navíc vám strašně pomůže a uleví se vám, že jste to neřekli, že jste nezareagovali. Pozor, on tam totiž skočí sám. Ten černý pán vám to tam takto hodí. Těžko to potom přijmete, když už to uděláte. To už cítíte tu tíhu. Ne. Dýchejte. Třikrát se nadechněte, třikrát vydechněte a nereagujte, to není vaše. Vy jste Bůh. To, co vám tam přichází negativního, není vaše, je vám to podsouváno, že jste to vy. Proto jste mrtví ve 3D. Ale jakmile už neposloucháte tenhle hlas a víte... I já ho tam mám, jenže já už ho neposlouchám, já ho ignoruji, on není můj. On už to na mě ani nezkouší. Už ví, že nereaguju. On to někdy zkusí, samozřejmě, ale to jsou věci, které jenom tam vidím, jako když jedu rychlíkem. Pan doktor Tomáš říkal, jako když jede auto okolo. To je ono. To není vaše auto. Tak ho nechte projet. Ano, ty myšlenky se tam pohybují samy, protože jste ponoření do hladiny těla a to tělo má svoji vibraci a každá vibrace má množství myšlenek. Lidé, kteří jsou ponoření hodně hluboko, mají silný egoismus, tam není ani jedna mezera. Ti to mají strašně těžké. Vy si nedovedete představit u takového člověka, co je semleto v té hlavě nebo v tom srdci během třeba hodiny. Tam proběhne všechno od šroubků až do „nějakých idiotů“ v Číně třeba. Tam jsou různé varianty, jak se to tam pohybuje. Samé odmítání, samé kritiky. Ti lidé za to nemohou. Oni trpí. Když už se dostanete k těmto informacím, že to je všechno iluzí, je to pro vás obrovským darem. Už to je úleva. To negativní, co je ve vás, je iluze. Neposlouchejte to. To stačí. Jakmile už si to přivlastníte, už vás má. Anebo si dokonce budete myslet, že jste špatní, že to tam máte... Ne. To co tam máte, to tam být má. Jasně?

Danost věcí. Sebevražda.

Ano, prosím vás. Všechno činí Bůh. Všechno. Jestliže ten člověk má odejít sebevraždou, tak těsně předtím, než dojde člověk bodu B, byť tedy je mladý, to božství ví, že on neunes život, takový jaký má, že ho odmítá, což je pesimismus, takže božství přehodí vedení egoismu a ten člověk vlastní vůli jména a těla se rozhodne, že to skončí.

Vy jste mi řekl, že jestli to nemá být, tak se to nepovede. Jsou lidé, kteří se za svého života a teď zrovna jeden byl na Rusavě, je to strašně fajn kluk, který prohlídnul neuvěřitelným způsobem a teď je z něho šťastný člověk. Ale ten se pokoušel mnohokrát o sebevraždu a nikdy se mu to nepovedlo. Takže opravdu je to nastavené. Ale jestliže se to podaří, tady je na toho člověka myslet velmi dobře. Ta duše, která odejde a prolne se z tohoto světa na druhou stranu, v té chvíli už ví, když to udělala, že prosadila svůj

vlastní egoismus neboli vůli člověka. A teď ten egoismus musí někde sklidit. A teď pozor, proč? Protože v tu chvíli kolem sebe máte spoustu lidí, kteří vás milují – rodina, přátelé – a bolest těchto lidí vy zažijete v příštím životě, kdy někdo vedle vás vám tohle udělá. Abyste věděli, co to je, udělat to druhému člověku. Takže, prosím vás, respektujte to, v okamžiku, kdy toho člověka pochopíte, popřejete mu šťastnou cestu, za vás nezaplátí. Vy mu pomůžete. Vidíte? V iluzorní budoucnosti těch dalších těl. Vidíte, že když nereagujete žádnými odmítavými emocemi, těm lidem kolem sebe pomáháte. Vy je očišťujete o dopad na vaši osobu. Zdánlivě se vám to zdá jako ignorance, ale není to tak. Je to obrovské rozdávání. To jsou dary, které nejsou vidět, ale jednou vám pomohou.

Já jsem zrovna teď, když jsem si vytáhla ty tři Kristovy byliny, já jsem měla neuvěřitelné zážitky. My jsme žili s Kristem, sundávali jsme ho z kříže. Já jsem cítila myrhu, cítila jsem dávný problém zaniklé lítosti, která byla už dávno splacená a dávno přijatá. A tímto darem jsem vstoupila těmito nohami sem, do tohoto života, abych to všechno mohla vysvětlit. Takže vidíte, jak to všechno, ty události, měli svůj správný řád, čas a dopad v pravou dobu. To je připravené pro teď. Už tenkrát. Je jedno, kolik životů mezitím ten člověk prožije.

Předurčenost osudu chápu tak, že si naše nadjá vybere např. těžký život, ale tak, aby šel zvládnout s těžkými zkouškami. ...

IA: Ano, ano.

Pokud dotyčný nevydrží a spáchá sebevraždu, bylo to jeho egoistické rozhodnutí, ...

IA: Ano, vy jste si odpověděli sami. Výborně.

... ale nadjá mělo v plánu vydržet a překousnout to. To ale koliduje s tezí, že vše je předem dané.

Ne, ne, ne, v plánu bylo, že to nezvládnete. Vždyť jsem před chvilkou vyprávěla, že bylo v plánu, že ten můj tatínek to nezvládne, že byl čas odejít. Pozor, vy máte – a to už ví i genetika – že máte v plánu třeba v šestatřiceti dostat rakovinu. Protože je v plánu, že nějakou zkoušku nezvládnete. Všechno je v plánu. Takže teď teprve se bude umět, ale to je budoucnost, teď se budeme pomalu – víte ono mezi tím 3D a 5D je veliký chaos, teď je tady všechno vlastně, všechno z 5D a všechno ze 3D. Jsou tu vidět záznaky a budou ještě větší, jenže něco z toho je ještě magie přikrytá pokličkou. Něco už jsou skutečně neuvěřitelné věci. Vy se máte sami přijetím a pokorou dostat do stavu Boha, kde zmizí samy všechny nemoci. Postupně, všechno se vyčistí a zmizí. Což nebudou chápat lidé, kteří neumí zasahovat. Protože zasahováním, pozor, to je zase jejich hladina, kterou kdysi neuměli, prokazují tím lásku. Ten pokrok jde krok za krokem. Napřed ten člověk, který je nevyvinutý, je jenom egoistický, myslí na sebe. To jsou ty spodní životy, než doleze do čtvrté čakry. On skutečně myslí na sebe a neumí milovat. Pak se naučí milovat, pak se naučí zasahovat z veliké lásky, jenže přežene tu svou vůli. Pak se dostanete do stavu, že vše je dobré, což zdánlivě pro někoho z těch nižších hladin

by vypadalo jako cynismus. Ale tak to není. To už je boží láska. Tady jsou úplně jiné poměry a z každého schodu to vypadá jinak. A každý, kdo si tím neprojde, tomu nebude nikdy rozumět. Musíte všim projít, abyste to chápali. Proto si musíte všechno prožít, a proto vše je správné. Takže i vaše jakoby neúspěchy jsou nastaveny na to, abyste něco pochopili.

Proč Ježíš na kříži zvolal: „Bože, proč jsi mě opustil?“

Víte, stav 3D, který tady byl a čekal ještě 2 tisíce let, je dosti dlouhá doba na to, aby lidem bylo řečeno úplně všechno. Oni se museli nějaký čas ještě toho Boha dovolávat a mít ho v předtvaru jako Boha. Protože tady ještě dodnes vidíte, kolik je obrovské množství „hříchů“ – to, co za hřích považuje vlastně Bible 3D. Tady bylo nastaveno to, aby ti lidé skutečně se snažili „být lepší“. To je jediný motiv, který tady byl nastavený. Nicméně on sám znal celý program.

Když se sem dítě narodí, tak vidí celý program vašeho života. V rychlosti je to vyjeté až do konce. A vy jedete po programu. Proto někdy se vám stane, že intuicí najednou si řeknete „to už jsem někde viděl“. Pamatujete si z toho dětství při tom narození ten kousek toho filmu.

Nedávno jsem byla u mého bratrance, když jsem přednášela v Táboře, spala jsem tam s maminkou a on mi říká: „Představ si, my jsme sepisovali pojišťovací smlouvu a v okamžiku, kdy jsme si podávali ruce, já jsem to už viděl. Taková blbost tam je, že podepisuji smlouvu.“ Ano, je tam úplně všechno.

A když potom zemřete a to už se ví – o těch malých miminech, tam si nezpomenete, to byste museli znát celý program, ale když jedete pak zpátky, někteří lidé přežijí a pamatují si, že ten program se pak odvíjí od toho konce až k začátku, až dokud nezalezete do té maminky. Ano, to je ta smyčka, kterou vy se vracíte ke své vlastní bytosti. Vědomě. Takže je tam skutečně nastaveno úplně všechno a ten Ježíš to věděl. On věděl, že bude ukřižovaný a věděl, že ho Jidáš zaprodá. A věděl, že ten Jidáš dělá dobře, protože on mu to slíbil i vám všem. To bylo jenom divadlo, tak jako divadlo vašeho života. Takže neodporoval, vidíte to? Mohl se otočit a zdrhnout. Věděl, že to je správné, přišel kvůli vám. Aby vám předvedl pravdu budoucích vašich těl. A ukázal vám cestu, jak se vrátit a nalézt sami sebe. A proto jeho tělo nebolelo potom. Nebojte se, on zdánlivě musel ukázat jakoby strach před lidmi, protože jinak by to nebyla hra. Vezměte si kolik jenom lidí ze síly toho, co on udělal, pokračovalo. Kdyby věděli, že to tenkrát byla hra, tak to by nebylo ono. Dodnes to ještě lidé nemají srovnáno, protože na planetě je velké množství lidí, kteří podléhají. Všichni tito proroci to věděli a věděli tyto okamžiky, takže jim je to jasné. Čím slabší je nad vámi hladina egoismu, tím víc vidíte i do těch budoucích chvil a víte, co vás čeká.

Mě také teď ještě čeká jeden úkol. Krásný úkol, uvidíme, kdy to přijde. Čas nikdy není vidět nahoře, ten se teprve odehraje až tady, ale – tam se nedá zjistit ten časový údaj. To je velmi těžké i shora.

Co máme dělat, když hned problém jakoby vyřešíme, ale stále na něj myslíme a je stále v nás. Bojuje naše ego?

Ano, ono se vás snaží ještě zmáknout. Víte, nedávno se mě lidé ptali – někteří to chápete ještě špatně, myslíte si, že přítomnost je žít tady a teď. Tak se bojíte vzpomínat a bojíte se plánovat. To je tokové to „e“ a honem se zaměstnávat tady a teď... To je blbost, prosím vás. Přítomnost je žitá spokojenost, kdy vaše božství, které si naplánovalo každý okamžik vašeho života, je spokojené, že se to děje a přijímáte to jako člověk s vaším jménem. Tím se neblokujete a žijete přítomnost, neboli potvrzení původního plánu tohoto okamžiku. Respektujete ho. Jenom spokojeností neboli klidem se to dá potvrdit, to je takové razítko. Takže vy si klidně vzpomínejte až do aleluja, ale musíte vědět jak. Jestliže neumíte vzpomínat na okamžiky, které jste kdysi dávno považovali za špatné a prožili byste tady znova odmítnutí, tak znovu tady se blokujete minulostní věcí. To nedělejte nikdy. Všechny okamžiky byly správné, protože vy jste potřebovali toto prožít z důvodu toho, aby v nevědomosti svého vlastního božství jste jako vaše jméno a tělo prožili, že takovou věc umíte přijmout. A jak zareagujete, v klidu. Ono se to stalo. Teď se to stane, posune se to do minulosti, co s tím uděláte? Emocí to jenom zašroubujete. Utlučete. Vždyť to proběhlo. Já to mohu stejně jenom přijmout a musím tím tělem zareagovat v těch možnostech, které já tady mám. Nic jiného udělat nemůžu. Takže když toto neumíte, tak raději vzpomínejte jenom na hezké věci a na ty jakoby nehezké raději nemyslete. Odsudkem těch přítomných chvil, kdy se to stalo, v přítomné chvíli těla se to posunuje jako blok zpátky a stejně vás to někde potká. Za rohem, za týden, za měsíc, za rok... Ale pak, prosím vás, se snažte, až se to stane, zase to neodmítnout. Protože zase by to na vás někde čekalo. Vždycky vás to potká ta opravná fáze ve vaší přítomné chvíli. Žádná jiná chvíle totiž neexistuje. Proto žádné konstelace. Pozor, pro vás. Učím vás, že všechno je dobré. Jsou lidé, kteří přicházejí z nižších hladin, to znamená z hladin, které ještě nemohou tyto věci vědět a těm konstelace pomohou, protože oni tam něco vyřeší. Lidé, kteří už jsou pod vrcholem a už mají hodně zkušeností, pro vás to není, vám by nebylo dobře na konstelacích. Protože vy nemusíte šťourat do svých minulostí, kdy jste co udělali, neboť víte, že jestli tam byl někde nějaký škrálop, tak za pět minut, za hodinu, za dva dny, za dva měsíce vás to potká tady a teď. Ta samá událost, ale třeba s jiným člověkem, to znamená stejným Bohem s jinou tváří. A když zareagujete správně, máte opraveného tohoto člověka i tamtoho minulostního a už se s tím nikdy nemusíte setkat. Žádné výčitky. Vy jste opravili skutečně všechno. Je to to samé, jako kdybyste se učili jako prvňáci počítat a nezvládali jste to s paní Procházkovou, a pak jste to zvládli s paní Nováčkovou. Je jedno, jaký aktér tam je. Hlavně, že to vy umíte. Je jedno, kdo vám dá zkoušku, kdo vám dá test, hlavně, že jste ho spočítali. Tím už to máte potvrzeno a je to vaše. Už vám to nikdo nevezme.

Bolí mě levá ruka od ramene dolů. Jak se s tím vyrovnat? Jak odpouštět?

Odpouštění je na dvojce. Je to, když vám vadí, že vám někdo udělal něco. Když je to do hmoty, tak je to člověk, když je to situace, tak vám vadila situace. Ale hlavně si uvědomte, proč je to dobré, že jste si to s tím člověkem domluvili, že vám to udělá. A i

situace vašeho člověka je zadaná, abyste si jí prošli. A to je velmi důležité vědět, protože vy jste jenom prozkoušení.

Já jsem kdysi dávno vyprávěla příběh s mým mužem, který byl tím největším andělem – se svým původním manželem, prvním. Přes něho jsem prošla mnoho obrovských zkoušek, které nemohu vyprávět. Jenom jednu vám budu vyprávět, možná, že už jste ji slyšeli. Abyste viděli, jak správně k tomu přistupovat. Protože neexistuje nic špatného pro člověka. Opravdu ne. A vždycky jste připravení na to, co máte a nesmíte to jenom odmítnout a musíte vědět jak. Celý život jsem si přála být jenom jednou věcí, být dobrým člověkem. Ale jak to poznáte? Jenom když prožijete něco těžkého a zareagujete v té těžké situaci. A bez toho, že ta těžká situace přijde, to nezjistíte. Proto jsou ty těžké situace báječné. Vaše nadjá ví, co umíte, ale vy to potřebujete vědět. Já si pamatuju, jak kdysi dávno, to už jsme měli téměř před rozvodem a už jsem dlouho zvažovala, jestli ano nebo ne a i ten Otec už mě rok tlačil k tomu, abych se rozvedla, a já jsem pořád ještě držela. Já jsem věděla, že musím tomu mému muži pomoci. A jednou v noci, v půl desáté večer, jsem seděla v kuchyni a pletla jsem. Děti spaly, byly malinké, 3–6 let jim bylo, já jsem pletla a můj muž šel pro něco do ledničky a najednou scéna. Byl nervózní, nervní – buď tam něco bylo, co nemělo být, nebo nebylo a mělo být, zkrátka důvod. Ten černý si to vždycky na toho člověka nahodí a on si s tím chudák nevěděl nikdy rady. A on udělal fakt obrovskou scénu. A venku sněžilo, byl únor, sníh se sypal jak z peřiny a já si pamatuju – on na sebe hodil bundu, bouchnul dveřmi a vyběhl ven. A já jsem seděla, tekly mi slzy a říkala jsem: „Otče, to nemá smysl. Dobře, máš pravdu, já už se tedy rozvedu“. A já jsem se rozhodla. Vzpomeňte si, nejtěžší je rozhodnout se. Dlouho člověk zvažuje nějaké pocity, kdy ano nebo ne, ale když už se pak rozhodnete, tak se vám uleví. Mně se fakt ulevilo. A pozor, ještě vám něco musím předeslat. V Americe existuje hodně bohatých lidí. A oni si třeba z nudy – bohatství přináší i nudu, kdy ten člověk nemusí pracovat, tak už dělá jenom takové věci, přežívá de facto a oni si třeba chtějí vyzkoušet, co to je žít jako bezdomovec pod mostem. A tak jde, svlékne se do hadrů a třeba půl roku žije v tom prostředí pod tím mostem, aby si vyzkoušel, co to je. Ale takový člověk, i když tam bude žít dvacet let, tak nic nezjistí. On pod tím mostem má své miliony na kontech. To není beznaděj. On kdykoliv se může rozhodnout, sundá ten kabát, půjde se vykoupat... To není realita, to je jenom zdánlivě, pocitově, jak asi žijí. To je velice vzdálené od toho, co ti bezdomovci skutečně v té beznadějnosti prožívají. Proč o tom mluvím? Teď se vrátíme zpátky do té kuchyně. Ten můj muž se za hodinu vrátil. Sundal kabát, já jsem se zklidnila, rozhodla jsem se, že se rozvedu a on přišel do té kuchyně, zapíchl do mě oči a říká mi: „Já jsem zabil člověka.“ Já na něho koukám a říkám: „Ty si děláš srandu?“ „Ne, já jsem fakt zabil člověka. Tys mně tak rozčílila. A jak tam sněží, podívej, někdo mi zaťukal na rameno, ten pán si asi chtěl připálit cigaretu, a jak jsem byl rozčilenej, tak jsem do něj strčil, on uklouzl po tom sněhu, a jak padal, tak se zabil o sloupek o plot. Leží tam mrtvý na chodníku.“ A teď jsem na něj koukala a šrotovala mi hlava. Já jsem sice věděla, že ho sice nemiluju jako partnera už, ale miluju ho jako člověka a že mu pomůžu velmi ráda, protože když mu nepomůžu, tak ublížím dětem, které spí v pokoji a že musím pomoci jeho rodičům a mým rodičům také. Že nemůžu na tu miskou vah přihodit ještě rozvod. K tomu, že ho někdo zavře do vězení. Pozor, to bylo v době, kdy jsem sice s Bohem komunikovala, ale

o reinkarnacích jsem nevěděla. To byl jakoby můj jediný a poslední můj život. Když jsem mu říkala: „Ty jsi fakt zkoušel, jestli je mrtvý?“ „Jo.“ „Dobře, tak já teď jdu pro naše, aby hlídali holky, oblíkni se, já se také oblíknu a půjdeme na VB (veřejná bezpečnost), to bylo v osmdesátém šestém roce, a ty se přiznáš. To není vražda, to je nešťastná náhoda, to je zabití. A já ti slibuju, že i kdybys dostal deset let, tak na tebe počkám.“ A když jsem tohle řekla, tak on se usmál a říkal: „Já jsem si dělal legraci.“ Ale pozor, jestli vás napadne „blbec“, tak jste vedle jak ta jedle. Já jsem dostala obrovský dar. Mně bylo tak dobře, taková úleva, já jsem věděla, kdo jsem. Že v tuto chvíli svůj jediný život – deset let z něj dám člověku, se kterým jsem už původně nechtěla být. Já jsem věděla, kdo jsem. A v každé těžké zkoušce, kterou vy prožijete, jde o to, abyste věděli, jací jste, co dokážete překousnout, když vám někdo druhý přijde udělat. Abyste se přiblížili ke své vlastní celé bytosti. Protože každým přijetím se tady otevírá tento uzávěr. Vy se stáváte všemi lidmi, které potkáte. Proto se dějí tyto zdánlivě těžké věci. Ony nejsou těžké, ony vás přivádějí sami k sobě a to je důvod, proč jste si ty lidi zvolili, aby vám to dělali. Oni vám dělají vlastně samé dobré věci. Jenže vy to tak nevidíte. Ta oddělenost iluze vám ukazuje, že jsou špatné. Nejsou špatné. Jsou to ty nejlepší věci, které vy sami jste po nich chtěli, abyste našli sami sebe. Vyšší já, které je vaší skutečnou realitou. Toto je pravda.

To jsme se dostali hodně daleko, tedy.

Ruka od ramene dolů, levá. Tady je nějaká lítost do hmoty, to znamená buď nad sebou, nebo nad druhým člověkem. Víte, zvolili jste si svůj život, i druzí lidé. Je pro vás tím nejlepším, je to vaše vůle. Proč fňukat, že je takový, jaký je. Přijmout všechno, to je velmi důležité. Čtyřka zodpovídá za ruce, jednička za nohy. Takže přesně víte, z jaké čakry to pochází. Takže žádné lítosti, žádné odmítání. Teď se odvíjejí třeba dvacet třicet let staré zápisy. Nedávno jsem byla s jednou paní na skype a ta měla čtyřicet čtyři let zápis. Byla malá holčička, když se něco přihodilo. A dneska to přehodnotila, takže se to odvíjí a odvíjí se to zvláštním způsobem, že si to ani neuvědomujete. Třeba jdete po ulici a uslyšíte někde muziku – z auta projíždějícího – a připomene vám to nějakého člověka, nějakou událost a už to jede. To je start. A není ani náhoda, že to auto kolem projelo, že jste si na to vzpomněli. Takto se platí a toto je objednané ve vašich osudech. To si vůbec neuvědomujeme, buďte rádi, že platíte. Placení je vždycky očista. A pozor, tady je ten očištěc. Takové to strašení kněží a různých církví, že půjdete do pekla, je prachspřátá hovadina. Tady je ten očištěc. Tady vidíte, jste pod hladinou Satana, který vás hlídá, tady je to peklíčko. Takže nahoře vás čeká jenom osvobození. Ale můžete ho snést dobrovolně sem na zem. A stojí to za to.

Jaký je váš názor na umělé oplodnění? Je to zasahování do Boží vůle v touze po vlastním potomkovi?

Ona i ta medicína se vyvíjí, takže pokud skýtá nějaké možnosti... Stejně, kdyby to nebylo možné, tak ani umělé oplodnění se nepodaří, buďte si jistí. To umělé oplodnění, pokud se týká těch partnerů, je docela dobrou záležitostí, protože ta medicína se také vyvíjí, pokračuje, budou známé další věci... Já se teď zmíním o něčem jiném, ale to je také součástí vašich životů i to jste si zvolili a k tomu vždycky dojdete. Věřte mi, že

vždycky vše je dobré. Když miluji člověka a chci s ním mít dítě, tak znám jeho vlastnosti, znáte se vzájemně. On má dobré vlastnosti a má i horší vlastnosti, ale já ho miluji kompletně, proto ho miluji, přitahujeme se, protože se vyučujeme. Vstup do učení jsou sympatie, výstup jsou antipatie. Takže když já plánuji potomka s nějakým mým přítelem, miluji ho natolik, že souhlasím s nabídkou jeho i mých programů, protože to dítě si vybere DNA z obou nás. Takže tam víte, co to dítě asi bude mít za vlastnosti, zhruba, plus minus autobus, v takové škále. Horší ale je, když už třeba je darované sperma. Už polovina DNA nevíte, jako tam jsou nabídky. Ale pozor, vy v osudu máte, když to dítě chcete, aby nějaké ty povahové vlastnosti vás přišly vyzkoušet jinak, takže skutečně vše je dobré. Vy máte přijmout v osudu všechno, co tam je. Je to vaší vůlí a musíte tím projít. Nedá se to obejít. Ještě další a větší zádrhel je vstup u adoptovaných dětí – tam už oba rodiče jsou z jiných povahových vlastností, ale zase, i to jste si zvolili a je to správné. Takže vidíte, jak všechno je nastavené podle toho, co jste schopní a nejste schopní přijmout nebo vytvořit. V tom bych neviděla problém.

Víte, já mám kamarádku, která se sedm let pokoušela o dítě. Vzala si vdovce s malou holčičkou a sedm let se jí to nedařilo. A tam všechno ukazovalo na to, že nikdy děti mít nebudou. Tam ve všech směrech každý z nich měl několik vad, které byly neslučitelné s tím, aby měli spolu dítě. My jsme se setkali v roce dva tisíce v březnu poprvé. Já jsem říkala: „Budeš mít dítě, ale musíš si ještě počkat, přijde samo.“ Ona tomu nevěřila, a pak prošli asi dvě nebo tři umělá oplodnění, nic se nepodařilo. A za sedm let skutečně se sám narodil chlapec. Bylo to velmi dramatické. Původně jí říkali, že bude celých devět měsíců ležet, nedošlo k tomu, nebyla ani jeden den v nemocnici. Je pravda, že ten porod byl dramatický, tam si mysleli, že bude postižený, ale všechno dobře dopadlo. Kluk je nádherný, zdravý. Tam se děly takové věci, a ten kluk je neuvěřitelný. Tady existuje v republice několik dětí, které já mám na dálku v takovém zvláštním dohledu, jsou velmi čisté, jsou připravené na to pak se ujmout vedení a vymýšlet takové ty čisté zákony, které budeme potřebovat v těch vyšších civilizačních fázích.

Je cukrovka dědičná?

Já už jsem mluvila o té dědičnosti několikrát. Já jsem sama živoucím chodícím příkladem toho, jak dědičnost je nesmyslná. Pozor, když budete mít děti, buď vy dva budete dělat nějaké věci a to dítě se narodí v poznatelnosti, to znamená, bude vás milovat a nebude opakovat ty samé věci, dělat jiné, tak nebude mít stejné nemoci, protože se poučí z vašich činů. Já jsem takové dítě. Naši tedy byli super, hlavně táta, maminka měla trošku zádrhele, ale dobré, nicméně obě moje babičky měly křečové žíly, oba moji dědové měli křečové žíly, táta s maminkou, všichni zkrátka, kam se podíváte a já jediná ne. A to jsem si říkala teď nedávno, jak jsem si na ten podzim říkala, že by se mi tady nějaký křečák dělal, jak mě to tady tlačilo – ne, není tam nic, vůbec nic, ani to nebolí... Takže vidíte a já jsem se chovala úplně jinak. Ano, nevěděla jsem to. Až když jsem nastoupila do zubárny, protože oba mí rodiče v té zubárně pracovali, tak jednou mi jedna kolegyně říkala při mé reakci na něco: „No ty snad nejsi dítě svých rodičů.“ Tam jsem reagovala úplně jinak. To stačí. Jestliže ale to dítě opakuje chování z té rodiny, má stejné nemoci, protože dělá stejné bloky a na stejných čakrách. Cukrovka, pokud je od dětství, tak je to karmická nemoc. Jinak je to takové to nepřijímání,

nevidíte radosti života a cítíte tlak v situační fázi, že jste hrnutí osudem. Taková neradostnost žitá uvnitř. Pozor, ten člověk se může chovat tím tělem jinak, ale prožívá to jinak. Bůh odečítá to, co žijete. Nic jiného. To jste vy, takže cítíte, co cítíte, tím mu sdělujete všechno. Tak se ciťte blaze. Budete v nebi.

Vnuk, 15 let, má na ruku velké množství bradavic. Jaká je příčina?

Tady může – některé ty bradavice jsou virového původu. To se děje docela často. Může být oslabený na čtyřce, když to má na rukách, nějakými lítostmi nebo, pozor, nenávisťmi. Nevím samozřejmě, co tam ten chlapec prožívá... Ty nenávisti nebo lítosti nemusí být navenek dané, to může být prožívané jenom uvnitř. Zvlášť u chlapce, protože ti muži se stydí většinou za emoce. Jsou logičtí nebo jsou vedení, ta civilizace vůbec se chovala podivně. Já jsem tedy byla vedená jinak. Můj tatínek ten uměl brečet dojetím, to se mi líbilo a maminka zase naopak, ta byla tvrdá, jak křemen. My jsme to měli úplně jinak posazené, úplně obráceně. Já jsem se pak nikdy nedivila ničemu. Takže jak to bude mít nastavené nevím, ale pravděpodobně je tam nějaká zúženina na čtvrté čakře, to znamená, že do těch rukou nejde tolik Boha a kůže se pak neubrání a ten chlapec to potom chytí. Ono se to potom roznáší.

Když ženě je šedesát tři let, padají jí vlasy. Proč?

To může mít spoustu důvodů. Teď se objevuje hodně věcí. Ono se říká, že ze starostí padají vlasy. Mám několik případů teď v minulosti, kdy ženy pochopily, přestaly si dělat starosti a vlasy jim dorostly během pár měsíců. Já mám dobré zkušenosti s tím, že si opravdu ty starosti přestanete dělat, což většinou my lidé neumíme. Nicméně, co je velmi úžasné, to jsem měla po druhém porodu – hormony, když jste těhotné, tak máte nádherné vlasy, nehty, ale když pak porodíte... ty jo, já jsem pak vypadala. A moc mi pomohly kopřivy. I pít a i přelévat vlasy, ty pomáhají, ty živiny tam jsou. Nicméně hodně lidí, už jsem o tom mluvila o té celiakii, tady se mění stravovací zvyky, takže tělo nedostává, co by mělo, i když třeba jíte, vy to zase vyhodíte, aniž byste to věděli. Takže, chtělo by to dodávat všechny věci a zkuste vysazovat lepek. Teď hodně lidí má i veliké problémy s kůží – to se také týká reakcí na stravování, což se neví, protože se všechno mění, takže to souvisí ta kůže i s těmi vlasy, tam jsou blízko ty vztahy.

Dcera mě poprosila, abych se tě zeptala, jak se má zachovat, když ji přítelova matka nepřijímá? Vše jí vadí a oni se chtějí vzít a založit rodinu. Jestli se s ní má stýkat, až bude těhotná, když to její nepřijetí úplně nezvládá a když se snaží?

Tohle se musí vyřešit. Já si teď vzpomenu na jednu věc, kterou jsem řešila loni na podzim v listopadu v Táboře, napsala mi jedna dívka. Byl to velice krásný dopis. Tam se přiznala, že nezvládala, že sama studovala jeden čas teologii a je věřící hluboce. Nicméně, potkala se s chlapcem a velice se milovali. Ona byla obyčejná, z chudé rodiny, oblékala se prostě. Člověk, který studuje teologii už má takové jiné poměry v sobě, je jednodušší v tom smyslu, že si nekomplikuje nějakým chtěním extra... Ale říkala, že byli tak napojení s tím přítelem, že se velmi milovali, že o sobě věděli, to byl takový

velmi zvláštní vztah, který ještě nikdy předtím neměla. Nicméně klopýtla. Teď vám právě budu vyprávět jak, a jak se to dá vyřešit. Protože všechno odmítnutím zhoršíte. Až do rozpadu, to je nebezpečné.

Stalo se, že ten její přítel miloval svou rodinu a dělali ve velké rodinné firmě. Jeho matka, to byla docela bohatá firma, promluvila jednou s tím svým synem o tom a zkritizovala, jak se ta holčička obléká, jak se chová, zkrátka jí to nestačilo pro toho syna. A ten její syn přišel a té své holčičce to řekl. Nebudeme řešit, že by to neměl udělat. Měl to udělat, protože to udělal. Právě proto, že ta holčička měla rezervu. Jí to bylo líto, okamžitě se zablokovala lítostí. Takže to nepřijala. Kdybych byla v této reakci já, tak já bych řekla svému milému: „To je mi líto, já se budu třeba snažit, abych té mamince udělala radost, ale nevím, jestli mi to půjde nebo nepůjde, to je jedno. Já vím, že tě má ráda, že to s tebou myslí dobře, já jí teď budu muset dokázat, že když se tak nechovám, tak jak by si představovala, že přeci jenom tě miluju.“ To stačí. Ale ona se zablokovala. To dělá ego. Občas si šfoune do té maminky, občas řekne něco proti těm rodičům, už útočí, takže se mezi nimi začali objevovat v té harmonii najednou nějaké nedostatky. Začali se dohadovat a ono se to pořád zhoršovalo, protože ona chtěla pořád důkazy toho, že ona je dobrá... a pozor ten člověk miluje své rodiče. Kdyby ona mu řekla to, co bych řekla já, tak příště, až by něco matka řekla, on by se jí zastal, protože on by věděl, že ona, jeho přítelkyně, tu rodinu miluje. Ale tady musel vlastně bránit tu rodinu. Takže se prohluboval mezi nimi obrovský příkop a došlo to do té chvíle, že se skutečně nepohodli a řekli si, že spolu nepojedou na nějaký výlet a ona odjela domů ke svým rodičům a tam těm rodičům řekla, co se stalo... Tak ještě se to provalilo dál a už rodiče do toho byli zataženi, jedni se dívali na ty druhé rodiče, tam byl takový... Oni se fakt museli rozejít. Ona byla totálně zdrcená, nešťastná, kluk také pak měl vztahovku, tam se děly věci, že všichni byli z toho nemocní. I ti rodiče původní toho chlapce vlastně z toho byli nešťastní, protože viděli kluka nešťastného, ale dohromady se to už nedalo. Tam se navršily bloky, samé odmítání navíc, cesta pak zpátky nevede. Přijetím toho, co o mě řekne ten druhý člověk, ukázáním tomu partnerovi, že mi to nevádí, že se budu snažit a chápu tu matku, to je jediná cesta, kdy se ten partner za vás postaví. Takže zase vidíte, že jenom láska a přijetí všechno vyřeší. Tady je velmi nutné, aby to partnerství fungovalo, tu matku toho člověka milovat. Víte, to, co odmítá, je egoismus. Už jsem vám říkala, že lidé vlastní druhá těla, takže děti. Jakmile přijde pak snacha nebo zeť, tak je to špatně. Už je tu někdo cizí... To není pravda. Vždyť to moje dítě si ho vybralo.

Já si pamatuji, jak kdysi dávno, teď jsem si vzpomněla, mě rozesmála Lucka, protože jsem přišla domů a slyším, že se něco děje a Lucka s Jirkou, to byl můj druhý partner, se o něčem dohadovali, já přijdu do kuchyně a postavím tašky na stůl a Jirka říká na Lucku: „Mlč, mlč, teď budu mluvit já.“ Já říkám: „Co se tady děje?“ On říká: „No, my jsme se s Luckou vsadili o tvou reakci.“ Lucka se usmívala, takhle se opřela a věděla, ona mě znala, samozřejmě. A ten Jirka říká: „Zkus si představit, že Lucka ti přivede domů cikána a bude si ho chtít vzít. Anebo ne, černocho, ale úplně černého.“ Jak se snažit to přitvrzovat. „Co bys dělala?“ Já jsem se smála a říkám: „Víš, co bych dělala? Já bych ho objala, dala bych mu pusku a věděla bych, že je můj syn. Protože já vím, co jsem vložila do svých dětí. A vím, jaké mají hodnoty a jestliže ony si ho vybraly, tak je pro ně ten nejlepší. A budu ho milovat úplně stejně. Protože chci, aby to moje dítě bylo

šťastné, nebudu jí komplikovat život nějakým odmítáním.“ A ten Jirka takhle sáhl pro šrajtofli, otevřel a Lucka si odnesla stovku. Ale on zmizel z té kuchyně, ten to šel někam rozdýchat na záchod nebo kam.

Ano, to je pravda, prosím vás. Nikdy bych nekomplikovala mému dítěti, ani nikomu jinému ten výběr. Ten člověk cítí, že teď musí být s tím člověkem. A vždycky jsem říkala: „Holky, i kdyby to někdy nevyšlo, mělo to být, s tím člověkem se vždycky naučíte potřebnou část. Máte s ním třeba děti, všechno je správné. A i kdyby třeba se některé moje dítě rozvedlo, nepočítám s tím tedy, ale i kdyby, vždycky bych toho zetě dál milovala. To jsou jejich důvody. Milovala bych otce mých vnoučat. Přeci jim to nebudu komplikovat. To jsou všechno bloky, které vznikají, dál poškozují všechny přítomné. Respektovat osud těch lidí, které máte rádi, to je všechno, co pro ně můžete udělat. Oni vás za to budou velmi milovat, protože jim nekomplikujete vztahy. Zkuste si vzpomenout, mnozí jste to zažili, když vám pak někdo komplikoval pocity tím, že nechtěl přijmout vašeho partnera, nebo vaše dítě... To jsou nesmysly. To nedělám. Pamatuji si – můj muž byl také jedináček, já také a vždycky jsem babičku měla ráda, ale on byl vymodlené dítě a pamatuji si, pak odešel na vojnu, narodila se Lucinka a já jsem jednu chvíli zaslechla z kuchyně šeptání Satana. Přišla jsem tenkrát s tou holčičkou do předsíně, říkám: „Podívej, tady žil tatínek.“ To miminko se tak rozhlíželo a babička dělala v kuchyni kafe. Matka jedináčka. A bylo to sice šeptání, ale tam bylo tolik zášti: „Tady ještě bydlí.“ Pozor, to nebyla ona. Ona mě dodnes skutečně velmi miluje. Zkrátka přišla žárlivost. Její syn, který tam ještě před měsícem bydlel, pak šel na vojnu, teď měl bydlet někde jinde... nechtěla si ho nechat vzít. Já jsem dělala, že to neslyším. Nikdy bych nezareagovala, kdyby mi to řekla do očí. Já jsem věděla, že trpí. Já jsem věděla, co prožívá. Takže jsem nezhoršila to odmítnutí. Věřte mi, vždycky jsme se měly rády a rozpouštěla jsem těmito pocity všechny věci, které by mohly vadit jí. Tím pomůžete i tomu člověku, protože nebojujete s ním a on vás pak začne milovat, vy se od něj neoddělíte. Opačnou cestou než lidé jsou zvyklí, dojdete kýženého úspěchu a vyhrajete.

Je v pořádku, když někomu doporučím potravinový doplněk, vitamíny, stopové prvky, když si myslím, že by je potřeboval?

Ano, to je v pořádku, nebojte se. Mnozí lidé nemají zas až tak bohatou stravu, jak by třeba měli mít, není na to čas. Ta doba je hektická. Chodíte do práce, jste přepracovaní, staráte se o hodně dětí, vnoučat, o spoustu lidí, chcete si zasportovat, ale všechno potřebuje své a vaše tělo se potřebuje doplňovat, to není na závadu. Víte, učím vás zlatou střední cestou, každý fanatismus je po zásluze odměněn.

Proto také kvůli tomu jsem sprostá. Ano, učím vás, to je zlatá střední cesta. Obyčejné lidství, kdy klidně řeknete i sprosté slovo. Není na závadu. Ale kdybych byla zásadová absolutně bez sprostých slov, taková až pyšná na to, jaká jsem, vidíte to – pyšná... už se nikdy k Bohu nedostanete. Vzpomeňte si na Scholastika, na toho poustevníka z té české pohádky, ano, ten by se tam nikdy nedostal, byť si připadal jak svatý muž. Ne, tudy cesta nevede.

Necitlivost, slabost nohou, neurologické problémy. Můžete o tom něco říci? Pokud to souvisí s první čakrou, je možné pročistění?

Ano, souvisí to s první čakrou, všechno, co je na nohách. A já si pamatuju, jak moje maminka – ona prožívala se svým tatínkem, s mým dědou, když jsme žili u nás v domě všichni, obrovské odmítnutí. Pozor, tam nikdo nebyl špatný, já jsem všechny viděla dobře, ale moje maminka s tím dědou bojovala. Děda také byl protažený velmi těžkou zkouškou, celý život, to byl docela těžký osud a on pak neunesl, že babička byla těžce nemocná a to bylo fakt na trpělivost člověka a občas mu prdly nervy, takže se zachoval nehezky. A ta moje maminka to zkrátka nemohla tomu dědovi, nemohla to skousnout. Dneska už má vyčištěno. V tomto už je úplně čistá. Nedávno si tak povzdechla u nějakého seriálu v televizi, říká: „Jé, když si vzpomenu, když jsem dědovi odpustila, jak se mi ulevilo.“ To jsem čuměla tedy. Fakt je dobrá teď.

Takže toto je strašně důležité, toto jakoby pročistit, nicméně, tenkrát mi bylo pětadvacet a ona necítila nohy. Byla před operací páteře. Vůbec necítila nohy, ona nechodila, zkrátka. Tam byly tak letité i situační fáze, ty hádky, co se v tom domě odehrávaly i vůči tomu člověku, že ona fakt necítila nohy. Obrovské bolesti páteře, to začalo tím a skončilo to – a to byla mladá ženská, jí bylo padesát – ona byla o něco mladší, než jsem já. A já jsem se i připravovala na to, že budu mít maminku na vozíku, že se o ni budu starat. I to přijetí toho, protože nebylo jasné, jak to dopadne, tenkrát vedle ní ležela paní Bubeníčková, to byla sousedka Adamců a ta paní byla na první operaci páteře ve třiceti letech, měla dvě malé děti a v šestačtyřiceti vůbec necítila nic od pasu dolů. Ona pak velmi brzy zemřela, děti byly ještě docela malé, ještě před dospěním. A maminka měla vedle sebe tento případ a teď byla ochrnutá na nohy. A moje maminka má v sobě obrovskou vůli v tom smyslu pracovním a dělat něco se sebou. A tenkrát jí pomohl Bůh.

Tam někde budou nějaké věci, které se vám nelíbí. Ta necitlivost tam z toho vyplývá, protože jednička je sevřená a Bůh, neboli vy, nemůže natéct v nohách do vašeho těla. Tak se dívejte na věci a na situace jako dobré.

Prosím, co znamená, když je poškozená sítnice, proděravělá, u mladého člověka?

Prosím vás, toto je záležitost karmická. To se někdy děje, my to také máme v rodině, tam to není záležitost tohoto života, to je skutečně karma a zvlášť, když je to mladý člověk, protože to se spíš objevuje nad padesát let. Pokud je to v mladém věku, tak je to dané, ten člověk zkrátka skutečně se musí naučit s tím žít. Je to těžké. Ten člověk vidí vlastně jenom fleky... Já si myslím, oni nám říkali, že všechno se bude po čase dát opravit operací, takovéto věci, vydržte, mělo by se na to něco najít. Snažit se zpomalit ten běh. Ten člověk by měl být spokojený s tím, že vidí alespoň tak, jak vidí a tím se zastaví větší destrukce na tom vidění. Vy skutečně můžete zastavit tu destrukci v čase a tím vytvořit prostor, než se zase něco ve zdravotnictví objeví, protože ono to jde skutečně ruku v ruce.

Když mi něco lítá okolo postele a není to moje z přítomného způsobu života. Je to moje minulost nebo na mě někdo něco posílá magií?

Ano, to může být pravda. Velmi často. Už jsem o tom dneska mluvila, je to minulostní věc. Hlavně, prosím vás, ty entity, které jsou – a někdy budete děšení mágy, že vám je vyčistí... prosím vás, tam je jejich zájem na tom vydělat. Vyděsit vás. Mít někoho v moci. To jsou všechno pitomosti.

Pamatujte si, entity můžete zlikvidovat sami, když přestanete dělat odmítavé emoce, protože každým negativismem, který vy sami uděláte, se otevře z té příslušné čakry tunel, kterým může z té nižší hladiny někdo přijít. Takže, když budete jenom spokojení, máte takovou ochranu, že žádná entita si na vás ani neškrtně. Toto bude nějaké posílání z minulosti, nebojte se, někdy to dělá i hladina ega, aby vás vyděsila, protože tím strachem si vás chce strhnout zpátky do oddělenosti. Zkuste si představit, když se bojíte, tak jste takovou kuličkou, uzavřete se, jste vy a zbytek světa. Tam je pomyslný útok, že na vás někdo útočí. Vy jste všechno. Jediný, kdo na vás může útočit, je ego. Vaše vlastní ego, které vás oddělí a děsí vás bububu, protože nechce umřít. Jediný, kdo umírá, je ego příslušného těla a jména. A to ego se bojí smrti, proto straší, dělá psí kusy proto, aby vás nepustil. Takže se nebojte. Přijde obrovská úleva. To je oddělenost. Je jedno, ze které hladiny to je, jestli je to z posílání magie, tam zachovejte klid, jakýkoliv útok strachu, odmítnutí, zlosti, kritiky nebo prokletí... Prosím vás, lidé, kteří proklínají, to vám chci ukázat. Zkuste si představit, že vy sklízíte to, co sami zasejete. Takže když já tady prokleju druhou hmotu neboli člověka a jsem to já sama, tak to někde sklídím sama. Já jsem porušila hlavně ten zákon. Ten druhý, když je ode mě proklet, tak to byl někde minulostní čin a teď se to vybijí. Ale hlavně, vy už to nikdy nedělejte. Komplikujete si cestu svých budoucích těl. Ono vás to někde dožene. A třeba i někde ve své rodině, kde se třeba narodíte jako svoje vlastní pravnučka. To jsou věci, které vůbec nemůžete odhadnout.

Babičku odvezla záchranka s nálezem krevní sraženiny na levé straně mozku. Lehce jí ochrnula pravá noha a ruka, jiné bolesti nemá. Příčiny? Doktorů nevědí, z čeho, či co to je. Postupně se ochrnutí zlepšuje.

Víte, já sama jsem zažila neuvěřitelnou věc. Moje maminka v roce 2002 měla mrtvici. A to bylo v době, kdy já už jsem byla vycvičená. Už mi nevadilo jakékoliv její chování, už jsem respektovala, cokoli dělala, jenom jsem to přijímala, bylo mi to jedno. Mohla jsem jí udělat nabídku: „Pojď dolů, pojď k nám.“ „Nejdu!“ „Dobře.“ Tak jsem přišla za dva dny, zase jsem to zkusila, zase „nejdu“, a pak najednou začala chodit sama. Já jsem musela nabídnout a čekat, jestli ten člověk to přijme. A nevadilo mi. Tady musíte respektovat cokoli. A tam se děly různé věci celý život, a když jsem byla vyučená, tak moje maminka dostala mrtvici. Během měsíce se z toho krásně dostala, hodně jsme trénovali, ona to měla na očích, ale od té doby byla úplně jiná.

Ten člověk něco složil, něco dokázal a nebylo zapotřebí, aby i mě něco vyučoval, ten člověk byl někdo úplně jiný. A sama mi říkala – to bylo totiž deset let po tom, co zemřel tatínek: „To je ti divné, deset let jsem nemohla pochopit, že táta zemřel...“ Pořád brečela. „... a najednou to chápu.“ Nebylo zapotřebí, abych já byla vyučovaná a ona to

dělala, tak zkrátka... – vy to někdy vidíte jako nemoc nebo záběr, ale někdy tomu člověku je pomůženo. Už se vycukal, tak cvak, něco takto shora se stane a ono se to doladí, vstřebá se to... Uvidíte, babička bude úplně jiná. Záleží samozřejmě na tom, jaké důvody byly shora, ale věřte mi, každý z vás je buňkou božího těla. Každá buňka má svůj úkol a úděl a věřte mi, že to moje vědomí šéfuje každé buňce mého těla. Ale toto může být jedině tehdy, když ten špunt tady nahoře chybí. Tady za tím, když je egoismus, učíte vaše buňky, aby si ubližovaly, protože podléháte egoismu. Jakmile se osvobodíte, stanete se Bohem, budete moci jednou rozhodovat o tom, jak se budou chovat všechny buňky vašeho těla. Ale to už není magie, to už je skutečně božský stav.

Měli bychom být stále zdravější a zdravější a dokonce říkali, že budeme vypadat lépe a lépe. Tak to jsem zvědavá.

Známá neustále před dětmi nařiká, že nemají peníze. Investují hodně peněz do pozemků. Její děti k nám často chodí, dáváme jim jídlo, ovoce atd. Nejsem lakomá, ale už se mi to přestává líbit. Berou to jako samozřejmost. Jak se mám zachovat kvůli karmě?

Myslet na sebe kvůli karmě, to je egoismus. Já klidně poruším karmu, když vím, že někomu pomůžu. Ale musíte se rozhodnout sama. Podle toho, jak jsou ty děti staré. Anebo také navrhnout – já nevím, jaká je to známá, nebo jestli je to kamarádka nebo příbuzná... Samozřejmě na té návštěvě těm dětem to ovoce dejte. Proč ne, když to jsou asi děti malé, ale nepřemýšlejte o tom. I vy třeba nebudete mít peníze, tak dejte podle potřeby, abyste věděla, že ten díl dát můžete.

Víte, spoustu lidí se chová podivně. Oni ty peníze mají, mají je na kontě, ale nepoužívají je. A ty peníze jsou jim k hovnu. Oni o ně mohou i přijít, banka může zkrachovat, jenom si támhle někde škudlí na nějakém místečku, v nějakém štrozoku... Máte mít nějakou rozumnou rezervu, abyste byli v klidu, kdyby náhodou k něčemu došlo a jinak byste měli užívat těch peněz. Abyste měli život jednodušší, snazší, nebo žít v přírodě, to je jedno, co si vyberete, jestli chcete koupit... Lidé budou utíkat teď směrem do přírody, protože se budou vracet sami k sobě a vy jste Matka Země v tom smyslu jakoby pocitovém. A ta Matka příroda opravdu velmi očišťuje. Takže teď trend je skutečně utíkat z těch velkých měst, kde lidé, když jdete po těch velkých chodnících plných lidí – většinou jste velmi citliví už na to a unavení z toho, jak potkáváte vedle sebe ty aury plné těch negativit. Někoho z vás to bude už i bolet, protože začínáte být hodně citliví.

Já jsem měla také kdysi dávno stav – to bylo mezi rokem devadesát tři až devadesát šest sedm – kdy jsem vždycky přijela jednou za čtrnáct dní z Prahy a šla jsem se osprchovat a byla jsem tak unavená, pak jsem si lehla, asi tři hodiny jsem spala a až pak jsem mohla dělat dál. A to už dneska nemám, dneska už ani na té ulici nejsem, když tam jsem... Ale to je stav, který musíte přetpět, určitá vibrační fáze, která tu je... Nevadí mi, ať jsem, kde jsem, nelepí se to na mě, ale také spíš si sednu někam do klidu a koukám, mám krásnou zahradu teď – jak tak obrovsky přšelo, nikdy snad nebyla tak krásná ta příroda, jako letos. I barvy jsou jiné zelené, než kdy v minulosti byly. Je pravda, že i nám se mění vidění, budete vidět větší škálu tónů jedné barvy, ale tak krásná příroda nikdy nebyla. Nepamatuji se, anebo jsem tak sklerotická.

Takže, nemyslete na svoji karmu, udělejte to, co chcete. Jestli chcete dát těm dětem, dejte a dejte jim tolik, kolik můžete, aby vás ten černý neponoukal a nebyla jste podrážděná. To stačí. Kdybyste jim nedala, tak byste mohla mít výčitky, to už by vás také demolovalo, to je „furt dokolečka“.

Jak je to s oním přechodem do páté dimenze? Na podzim jste mluvila o zavírání brány koncem března...

Ano, ta se zavřela.

Mám však pocit, jakoby docházelo k jakémusi odložení předem naplánovaných věcí. Týká se to jak planetární úrovně, kolektivní ego se zoufale brání ...

Ano

Tak osobní úrovně s tím, že vaše přednášky nadále běží po celý další rok?

Poslyšte, ano, to je, já jsem říkala, že budou do konce tohoto roku. Až pak se uvidí, že Otec nebude chtít přednášet dál, ale uvidíme. Nicméně, tady se něco mění, něco se mi v osudu mění, blíží se to ke mně, nevím ještě, budu muset možná na nějaký čas zmizet, ale jenom na krátký čas, nebojte se, zase se vrátím.

Ano, brána se uzavřela v roce 2013 v březnu, to je stanovené datum. Vy už jste dávno ale rozdělení. Vy už když jste se narodili, tak bylo dané ve vašem osudu, kam patříte. Vy si to představujete jinak, jakoby hmotně, ale to není pravda. Takže každý z vás, tam, kam patří, tam skutečně je. A teď tady je všechno dohromady. Už jsem říkala, že teď je tady tak trošku galimatiáš. Teď se to musí prožít tím časem těch vašich těl, která podléhají času a prostoru. Aby si dožili lidé své osudy, a pak se to dočistilo. Ale planeta už je v 5D, ona má vysokou vibraci, proto teď se dějí ty drsné věci. Takže vidíte, ono je to skutečně pravda, jen vy jste si to představovali jakoby jinak. Tady to není pravda. Dál budu potom pokračovat, ale budu potom jenom v místě, kde si mě každý najde, když budete něco potřebovat vědět.

Těchto bodů na planetě bude víc. Tam se lidé budou chodit jakoby ptát. Budou tam docházet, aby věděli, jak pokračovat. Brzy by se měla narodit dívka, přinašečka. To dítě by nám mělo asi v pěti letech začít přednášet a ta přinese další úkol tak, jako byl Ježíš. Ale to by se teprve mělo stát. A prý to každý uvidíme, protože na obloze znovu bude v té době velká hvězda, tak jako byla za Ježíše. Vždycky nám říkali, že to každý bude vědět, každý duchovní člověk, že to dítě se narodilo a měla by to být žena tentokrát.

Snížená činnost štítné žlázy. Na čem pracovat a s čím, se kterou čakrou souvisí hypofýza.

Hypofýza souvisí s jedničkou a vytváří endorfin. Takže tam spokojenost. Ale štítná žláza souvisí s pátou čakrou, tam je nějaký zádrhel s komunikací. Do hmoty to znamená buď hádka, nebo dohadování, nebo ironie, takové to šťourání, nebo pomluvy... Všechno, co brání v dokonalé komunikaci člověka. V pravé straně, pravý lalok ovlivňuje

posuzování druhých lidí, posuzování situací, ale v hlavě. Uvědomte si, že každý člověk má program, který musí dělat druhým lidem i sobě a pohybovat se v určitých situacích, protože to má v osudu nabrané a společně se vyučujeme. Takže všechny buňky vašeho těla také spolu spolupracují a vidíte zdánlivě každá je jiná, má jiný úkol. A teprve splynete s vědomím 5D těla neboli Boha, když jako buňka tady na té mé ruce budete respektovat všechny buňky v těle. Dneska skutečně přes internet dohlédnete i na patu, přestože budete někde na ruce nebo na hlavě. Takže byste měli respektovat všechno, co se děje, ale můžete ovlivňovat jenom svoje okolí. A hlavně, jestliže budete klidní a nebudete odsuzovat i takto na tu dálku ty různé věci a hlavně budete přijímat i ty situace, takže i lidi s konáním i všechny situace, což jsou procesy v tom těle. Takový proces se jmenuje třeba „válka“, nebo „hladomor“. To jsou věci, které se tady na planetě všude dějí. A vezměte si třeba v takové Africe, tam charita bude posílat obrovské balíky jídla, ti lidé se jednou najedí, dvakrát dostanou léky, ta vláda to sama rozkrade. Tam je zkrátka karma té země taková a nikdo jim nemůže pomoci. A věřte mi, že kdyby někdo z nich si to zasloužil, tak mu bude pomoheno. To bude úplně zázračné. Všechno záleží na osobní karmě toho jednotlivce, té buňky. Jinak neuděláte vůbec nic. A věřte mi, silou, kdybyste to udělali, budete tvrdě odstrčeni. Vy byste komplikovali vývoj Boha v druhém těle, který si zvolil to, co si zvolil. A naopak, jestli tomu člověku má být pomoheno, bum bum bum bum bum a je úplně někde jinde.

Jak se stát nanebevzetím mistrem? (smích)

Musíte přijmout úplně všechno jako dobré, žít to v praxi, respektovat, být ten poslední v řadě... Ano, i Ježíš říkal: „Ten, kdo bude posledním, bude pro mě tím prvním.“ Tím se sjednotíte se svým vlastním vědomím. To je ono. Ale hlavně, dejte si pozor na sloveso „chtít“. Chtít se stát nanebevzetím mistrem, to vás tam nikdy nepustí. Vy se jím stanete, až to přestanete chtít. To je právě to.

Já si pamatuji, jednou přišel bílý mág na výklad, kdysi dávno, to už je asi osm let zpátky. Co se dělo za věci? On to byl kamarád, manžel jedné mé kamarádky. Ona byla báječná. Když by se to nemělo stát, aby on přišel, tak by se to nestalo, ale ono všechno směřovalo k tomu, aby přišel. Já okamžitě, když se otevřely dveře, jsem si řekla: „A do prdele“. On přišel, vůbec se na mě nepodíval, oči směřovaly někam jinam, podal mi ruku, „dobrý den“, komisně. Já jsem ho posadila v obýváku, udělala jsem čaj, sedla jsem si do křesla a začala jsem. Ten výklad byl šest až devět hodin. Jak jsem začala povídat, já u toho maluju. Všechno, co maluju na tabuli, jsem malovala i na papír. Vždycky ten člověk odešel se sedmi, osmi, devíti papíry. Ten člověk přišel, aby se předvedl. První dvě hodiny se na mě vůbec nepodíval, zapíchl oči doprostřed konferenčního stolu, ani se nedíval na ty malůvky a posílal na mě to, co zkoušel na druhé lidi. A já jsem věděla, já jsem cítila. Otče, tys mi ho sem poslal, je pro mě svatý tak, jako každý. Já si splním svoji povinnost s láskou. Nemůžu ho vyhodit, miluji ho, jsi to ty, já to budu respektovat. Takový prožitek jsem měla. A pán rudnul, potil se... To, co fungovalo na jiné lidi, se mě nedotklo. Já jsem cítila, jak mě takhle osahává taková bublina, mně to bylo jedno. Kdyby vám to vadilo, už vás to má. To nesmíte odmítnout. Za dvě hodiny on bouchnul. Fakt bouchnul, to byl výbuch: „Jak můžete mít ráda všechny lidi stejně?“ A to byl úspěch, začal mluvit. A začali jsme si povídat. On odešel asi tak za těch sedm hodin. A

pamatuji si na to aurické sezení, já jsem se musela smát, když jsem takhle jela po té páteři, tak on tak zasněně koukal před sebe, to už byl takový měkký, docela jsme si pak hezky povídali a říká mi: „Já bych si tak přál být jako Ježíš. Takhle mávnu rukou, lidi by padali uzdravení k zemi.“ Já jsem se začala smát a říkám: „Jo, to budete umět, až si to nebudete přát.“ On tak otočil ty oči... Jo, to je přesně ono.

Až si přestanete přát takto se předvádět, s tím dobrem jakoby, tak se to bude dít. Ale to už neděláte jako ten Ježíš nebo jako ten člověk, to už dělá Bůh ve vás. Ani já vám ty věci nebudu předvádět. Nebudu, protože vás potřebuji přivést k pokoře. Teď to musíte dokázat, pak vás Otec převezme. On vám pak ukáže sám, co budete potřebovat. To je důležité vědět. Takže přáním „stát se mistrem“ se nikdy nikam nedostanete. Má vám to být jedno, všechno to, co se děje, přijímat a vy se tam pak dostanete sami.

Je magie, když např. večer relaxuji a přitom svoje tělo promývám světlem?

Ale ne. To relaxování ... nám třeba ukazovali sami andělé některá docela příjemná duchovní cvičení. To třeba bylo, že když např. sedíte v autě nebo cestujete v autobuse, tak si můžete oživovat tělo tím, že si představujete, že jste prskavka. Protože si trénujete vědomí přítomnosti v těle. Takže tak jako si odprskáváte, zdržíte se na každém tom kloubu, a pak zase cestujete jakoby dál, zase na kotníkách... to je docela dobrá relaxační metoda. A tím si neuškodíte. Nebojte se. Člověk potřebuje – my máme většinou to vědomé zaměřené na ten vnější svět. A vnímáte realitu toho vnějšího světa, ale vy byste měli jít do sebe. Takže to je vlastně zaměřování na tu vnitřní realitu, kdy vy k tomu Bohu máte nejbliž. On žije ve vás, on mluví napřed z toho vnějšího světa. Až když mluvíte láskyplně, tak on vám začne ten Bůh odpovídat z vnějšího světa druhými ústy, ale i z vás. To už pak je výrazná komunikace. Ale to zaměření se do toho nitra je potřebné, protože trochu ztlumíte ostří toho světla jenom směrem ven. Proto k Bohu se skutečně dochází přes nitro.

Představte si, někteří jogíni to dělali meditační fázi, ale i z pohledu dnešního vývoje – prosím vás, meditovat proto, abych došel osvícení, je také svým způsobem egoismus. Vy tu máte i pracovat, nejenom sedět někde v klidu a v ašrámu a jenom hodiny a hodiny meditovat. Svým způsobem je to velmi obtížná cesta. Někdo může meditovat mnoho životů a ten pokrok jde velice, velice pomalu. Ale kombinovat to ve svém osudu a máte to dané a vybrané, pár let bhakti jógy, pár let karma jógy ... to všechno přijde samo, vy to v osudu máte a ti vaši spolupracovníci žijí vedle vás jako partneři, jako děti, jako blbý soused ... všichni tam jsou, vámi zvolení a jsou nejdůležitější oporou ve vašem vývoji.

Audio přednášky nám také pomohou otevřít oko nebo jenom když se účastníme osobně přednášky?

Jasně že ne. Všechno. Podívejte se, i opakovaný poslech vám dojde. Když uslyšíte každou přednášku, to jste mohli zjistit, podruhé ... prosím vás, vy nemůžete poslouchat furt, to byste se pak báli otevřít doma konzervu, aby tam nebyla Adamcová. Neblbněte, nejsem berličkou, věřte mi, stačí, když si to poslechnete za čas, něčeho si všimnete, čeho jste si předtím nevšimli, protože ta kapacita je vždycky omezená podle toho, co

umíte a neumíte. Zaměříte se na to ... Pamatuji si, lidi dříve ke mně chodili za půl roku třeba zpátky jenom na čaj si popovídat. Ten čaj trval potom třeba i pět hodin, se mnou to vždycky bylo na dlouho. Ale třeba přišli s tím, jak se jim změnil život a co udělali a najednou, když jsem jim pak radila, tak říkali: „No jo, tohle jsi říkala, jak jsem na to jenom mohl zapomenout?“ Protože ta kapacita byla – nadjá vědělo „tohle si vyberu, teď se nasměruji tímto“, ten člověk se něco naučil, už to bylo jeho praxí a zase se zvětšila kapacita pro další informace. Takže on v tom povídání viděl více to samé, jak v přednáškách, ale, prosím vás, vy to neurychlíte tím, že to budete denodenně poslouchat. Jednou za týden vám povolují. Budu dělat bububu. Pozor, stejný Bůh je i v sousedovi, který třeba vůbec není duchovní a pronese ten soused větu, která třeba řekne něco, co jsem řekla já, aniž byste si to uvědomovali. On je všude. Stejný Bůh jako já jsem, je všude v každém člověku, ať je vědoucí nebo nevědoucí. A jestli ten Bůh má promluvit, tak promluví. Kdyby měla promluvit sekera... ano, přesně, to tak je, tak promluví.

Já sama jsem zažila s mými čtyřmi auty, že mluvila auta. A mluvila pračka. To byla prdel. A fakt všechno bude mluvit v pravý čas, kdy to bude zapotřebí. Takže napřed, když se sjednotíte, tak pak už jste ve fázi božství, což je základní hladina, a pak už bude mluvit úplně všechno.

Hodně lidí má problémy s dýcháním. Prosím, co znamená? Děkuji.

Prosím vás, astma, ano, astma, dodýchávání, tam jsou lítosti. To všechno souvisí s plicemi, se zúžením srdeční čarky. Tam je odmítání osudů svých a druhých lidí anebo nenávisti. Astma je skutečně blok v lítosti.

Vyprávěla jsem o té mojí kamarádce. Ona tenkrát, to bylo loni na podzim, vyprávěla jsem o tom v Hostýně. Ona je to moje kamarádka z dětství, celý život má astma a cukrovku. Je to hrozně hodný člověk. Na té přednášce říká: „Když chceš, abych se zeptala, tak já kolikrát koukám na tu televizi a brečím a brečím, když vidím támhle v té Africe ty děti hubené. Proč já jsem se narodila tady a ne tam?“ To je samý blok. Jestliže já se narodím prdelí v Teplicích, tak je můj úkol tady, protože nadjá si to vybralo. Je to pravda? Ale pozor, ona nechce být v Teplicích, ale chce být tam, kde se nenarodila. To je dvojitý egoismus. A hlavně, lidé, kteří se narodili tam, si vybrali svůj vlastní osud a musí si to prožít. Takže ona už tady ze zásady blokuje boží vůli. Tu svoji i toho druhého Boha, který se tam narodil. Ale teď, zkuste si představit, že ona žije v plicích jako buňka a oni třeba v játrech, když si to jakoby rozebereme do lidského těla. Takže ona vlastně jako buňka v plicích fňuká a tím si blokuje srdeční čarku, takže nemůže tady – pozor, ona od šestatřiceti let je v invalidním důchodu s tím astmatem. Takže dejme tomu o padesát procent – kdyby ten člověk se zablokoval tím nepřijetím, že je tady, nějakými lítostmi, tak ten človíček vlastně ubírá celému tělu svou práci. On nepracuje stoprocentně jako buňka. Protože on nemůže pak pracovat, je nemocný. Takže ona tomu tělu škodí a škodí i těm lidem v té Africe. Tomu světu, kde se narodila. Toto je realita. A pozor, to není všechno. Nejenom, že ona je nemocná, že ona nemůže přispět prací tomu světu, ale i škodí lidem, které miluje kolem sebe. Manžel, když celý život vidí, jak ona řve u televize, tak se jednou může nasrat. A může mít žlučnickový záchvat.

Bude si říkat, co jsem to snědl špatného. Děti, ty se zase naučí to, co dělá maminka, takže také budou lítostivé a také budou mít astmata, a když budou mít astmata, tak lékaři řeknou „to je dědičné“ a to je donekonečna. Ne, vy naučíte a obrovský dar všem kolem sebe dáte, když lidi kolem sebe naučíte život přijímat takový, jaký je. Takový ten styl „to nic není“. Jak už jsem říkala dneska o tom Radkovi Brzobohatým „hlavně se neposrat“. To je ono. Ono to jde. Ti lidé se naučili fňukat, odmítat. Vyřešte to. Pro mě bylo velikou výzvou, cokoliv přišlo jako překážka, nikdy jsem se neotočila a neutekla, nepodlezla, nezavřela oči, že jsem neviděla. Tím to nevyřešíte. Vy na to musíte jít a vyřešit to. Okamžitě to zmizí. Je to přesně jako v Harry Potterovi.

Mám otázku ohledně tohoto období, kdy se mi zdá, že se zhušťují situace. Někdy mívám pocit prázdnoty, poslední dobou nemám chuť na nic. Je to spojeno s první čakrou a optimismem?

Stane se, že po čase, když začnete takto žít, že ego vám hodí najednou pocit prázdnoty, aby vás vyděsilo. My jsme o tom teď nedávno mluvili. Moje dcera mi volala, ta mladší a říkala: „Mami, dřív jsem prožívala velké radosti a velké bolesti. Ty bolesti mi nechybí, ale ty radosti mi chybí...“ Tam už také pracuje to ego. „...ale je mi báječně, jsem šťastná, nic už neřeším, je to úžasné.“ Ano, v tuto chvíli přijde ego, aby vám předhodilo takovou – jestli jdete dobře, jestli náhodou nejdete blbě. To jde z té hladiny ega, protože on se nechce pustit vlády nad vámi. Smrt ega skutečně dochází před člověka tím, že začne pocit „paňáka“. Ano, František Drtikol to řekl správně, jste paňáca, vidíte tady toho panáka, jak jde po ulici a nakoupí... Tam se jenom konají věci, vzdálenosti a vidíte je z dálky, ten svět... Já si pamatuji, v roce devadesát čtyři jsem jednou jela pro Jirku do Duchcova, protože když jsem lila v laborce, tak mi došel plyn v bombě. Jirka tenkrát stavěl, tak já jsem jela pro něj na otočku, on mi to přehodil a namontoval, abych mohla lít, a když jsme přejížděli – když se jede z Duchcova do Teplic, tak se tam přejíždí železnice, koleje – a když jsem přejížděla ty koleje, najednou to přišlo. Já jsem měla pocit, že jsem někdo, kdo kouká z domu a očnice, to byly okna, jako když koukám z okna ven... To byl tak intenzivní pocit, takové vzdálenosti od toho těla. Tam přišlo nadjá. Já jsem to řekla tenkrát tomu Jirkovi, ale on byl vyděšený, pak už jsem to nikdy neudělala. Ono ho to někdy děsilo. Ano, někdy najednou máte pocit, jak z dálky koukáte na ten svět. To je ono, to je nadjá. Zažila jsem to hodněkrát ve svém životě. Pamatuji si, jednou přišlo nadjá, seděla jsem v obýváku, koukám, kde to jsem, prohlížela jsem si ten obývací u rodičů, prohlížela jsem si ruce, co to mám, přišlo božství a tělo a tenkrát jsem byla dva dny těhotná a ta hlava se mi takhle sklopila a já jsem viděla to dítě v břiše. Tam jsem dostala úkoly, které jsem měla zvládnout.

A to jsou velice zvláštní věci a tam zkrátka by překážela tato hladina. Něco tam přijít musí a nesmíte se jí bát. Ono se to bude pomalinku přibližovat, zase vzdalovat, prosím vás, nesmíte se nechat vyděsit. Dělejte rádi ty věci, děláte je pro sebe, protože všichni jste vy. Na to nikdy nezapomeňte. Jinak vás ten černej dostane ještě na nějakou pochybnost.

Pane Ježíši Kriste, odevzdávám pod tvou ochranu celou mou rodinu i sebe. Je to špatně?

Nedělejte si žádné ochrany. Uvědomte si, co je skutečností. Kristus=Láska. On řekl: „Jedině přese mne se dostanete k Otci.“ Ano, přes lásku. Vy máte milovat. A učit i ty svoje děti a bližní, aby milovali druhé, a pak toto se bude dít v praxi. Toto je ještě žádost o ochranu. Ne, sami můžete vytvářet Krista tím, že budete milovat.

Já jsem obě děti pouštěla v sedmnácti do života a nikdy jsem neměla pochybnost, strach o ně, že něco nedokážou. Já jsem někdy byla velice přísná, ale vedla jsem je k tomu, aby doopravdy milovaly lidi a svět a aby neuměly světu ublížit, což je projevená láska. Protože jsem věděla, že cokoli to moje dítě udělá světu, že se mu vrátí. A jestliže jsem věděla, že jsem je vychovala tak, že to neudělají, já jsem věděla, že jsem se o ně nemusela bát. Takže pozor, toto je naučte. A ne prosit i o toto. Toto je větší krok dopředu, nezapomeňte na to. Každá ochrana je jakoby ještě prosba o deštník, to není dobře, to je zasahování.

Co nebo kdo je antikrist? Děkuji.

Antikrist je každý, kdo podléhá Satanovi. Zkratka antikrist není Krist. Kristus je ten, který ukřižoval ego. Takže antikrist je ten, který ho ukřižované ještě nemá. Nebojte se toho slova, dříve to bylo používané církvemi proto, aby bylo vyhrožováno antikristem, ale to je skutečně jenom ten, kdo ještě nemá ukřižovaný egoismus. Není to nic špatného. Je to zkratka člověk ve 3D. To nás je hodně, co?

Tatínek zemřel s úplnou ztrátou paměti a já se bojím, aby mě to nepotkalo také. Děkuji za odpověď.

Čeho se bojíte? Až tu paměť ztratíte, vám to bude úplně jedno. (smích) Spíš by se měli bát ti okolo vás. To je pak těžší. Ale to už máte za sebou.

Jaký máš názor na avatary? Jaký vliv má na nás jeho požehnání? Co se při tom děje?

Teď mi musíte vysvětlit, co znamená slovo avatar? Pro mě avatar pro toto dvoutisíciletí znamená přinašeč, tedy Kristus. Pro minulé Mojžíš, pro toto malá dívka, která se teprve narodí, neboli žena. Ale já asi tuším, že tady myslíte někoho jiného.

Víte, teď je tady na planetě hodně bytostí, lidí, kteří ještě pořád nějakým způsobem to zasahování v sobě mají. A záleží jenom na vás, jak se rozhodnete. Bylo stanoveno v mém osudu, že mnozí mě ještě odmítnou, což je správné, nebyli připraveni na toto a ještě se dají cestou okliky, ale později, až se uzavře brána, zjistí, ale už nebude možné vstoupit. To nevádí, to je správné. Nicméně, poznáte to snadno, někteří ti lidé, nebudu je jmenovat, ono se to děje dobře... Nedávno mi napsala např. jedna paní (ono těch lidí bylo víc) a poslala mi i ten link, ale já jsem to neotevřela, že právě někde v Indii byl nějaký muž, asi Angličan, možná jsem to špatně pochopila, nevím, třeba budete vědět víc, já se moc nepohybují takto, to bylo právě jenom kvůli tomu, že ta žena mi napsala... Tam psala, že nějaký tento člověk řekl, že ten svatý muž ho tam zneužil v tom ašrámu. A že pak přijel do Čech a setkal se s jedním mužem, který tady je v České republice, zase nebudu ho jmenovat, protože ono je to správné – každý, ano, má své místo vývojové a dělá to – a ten člověk někde na videu prohlásil, že přeje tomuto svatému muži – tam je

ještě boj mezi nimi, vidíte to, – aby se smažil v pekle za to, co tomu člověku udělal. A řekla mi: „Pane Bože, co mi k tomu řeknete?“ A já jsem jí řekla jednu jedinou věc: „Prosím vás, uklidněte se, vysvětlím vám. To vůbec nemusí být pravda, že to ten člověk udělal, ale i kdyby to pravda byla, je to v jeho osudu, že někde selže – ano i vy máte vaše schody někde – třeba lidé, kteří odmítají sexualitu, žijí jakoby svatě, oni potlačují svoje božství. Vy ji máte užívat v míře, jaká je rozumná, nepřehánět to, ale úplně nepotlačit, protože to je Bůh ve vás, který se hlásí k životu. A vzpomeňte si v církvích, když jsou celibáty, co potom se děje v kostelích a zneužívají děti a různé jiné lidi. Oni za to nemohou, to je pouze cesta, kterou si potřebují ověřit. A i ti, kteří jsou zneužívání, to mají v tom osudu zapsané, aby to neodmítli. To znamená, že se vlastně všechno děje dobře. Takže, není jisté, že ten člověk to udělal. Vy byste toho člověka musela chytit za ruku... Tak se přestaňte těmi věcmi zabývat. A to, že ten český člověk ho takto proklel – zase, on to musel ve svém stavu udělat, tam je souboj mezi těmi věcmi – to jsou věci, které se vás netýkají, a neřešte to. Kdybych já sama to odsoudila, už bych se postavila do oblasti karmy a já to nikdy neudělám. Každý dělá to, co umí a to, co má předvádět. A dělá to dobře. Jeho vlastní činy ho vždycky doženou. To je skutečná realita. Takže záleží na vás. Pokud jste ještě v hladině, že ještě navštěvujete nějaké kurzy, ale věřte mi, váš nejlepší program je váš vlastní život a osud. Všechno máte nastavené.

Já jsem měla, nebo mám kamarádku, která mi to neřekla, ale každý týden někam odjížděla od rodiny, aby byla lepší. Volala mi její maminka, její sestra, pak jsme si spolu sedli a říkám jí: „Co blbneš? Ty se učíš teorii, jezdíš každý týden od rodiny...?“ Ne, já klidně odmítnu svůj vlastní vývoj a položím ho k nohám lidí, které miluji, abych jim neublížovala. To je praxe. Ty v praxi můžeš skutečně dělat pokoru. A tím jsi vyšší.

Já jsem toto sama zažila, protože v roce asi devadesát sedm mi přišla do ruky knížka, kde byla popsána mystická cesta, krok za krokem. Ta knížka mě velice oslovila, ale nebyla jsem si jistá, jestli jsem na ni připravená nebo ne, váhala jsem a potom jsem byla na přednášce pana doktora Tomáše v Lucerně a viděla jsem v první řadě paní doktorku Foučkovou. Já jsem tenkrát o přestávce za ní šla a říkám: „Paní doktorko, prosím vás, mohla bych se na něco zeptat?“ A ona řekla: „Prosím, ptejte se.“ A v okamžiku, kdy jsem jí řekla, jestli jsem připravená na mystickou cestu nebo ne, tak přes ní přišel někdo shůry. Ztmavly jí oči a ona říká: „Ty můžeš.“ A zas ten někdo odešel. Já jsem to nečekala, sice se mi v životě stávalo, že přes druhé lidi, někdo takto chodil, ale nečekala jsem to v tu chvíli, nicméně jsem si řekla, dobře, budu to dělat. V té době jsem byla s druhým partnerem, byl to hodný člověk, neduchovní ale, přesto jsem od něj dostala svou první knížku, kterou jsem kdy v ruce měla. Já jsem začala cvičit, protože mi to bylo dovoleno a ono to vypadalo pro toho Jiříka, že ráno jenom deset minut ležím a zase večer deset minut ležím, to se dělá psychikou a já jsem četla dál, protože jsem byla zvědavá, kam až se dostanu, což byla moje blbost, že jsem to nepřečetla napřed celé, a pak se zeptala, ale ... Když začnete cvičit tu mystickou cestu, jestli to někdo znáte, tak se dá skončit po třech měsících. Jakmile překročíte ty tři měsíce, už nesmíte přestat, protože byste zemřeli, Tam si nabouráte základ té hmoty, kterou tady máte. Já jsem tedy cvičila, cvičila a najednou jsem, jak jsem četla a četla, až jsem se dostala do šestého roku, protože ta mystická cesta se cvičí každý den sedm let. A najednou tam čtu, že v této době za šest let, což byla dlouhá doba před sebou, šest týdnů v určitém úseku od

toho a toho týdne do toho a toho týdne nesmíte mít styk s partnerem. Protože kdybyste ho měli, to je v době, kdy si tvoříte takzvaně hrob, a pak spálíte svoje tělo a narodí se fénix. Což paní doktorka Foučková má za sebou, proto tam lehce takto přišel ten někdo shůry. Kdyby se to stalo, tak zemřu. A to už jsem věděla, že byť je to šest let dopředu, tak že se musím toho partnera zeptat. A tak jsem počkala, až Jirka přišel z práce, dali jsme si kafe a já říkám: „Jiříku, já bych se tě potřebovala na něco zeptat. Víš, jak cvičím takové to cvičení, to je takové zvláštní duchovní cvičení, ale za šest let, tady se to píše v popisu toho cvičení, já šest týdnů nebudu smět mít styk.“ Teď on na mě tak koukal přes ten stůl a napřed zareagoval docela dobře, řekl: „To si dělej, co chceš, Ivanko.“ Ale najednou jsem věděla, jak ta hladina se zvedla a řekl úplně něco jiného. Řekl: „To já se raději odstěhuji na těch šest týdnů do Duchcova.“ Okamžitě jsem skončila. Já jsem se vzdala své vlastní duchovní cesty z lásky k druhému člověku, aby se nezablokoval odmítnutím. Ale pozor, tím bylo jasno, že já tu duchovní cestu nepotřebuju. Já jsem výš. Takže vidíte, když si pak prosazujete ty své věci, které jdete... Vy tu praxi máte na dosah. Vzdejte se toho z lásky k tomu okolí, ať děláte, co děláte, uděláte víc pro to, než kdybyste skutečně tvrdě šli za tím, co upřednostňujete a považujete teď za „nutné“. Praxe vyžaduje velkou citlivost, abyste viděli, co skutečně je potřebné a co ne a věřte mi, že když se vzdáte věcí, dostanete to.

V noci jsem prožila děsivou návštěvu z astrálu. Vše pomínulo, když jsem vyslovila tuto větu: „Ve jménu Ježíše odstup“. Nastal pak klid. Je i toto magická ochrana?

Víte, stačí, když pošlete lásku, je to to samé. Ježíš je symbol lásky. Vy se nesmíte bát, tam nesmí být jiná emoce, než láska anebo soucit, protože víte, že tyto hladiny se vás snaží vyděsit. Astrál, tam se pohybuje hodně negativních věcí, a když vás to vyděsí, tak vám to sníží vibraci a má vás to. Jestliže se nebojíte, stačí to pozorovat a říkat si „ještě nic, ještě nic“, to vám nesníží vibraci. Je to bububu a okamžitě se od vás vzdálí, protože on to neunes ten odstup. Takže, prosím vás, nebojte se. Ježíš je láska. Nemusíte ani používat jméno nikoho, to je ještě opěrný bod. Stačí milovat, být v klidu, respektovat, žádná negativní emoce vystřelená, neboli boj. Tím pádem si pro vás Otec sáhne sám a sám odstraní tyto věci.

Jak rozeznám soucit od lítosti?

To je důležitá otázka a docela velmi častá. Já jsem si myslela, že jsem o tom vždycky mluvila otevřeně. Ono to tam je vlastně napsáno v tom soucitu. Soucit, je soucítění, to znamená, že vy víte, jak tomu člověku je. Vy víte, že mu někdo zemřel, jak se cítí. Takže stačí, když si vedle něj sednete a uklidníte ho, pohladíte ho, promluvíte s ním – nebo, když ho někdo okradl nebo cokoliv se děje – ukážete mu cestu ven. Protože když on je zablokovaný obrovskou lítostí třeba v tu chvíli, nebo něco řeší, tak to ego, když tam přijde, tak ten člověk nemůže najít odpověď a řešení. Ta odpověď – řešení přijde jenom, když je kanál otevřený.

Já jsem nedávno někde vyprávěla příběh, který se stal, je to pár let zpátky. Soused, starý pán mi naboural auto, já jsem to věděla, ještě před tím jsem šla kolem toho svého auta,

já jsem věděla, že s tím autem něco bude. Tak jo, tak bude. To je moje reakce. Má být, tak bude. Před tím totiž, kdysi dávno, můj zeť, ještě než mi ho daroval, tak se do něj opřel – předháněl ho motocyklista a opřel se o něj řídkem, tou motorkou, byl tam takový vryp v tom sloupcu za řidičem. A jednou jsem šla v létě domů, měla jsem tady francouzské kluky na prázdninách, a najednou mi hlavou projelo, že by bylo super, kdyby tam ten vryp nebyl. Pozor, ale to nebylo moje přání. Tak jsem věděla, že se něco chystá. Pak jsem večer šla vynést plasty a to už jsem měla jistotu, že s autem něco bude. Druhý den – Italové odjeli nakupovat do Hypernovy, já jsem si šla lehnout a najednou zvonek. Otevřu dveře a tam starý pán osmdesátiletý soused proti, měl takové staré embéčko, vzadu měl kouli a on se otáčel, nebo vyjížděl tak, že couval, takže to nebylo předkem, ale zadkem. Přehlídl to moje stříbrné auto, ona ta barva není moc vidět, co si budeme říkat, dveře u řidiče byly totálně zdemolované, ty nešly zvenku otevřít. Já jsem tam vlezla druhými dveřmi a vykopla jsem je, to šlo. A zadní dveře, tam byla otištěná ta koule. Nebylo to proděravělé, ale byla tam promáčklina. Takže já jsem to tehdy nahlásila – on se úplně klepal ten pán: „Podívejte, co jsem vám udělal.“ Já: „Prosím vás, uklidněte se, to nic není, všechno se vyřeší.“ Navíc, když to víte dopředu, už s tím člověk počítá. „To nic není, hlavně, že tam nebyly děti, že jste nikoho nezajel. To je jenom hmota, to je v pořádku.“ Oba dva jsme měli stejnou pojišťovnu, takže my jsme před tím barákem zavolali, všechno se vyřešilo, jenom mě poslali, aby mi to nějaký pán, který to dělá, ohodnotil. Takže já jsem tam šla, chlap přišel k autu a teď se vyptával. A ptá se: „Co ten vryp?“ A ukazoval na ten vryp od toho Paola a já říkám: „To ne, to tam nepatří, to už jsem tak dostala od mého zetě.“ On tak kouknul a říká: „Jste dobrá, já to totiž vím, já jsem si vás zkoušel. Oni lidi hodně kecaj.“ Dostala jsem od té pojišťovny necelých dvacet pět tisíc. Mezitím, než ty peníze přišly, tak jsem šla za jedním pánem, vedle Teplic, hned za nimi, on pochází z naší ulice a zná mě od dětství, takže mi říká Ivanko. On má autoservis, s tím, že mi to tam nastříká, vypálí to, všechno se opraví a říká, že si to vyřídí. Já, že už jsem to vyřídila a on na mě začal řvát: „Ty kačeno pitomá, já bych si to vyřídil.“ Oni asi mezi sebou mají nějaké techtle mechtle, já nevím, to je mi jedno úplně. „Když dostanete těch dvacet pět tisíc necelých, vždyť jenom deset stojí jedny dveře, takže už nebudete mít opravený ten sloupek, jak jste chtěla.“ Já: „To je jedno.“ Přehlídl jsem to, že na mě řval, nemám ego, bylo mi to jedno, že řve, že jsem káča pitomá, úplně buřt mi to bylo. A říkám: „To nevádí, tak se nezlobte, já nepotřebuji mít opravený ten sloupek, byl doteď neopravený, tak bude dál, to je buřt, hlavně, že se opraví ty dveře.“ A bylo ticho v tom telefonu, pak říká: „Ty se na mě nezlobíš? Já jsem tak ujel.“ Já: „To je úplně jedno, na to zapomeňte.“ A najednou, pozor, vidíte to? Kanál čistý. Jeho to napadlo. Já jsem byla prozkoušená, nereagovala jsem, kanál byl čistý, jeho to napadlo a říká: „Jsi teď doma?“ „Ano.“ Sedni do auta a přijed', mě něco napadlo.“ Já jsem tam přijela za deset minut, on tam stál s nějakým pánem, který dělal karoserie, přišel k tomu autu a říká: „Jasný, to je dobrý.“ Ty druhé dveře se daly vykytovat a nastříkat, že to nebylo vidět, takže já jsem si připlatila necelé dva tisíce a měla jsem všechno i s tím sloupcem sakumprásk. Kdybych se s ním pohádala, už to toho člověka nenapadne. To božství mu nemůže poslat to řešení. Už jsem to viděla předem, když bylo připravené, že ten sloupek bude opravený. Už to bylo dané. To si nemůžete všimnout, když se někde pořád bráníte a něco vytváříte. Ne, klid a pohoda.

Ta pohoda vám dá všechno, co potřebujete. Tím se spojíte s celým božím tělem. To tělo se o vás postará.

A teď si představte, když neodporujete v žádné buňce jako tato buňka v celém těle a v žádné situaci, to tělo vám nedá ublížit. Ví, že jste vyšší já. Soucit tedy víte.

Lítost. Chtěla jsem uvést jen ten příklad, kdy víte, jak se ten člověk cítí. To stačí. Lítost je ale negativní emoce. Lítost je nesouhlas. Tam cítíte bolest při lítosti. Odmítáte, že se to děje vám a že se to děje druhému člověku. Ale pozor, je to váš osud a osud toho člověka. Takže vaše společná bytost Bůh si to vybrala. Lítost je negativní odmítající reakcí.

Všechny emoce, které jsou pozitivní, tzn. souhlasné, ty jsou povolené. Souhlasná emoce je láska. Souhlasná emoce je dojetí. Všechny nesouhlasné, jako je zlost, kritika, vztahovka, zášť, lítost, odsudek, že je někdo špatný, prožitek špatnosti, odmítnutí toho pocitu, to všechno jsou nesouhlasící neboli negativní emoce. Takže souhlasná ano. A to je soucit. Soucit budete využívat i jako soucítění s člověkem, který vám přišel ublížit, protože víte, že v tu chvíli zapsal sám sobě svoji vlastní karmu.

Je možné určit, proč mám dlouhodobě problém s pamětí? Případně mám zrakovou a sluchovou vadu. Mám to přijmout, či je to z nějakého bloku? Co mám napravit?

Záleží na tom, kolik člověku je. Blokují se nám přívody do sluchových center, když nechcete něco slyšet nebo nechcete témata slyšet. Docela hodně lidí má ty uši zablokované.

Uvědomte si, že aby buňky, neboli lidé, tady mezi sebou komunikovali, tak je velmi nutné, aby mluvili. Ale to je jenom půlka – vy musíte mluvit na druhého člověka a ten druhý musí poslouchat. Takže polovinu komunikace máte přes pusku a polovinu přes uši. A jestliže nechci mluvit na lidi, mám komunikační blok, jestli nechci poslouchat, mám také. Protože ještě neumíte telepatii, to teprve přijde. Telepatie je lepší.

A teď pozor. Když nechcete slyšet druhého člověka, co říká, to téma, tak je to váš blok. Ten člověk vám to musí říct a je to dobře, že vám to říká, protože vy víte v tu chvíli, co on chce sdělit. Takže vy to potřebujete vědět. Správné je jedním uchem dovnitř a druhým ven. Ano, vy odečtete, jak ten člověk přemýšlí. To je vaše informace a dobrá informace. Vy víte, jaké má pocity, přesto, že by se i zlobil, to je jedno. Ale odmítnou to slyšet, to je blok v komunikaci mezi buňkou božího těla. Takže tehdy už to odnesete. Poslouchejte, co vám lidé říkají a poslouchejte i témata. Někdo nechce třeba slyšet, když se mluví o jeho dětech, že o nich někdo mluví jakoby drsně. No tak si promluví, on to tak vidí, to je jedno. Kdyby mluvil o mně drsně, tak je mi to také jedno, protože já vím, jaká jsem, a nerozhodí mě to. Když to někoho ještě rozhodí, tak se na to zaměříte a už to odečítáte. Tady potom jsou bloky.

Nebojte se, paměť není pro nás zase až tak důležitá. Víte, ve skutečnosti si my všichni, i když si myslíme, že máme paměť docela dobrou, pamatujeme velmi málo. Vy si pamatujete skutečně velice malé procento. Zkuste si představit, když třeba chodíte do školy. Každý den, od malého dítěte, každý od první třídy kolik dnů tam je. Každý den

máte tašku na zádech a pozor, ten den vy jdete stejnou trasou – vzdálenou paměti budete vidět jenom ten úsek, jak jdete do té školy, tečka. Ale paměť skutečná je každý den, každý okamžik, kam ty oči se píchnou, do jaké trávy, támhle vidím berušku, támhle psí hovno... to jsou skutečně ty věci, které ta paměť nahrává. Vy máte v mozku nahrávací zařízení, kterou nadjá sleduje. A pamatuje si celý váš vývoj propojený až do kamene. A tohle je skutečná paměť. A když se díváte zpětně, tak si skutečně pamatujete jenom velmi málo. Oni nahoře nám říkali, že je tzv. paměť plošná a hloubková a že každý z vás má tu paměť přesně takovou, jakou potřebuje mít. Tak si s tím nedělejte starosti. Je to z mnoha důvodů. To byste byli zbytečně kapacitně přetížení, nemohli byste dělat věci, které děláte a dělat potřebujete. Já si také pamatuji jenom velmi speciální věci, které potřebuji pro vás. Protože já vlastně tu hlavu mám někde jinde, než tady a ten, kdo mluví, nejsem já. Vy vidíte Ivu, ale to není pravda.

Co říkáte terapii „Ruš“? Jedná se o to, že za terapeutem přijde člověk, který má nějaký problém, terapeut mu pomáhá zpracovat vše, co mu vadí. Opakuje se u toho slovo „přijímám“. Je z vašeho pohledu toto přijatelné?

Tady nestačí, že ten člověk řekne „přijímám“. On to musí prožít, ale hlavně, on to musí umět. A nadjá vždycky ví, jestli to umí nebo neumí. V případě, že to neumí, tak se mu zhorší osud a musí prožít podobné věci, aby tím znovu prošel. A to je záležitost skutečně nadjá. Je to takové půl na půl. Já neznám přesné postupy těch terapií, já se tím vůbec nezabývám, nemám na to čas. Jsem člověk, který vám přináší informace z pohledu čistoty shůry. Jde o to, abyste to znovu neudělali. Pokud to dobře pochopíte a záleží od člověka ke člověku, můžete to skutečně dobře prožít a vyčistit to. Měli byste to dokázat i přítomností. To znamená, když teď na mě něco podobného skočí, prozkoušet si, že to skutečně přijmu, pak už to zmizí úplně. Ale to neumí každý. Záleží vždycky na vás, na jednotlivcích.

Kdo je Sanat Kumara?

Kdo to je? (smích) Doufám, že není moc slavný? Kdo to je? (odpověď z publika není slyšet, pozn. přepisovače) Neznám, prosím vás, nezlobte se. (další promluva z publika, neslyšná) To je dobře, že o tom mluvíte. Já jsem teď nedávno mluvila někde a my jsme to pak přerušili.

Teď je tady hodně bytostí, mluví se i o přivtělených bytostech z jiných planet, které přicházejí a teď vás to straší a vybírají vám karmu... Prosím vás, nenechte si sahat do karmy. Ta je vaše a je to váš poklad. A jenom vy ji můžete zastavit. Jakmile přijde vybití uvědoměním a připravením na to, že to dokážete. Ani se těmi lidmi nenechte strašit. Je pravda, že pokud budete mít ještě nutkání tam jít, asi máte ještě něco prožít, je to správné. Žádný extrém. Jenom se nenechte vystrašit, to stačí. Satan pracuje v několika oblastech, to znamená, buď přichází z nitra, kdy vám tam hází ty myšlenky, ale také vám ještě posílá ty nabídky a ty udičky z vnějšího světa, ač se to týká lidí z této tzv. duchovní branže. Nemohu posoudit, věřte mi, pro mě každý ten člověk, byť by dělal magii, dělá správně. Vždycky se k tomu člověku dostanete nedaleko, aby vám byl

nabídnutý, když byste ještě neodolali a sáhli tam. Pokud to v osudu máte, bude to tam, pokud ne, nebude to tam. Nedělejte si s tím hlavu. Jestliže jste se dostali k těmto informacím, pak už neuškubnete. Protože když už se prolnete do té čistoty, tak samo nadjá – podívejte se, jestli toto já jsem já, jakmile vedle mě bude člověk nečistý s úmysly ještě egoistickými, tak já uvnitř budu cítit „pozor, ne“. Budu se usmívat, nebudu mu to mít za zlé, jenom odmítnu jeho nabídku. Jestliže ještě budou chtít ovlivňovat, už nebudu spojená s nitrem toho člověka... Mě to nadjá skutečně vždycky varovalo – buď ve snu, nebo jsem slyšela varovné „pozor“, věděla jsem, že ne, že to je ještě magie.

Pamatuji si, když jsem se tehdy seznámila s tím černým mágem v Teplicích, on mi jeden den nějak poslal neuvěřitelnou mapu – to je mapa černých čarodějů. Já byla ráda, že mi ji poslal, protože mi řekl, že existují dvě, takže tu jednu jsem zlikvidovala. Poděkovala jsem s úsměvem. Pak mi také jednou přinesl knížku – nevzpomenu si na autora a název, mám to na jazyku, nevzpomenu si – je to bílá magie. Já jsem tu knížku nikdy neotevřela, odpuzovala mě, věděla jsem že „pozor“. Pak na vás mluví i věci, to už máte dávno za sebou, nadjá vás varuje. Takže se mě to vůbec nedotklo. Ale to už je skutečně ten člověk připravený a já jsem se narodila jako učitel, byť jsem na to čekala čtyřicet let, až budu moct. Takže tam už vás nikam nepustí vedle. Ale pokud ještě ten náběr někde trochu máte, tak si ho ještě vyzkoušíte a je to zase správně.

Jsem zde poprvé. Chodím k léčiteli na otevírání–harmonizaci čakr. On chodí na vaše přednášky. Pomáhá mi to. Také cvičím Pět tibeťanů. Jaký je váš názor na ně? Děkuji z celého svého srdce.

Pět tibeťanů cvičte. To je příjemné. Ona i vůbec jóga je dobrá, ale dávejte si pozor na morálku. Protože jakýkoliv výkyv při cvičení jakékoliv jógy, i tibeťani jsou typ jógy, ona vůbec ta jóga se prolíná k vám, ale jóga z pohledu cvičícího to je pouze pár cviků. Větší jóga a důležitější je psychická jóga, to je váš život neboli váš osud. Takže nic neodmítejte, jinak byste se zablokovala.

Já mám kamarádku, která začala cvičit tibeťany, poprvé se zatočila, upadla, jí se zatočila hlava, udělalo se jí špatně, ještě na to nebyla připravená. Ono vás to stejně vyhodí, když to ještě není připravené. Dneska už ano, dneska už může.

Záleží na tom, co vám s těmi čakrami dělá. Zasahování ne, to má být vaše osobní práce. Takže to musíte vědět vy. Určitě ne uměle otevírat čakry. To se nedělá. Ani nikdy nevíte, kdo je ten, který je otevírá. A zasvěcování je už vůbec nebezpečné. Váš čakerní systém musí být otevřený vaší vlastní prací, ne zásahem z vnějšku. To je vždycky vachrlaté, protože to není vaše vlastní zkušenost a nikdy nevíte, co ten člověk ve vás vloží a co ne. Hlídejte si to. Beze strachu. Vždycky můžete říct ne. Když řeknete „ne“, ten člověk neotevře, to nejde. To byste museli mít vy sami nějakou minulostní karma, kdy jste druhému člověku toto udělali někde v minulosti, aby to mohl vám někdo násilím udělat, aby se vrátila karma, ale jinak to nejde. Buďte spokojená, tím si ty čakry zharmonizujete.

Mám zdravotní problémy. Co dělat, když nemohu přijít na to, co jsem kdysi nepřijala. Srdečně děkuji.

Zkuste se odevzdat nadjá. On vám pošle podobné zkoušky. Ale musíte být připravená. Pak to půjde jak na drátku, když budete připravená, ale chce to skutečně zatnout zuby a vědět, že ať přijde, co přijde, přijmu to. Mohou se někdy dít neuvěřitelné věci, nečekané.

Od dětství jsem měla sklony k sebevraždě. Momentálně beru antidepressiva a cítím se dobře. Prosím o radu, na jaké čakře bych měla pracovat.

To je vždycky jednička. Spokojenost. Dlouhodobá nespokojenost umrtvuje tělo. Také deprese způsobují bolesti hlavně do nohou. A pak do celého těla. To tělo má málo energie, tam chybí Bůh. Naučte se dívat na svět jako na krásnou záležitost. Má se vám líbit úplně všechno. Měla byste vidět to, co máte, přehlížet to, co nemáte. Tím si udržujete spokojenost, to je strašně důležité.

Lidé většinou vidí to, co nemají. Já jsem vždycky vyprávěla – žitá spokojenost. Já třeba mám celou rodinu v dálce. A jsou lidi, kteří by brečeli celý rok, že jsou tu sami, a pak, když přijede rodina všichni najednou, tak by zuřili, že mají doma bordel. Když máte ve 3+1 jedenáct dvanáct lidí, tak to je maso a i když se snažíte o úklid, tak uklizeno není. Překračují se postele a... Ne, já jsem optimista, takže celý rok žiju tak, že mám uklizeno a když přijedou, tak se raduju, že jsem s nimi a přehlížím ten údajný nepořádek. To je optimismus. Nebo když bylo hodně práce, tak jsem byla ráda, že budou peníze, i když jsem padala na hubu a když nebyla práce, tak jsem byla šťastná, že odpočívám a nebála jsem se, že nebudu mít peníze. To je žitý optimismus. Ale vždycky, většina lidí dělá úplný opak. Vždycky vidí to, co teď nemají. A teď by to chtěli. To je pesimismus. A tady je vstup pro deprese, pro odmítání a pro základy věcí, které pak spojují další odmítání ve vyšších čakrách.

Co je pocit Déjà vu? Mívám to častěji a občas to přetrvává i desítky minut. Jsem z toho nervózní.

Nemusíte. Bravo, žádná nervozita není na místě. Už jsem o tom mluvila. Déjà vu je to, že si pamatujete a tam už ta hladina egoismu je zúžená shora a ten pocit, to je vlastně i intuitivní fáze, je otevřená, protože si pamatujete celý program života z okamžiku narození od miminka. Tam projde ten film. Takže klídek. To si pamatujete ten program a teď ho vidíte naživo. To je všechno. A je to vidět, protože ta hladina egoismu je snižená. Tady je zapotřebí jenom vás chválit.

Jak reagovat, když mě někdo požádá, abych se za něj modlil?

Klidně mu to slibte. Stačí, když na něj budete myslet s láskou. To stačí. To je jako kdybyste se modlili. Opravdu.

Ježíš a Marie z Magdaly byli manželé. Podle židovského zákona musel rabí být ženatý. A Ježíš rabí byl. Děkuji za odpověď.

Ano, pozor, ale vztah – spojuje skutečně muže a ženu láska. To už je vztah posvěcený shůry. Oni dokonce měli spolu i dítě, které žilo na jihu Francie. A geny ještě přežívají, jsou roztroušeny po Zemi, je to gen Davidova rodu. On se velmi brzy objeví. Takže tady to semínko je pořád, nemusíte se obávat.

ZÁVĚR:

Modlitba? A která? Obě? Tak jo, tak napřed jdeme na trojku. Zavřete si oči, ať vás neruší pohled do toho vnějšího světa a ať vidíte svou skutečnou realitu.

Otče, prosím tě, odpust mi moje viny a hříchy ve třetí úrovni, kde je uložena moc. Jakož i já odpouštím mým viníkům a hříšníkům ve třetí čakře. Teď vím, že existuje jedno velké „Já jsem“. A my všichni, všichni jeho malá „Já jsem“ mezi sebou hrajeme pouze své role, kterými se učíme být lepší. A proto já, Bůh, který si přišel zahrát roli mého jména a těla, jsem si zvolil všechny lidi svého života, kteří mě přišli přezkoušet z toho, abych je přijímal takové, jací jsou, s jejich činy a abych se na ně nezlobil a dovedl přijmout všechno, co mi udělají. A také přijímám všechny činy svého těla a jména, protože i já jim jsem slíbil, že mi tyto věci udělají a i oni byli prozkoušeni z toho, že mě neodmítnou a neumí se zlobit. A i všechny situace, které se děly v mém životě, mého těla a jména, jsou mojí vlastní vůlí Boha, který si zvolil tyto situace, aby se naučil je přijímat a respektovat, neboť když projdu touto situací, ve které se pohybují těla a jména druhých lidí a my prokazujeme, co umíme a neumíme přijímat a respektovat, dnes bych nebyl takovým, jaký jsem. A proto byly dobré. Takže přijímám všechny situace svého života i lidi, kteří se v nich pohybovali, jako dobré, neboť dnes jsem takovým, jaký jsem. Amen.

A také prosím za odpuštění v páté úrovni a i já odpouštím všem mým bližním v páté úrovni. Neboť tato pozice je komunikační. A protože všechno jsem, co existuje, s kýmkoliv mluvím a komunikuji, mluvím sám se sebou. A protože všichni jsme sem přišli se svými jmény a těly se vyvíjet, prosím za odpuštění, jestli jsem v minulosti někomu slovem ublížil a i myšlenkou. A i já odpouštím druhým lidem, kteří ublížili mně slovem nebo myšlenkou. Neboť i oni žili v nevědomosti a nevědí, že ten, kdo je k tomu nabádal, nebyli oni sami, ale hladina zákona hmoty. A proto přijímám své vlastní bytí a budu láskyplně komunikovat s každým, kdo mě osloví. A nebudu posuzovat v myšlenkové fázi žádného člověka, který prochází mým životem a mým osudem mého těla a jména. Neboť my všichni máme své role, které si vzájemně děláme a činíme, abychom se vzájemně vyučili být lepšími. A proto přijímám i situace v komunikaci i všechny činy druhých lidí včetně svých, jednou provždy, jako dobré. Amen.

Ještě vám chci říct, že byste si měli uvědomovat dvě paralelní věci neustále. Že žijete v božím těle, jste jeho malou částí a on zároveň žije ve vás. To je jediná realita, kterou byste měli vnímat. Pokud ji začnete žít, nikdy nemůžete, byť myšlenkou, ublížit druhému člověku na jakékoliv čakře, protože vnímáte, že když jste Bůh, tak ubližujete sami sobě. Moc vám přeji, aby se vám dařilo neposlouchat Pána hmoty. Vážte si jeho návrhů, protože on vám ukazuje, kde být lepší. To už je spolupráce s ním.

Bylo mi s vámi moc dobře. Jenom se omlouvám, že ještě spoustu věcí nebylo vyřčeno, snad mi to odpustíte. Budete prozkoušeni ze vztahovky. Tak se držte a přeju vám hodně štěstí.